உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபநிடதம்.

கருணாகரசுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டு

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம்

கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதீனத்துக்குரிய

ஈசூர் - சச்சிதானந்தசுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்ட

விருத்தியுரையுடன்

அத்துவிதசபைக்காக

ஷை சபையின் காரியதரிசி

ப. முத்துகிருஷ்ண ரெட்டியாரால்

சை. இரத்தினசெட்டியார் அவர்களது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889

இதன்விலை அணா-ரு.

கடவுள் துணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

சாத்துகவிகள்.

சென்னைச்சருவகலாசாலைத்தமிழ்த்தலைமைப்
புலமைநடாத்திய

இயற்றமிழாசிரியர்
கோமளபுரம். இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்

செய்த

(எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

திராவிடச்செஞ்சொ லுபநிடச் செய்யுட்டெரிப்பரும்
பொருடெரித் துரைத்தான்
அராவிடத் தன்மைத்தா மெனுமலமற் றுயிருணர்ந்
தருணெறிப்படரப்
பராவிடப் புவியோர் பல்குசீர் பகரப்பருணிதன்
சச்சிதாநந்தன்
சராவிடர்மூப்பு மின்றியெஞ்ஞான்றுந் தழைகென
வாழிசாற்றுதுமே.

ஷை பிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கரும் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியருமாகிய

தி, சண்முகபிள்ளை பாடிய

(அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.)

பகுதியேனவைகடந்ததென்றருமறைபகருமப்பெருவாழ்
வை, விகுதியீற்றவாக் களைந்துணர்த் திடுகிற்குமுபநிடம்விய

ன்ஞாலந், தகுதியானுணர்கிற்குமாறியைந் தொருவிரி வுரைத கச்செய்தான், புகுதியேபடிவென்றிவணிலகு சச்சிதானந்தப் புலவோனே.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணக்கரிலொருவர்

அ. முனுசுவாமிநாயகர் இயற்றிய

வெண்பா.

உபநிடதமென்னு முயர்பெரிய நூற்கிங்
குபநிடத மேயுருவா யோங்கி—யுபமகற்றி
நின்றசச்சிதானந்த நின்மலனெங்கோனெவர்க்குந்
துன்றுமுரை தீட்டினன் றோய்ந்து.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணக்கரிலொருவர்

பவழை. தங்கவேலையர் இயற்றிய

(எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

கலையேறிக் கருத்தேறிக் கலக மில்லாக்
காட்சியதா யொளிர்தருமெய்ச் சுவானு பூதி
நிலையேறி யருள்வடிவந் தாங்கிப் போந்து
நின்றசச்சி தானந்த னெங்கோன் வேதத்
தலையேறித் தயங்குமுப நிடத நூற்குத்
தகவுரைநன் கெடுத்துவிரித் துரைத்திட்டானல்
அலையேறிச் சுழலுரும்பின் வருந்தா நின்ற
வகிலமெலா முய்ந்திடுவா னமைதி பெற்றே.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணாக்கரிலொருவர்

செ. ஆறுமுகமுதலியார் இயற்றிய

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

இன்பநிலை யிஃதெனநின் றெடுத்தியம்பு
 முபநிடத நூற்கிந் நாளவ்
வின்பநிலை தன்னிலையாக் கண்டருள்கொண்
 டின்னுரையொன் றியற்றி னானல்
வன்புநிலை மாறுதே வாழ்வேனைத்
 தாழ்வேனை மதித்தாட் கொண்ட
வன்புநிலை யுளத்தகலாச் சச்சிதா
 நந்தகுரு வள்ள லம்மா.

இந்நூலுரையாசிரியர் அடியார்களிலொருவர்

சேலம், திரு. கோமளேஸ்வரமுதலியார் இயற்றிய

(நேரிசை ஆசிரியப்பா.)

சீர்மலி செகமதிற் சேர்தரு முயிர்கள்
கார்மலி மயக்கக் காடழிந் துய்யப்
பெருகு மன்பாற் பிறங்குங் கருணை
கரமுனி யருளிற் கழறினன் றமிழி
லுபநிடதமென்னு முயர்பொரு ளூலதற்
கிபமெனுஞ் சமய வீட்டங் களிரிய
மடங்க லெனப்பொலி மாண்பமைந் தொளிர்வோன்
தடங்கட லெனத்திகழ் தமிழ்க்கலை கண்டோன்
பிறைசைப் பெம்மான் பிறங்கரு ளுசலன்
நறைமலர்க் கழலிணை நண்ணியுயர்ந்தோன்
மாசூ ரொம்முன் மயக்கறுத் தருள

வீரூர்ப் பதியி னெழுந்தரு ளெங்குரு
சச்சிதாநந்த தயாநிதி
உச்சித விருத்தி யுரைத்தருளினனே.

சாரதாவைத்தியநிலயம்பண்டிதர்

தஞ்சை

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்பாடிய

(அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.)

இபநிடத முதன்மலையிற் றவமியற்று
  தில்லறத்தி னியற்றிவாழுஞ்
சுபநிடதம் பிகைபாக னருளுறு
  சச்சிதாநந்தத் தூயோன் றன்பந்
தபநிடத நளபாகத் தறுசுவையிற்
  றமிழ்ச் சுவைதாஞ் சாரவன்பா
லுபநிடதந் தனக்கிணையி லுரையளித்தான்
  களையளித்தா னுவப்ப மாதோ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபநிடதம்.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகவணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.)

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடையான்
கருப்பூர விளக்குப் போலென்
பொய்யுடைய வருள்போதப் பொருளுடையா
னருளுடையான் பொறியைந் தாலு
மையுடைய மனத்தாலு மயக்குடையார்
மதங்களைத்தா மதங்க ளாக்குங்
கையுடைய முகமுடையா னகமுடையான்
றனைக்கருத்தி லிருத்தல் செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.) மெய்யுடையவடியார்மேல் விருப்புடையான் கருப்பூர விளக்குப்போலென், பொய்யுடையவருள்போதப்பொருளுடையா னருளுடையான். எ-து. மெய்யெனப்படுவதுயாதோ அதனையேயியல்பாகவுடைய அடியார்கள்மேல் மாறாதவிருப்பமுடையவன்; கர்ப்பூரதீபம்போல எனதுபொய்

யாகிய பிராந்தியனைத்து மொருங்கோகசிக்க அநுக்கிரகிக்கத்
தக்க மெய்ஞ்ஞானப்பொருளுடையவன்; யாவர்பாலுங் கரு
ணையுடையவன்—பொறியைந்தாலுமையுடைய மனத்தாலு
மயக்குடையார் மதங்களைத்தா மதங்களாக்குங், கையுடைய
முகமுடையா னகமுடையான் றனைக்கருத்தி லிருத்தல்செய்
வாம். எ-து. அந்தர்முகநோக்கிழந்த ஐம்பொறிகளாலும்
மனத்தினாலும் அல்லவற்றை ஆமெனக்கொள்ளும் மயக்க
முடையோராகிய மதத்தரெனப்படுபவர்கள் யாவர்களோ
அவர்களது கொள்கைகளனைத்தையும் அஞ்சாது நாசப்படுத்
துந்துதிக்கை முகமுடையவன்; அவரவரதுள்ளங்களைத் தன்
பாலுடையவன் யாவனோ அவனைவிடாதெமதகத்தில் வைக்
குதும். எ-று. எனையவிளக்கென்றது; மருளைக்களைக்
கத்தக்கது ஞானதீபமாதலினென்க. புறக்கரணம் அகக்கர
ணம்போல்வதின் மையுடைய வெனலைப்பொறிக்குங்கொண்
டாம். மதத்தரதுகொள்கைகளை அநங்களாக்கல்; பூர்வபட்ச
மாதற்கியைந்த சித்தாந்தங்களெனக்காட்டலை. கையுடைய
முகமுடையானென்றது; இந்நூலாசிரியர் சைவராதலினா
னும் வழிபடுகடவுளாகிய உபாசனாமூர்த்தமாதலினானு மெ
ன்க. அவரவருபாசனா மூர்த்தத்தாலன்றி அவரவர் கற்ப
னைகளறுவாதலின் கருத்திலிருத்தல் செய்வாமென்றார். வா
ளாமதங்களென்றது மயக்குடையாரென அடைமொழிகொ
டுத்தது; ஞானகதப் பிரத்தியட்சமின்மைபற்றி. விருப்புடை
யான் போதப்பொருளுடையான் அருளுடையான் கையு
டைய முகமுடையான் அகமுடையானெனல்; ஒருபொரு
ளைக் குறித்தென்க. நூல் உரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும்,
காரணமும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும்பட
உரைக்கற்பாற்று. அற்றேல், இந்நூலென்னபெயர்த்தோவெ

னின்; ஆரியத்திலிட்டவாறு உபநிடதமென்னும் பெயர்த்து. யாதுகாரணத்தாற் போந்ததெனின்; தானெனல் அயலாகா திருத்தற்கு. இதனை ஆக்கியோன் யாவனெனின்; ஆரியமென்னும் பாரிரும்பவ்வத்தை உண்டு தமிழ்ப்படுத்திய போதக்கன்னகலாக் கருணாகரனென்னும் ஆசிரியனால் செய்யப்பட்டது. இந்நூலெவ்வளவைத்தோவெனின், ஆரியத்தில் தொகுக்கப்பட்டவாறு முப்பத்திரண்டளவினது. இதனாற் பயன் யாதோவெனின்; துக்கநிவிர்த்தி, தடையற்ற ஆனந்தம், இம்மையிற்றானே தப்பாதுறுதலேபயனெனப்பட்டது. இந்நூலைச்செய்யுள் எந்நுதலிற்றோவெனின்; தற் சிறப்புப்பாயிரமுணர்த்துதனுதலிற்று, என்னை "தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மெய்த உரைப்பது தற் சிறப்பாகும்" என்றார் அறிஞர். கருப்பூரவிளக்குப்போலென் பொய்யுடையவருள் போதப் பொருளுடையானென்பதுபாசனமூர்த்த மாதலின் இந்நயமெமக்கு முறுமென்பதுகருதி வணங்கியதென்க. (௪)

குருவணக்கம்.

—:o:—

(இதுவுமது.)

நானிவன்றா னவனென்றே நவின்றறியா
 தேயுழன்ற நாயி னேற்குத்
தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுப
 சாந்தமிது தானே தானு
மோனமொழி யிதுவெனநான் மறையினுப
 நிடதமொழி முடிவு காட்டு
ஞான குரு தேசிகனை நாவகத்தும்
 பாவகத்து நவிற்று வாமே.

(இ-ள்.) நானிவன்று னவனென்றே நவின்றறியா தேயு ழன்ற நாயினேற்கு. எ-து. நான்தான்—இவன்தான்—அவ ன்தான்—என்று விடாதுசொல்லிக்கொண்டு மொழிதோறும் விடாதுநின்றுள்ள தானென்னுஞ் சொற்பொருளைச் சற்றுங் கவனியாமலே பிறவிதோறு முழன்று திரியும் நாய்போல் பவனுகிய அடியேனுக்கு—தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுப சாந்தமிது தானே தானு மோனமொழி யிதுவென. எ-து. தானென்னுஞ்சொற்பொருள் அமைந்த நிலையிதுவெனவும் வேதாந்தத்திற் கூறிய உபசாந்தநிலை இஃதெனவுந் தானய லாகாது தானே தானுகவிளங்கும் மோனமொழி இஃதென வும் விளங்குமாறு—நான்மறையி னுபநிடதமொழி முடிவுகா ட்டு ஞானகுருதேசிகனை நாவகத்தும்பாவகத்துநவிற்றுவாம். எ-து. நான்கு வேதங்களிலுமுள்ள உபநிடதமொழிகளால் தீர்ந்த நிலைகாட்டிய ஞானுசாரியனை நாக்களாலும் பாக்களா லும் விடாது துதிக்குதும். எ-று. ஏ, அசை. நான்தான் நீதான்—அவன்தான்—இவன்தான்—அவள்தான்—இவள் தான் அதுதான்—இதுதான் என்னுமிடத்துத் தானென்னுஞ்சொல் மொழிகடோறும் அகலாதகன்றுநிற்குமாறுபோன்று தானெ னற்குப் பொருளாகிய அறிவானந்தம் பொருள்கடோறும் அகலாதகன்று நிற்குமாதலின், தானமருநிலையென்றூர். எவ் வெவர்பாலுந் தானெனல் யாதுகற்றும் அயலாதலினின்றகற ல் மிக்க அருமைத்தாதலின் முடிவுகாட்டு ஞானகுருதேசிக னென்றூர். வாக்கினுலும் நினைவினுலும் அன்றென்பார், தா னே தானுமோன மொழியென்றூர். நாவகத்தும் பாவகத்தும் நவிற்றல்; நிரதிசயானந்த மேலீட்டாலென்க, முடிவுகாட் டல்; எல்லாமா யல்லவுமாயிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகா ட்டலை. இஃதேனைய ஆசிரியராற்கூடாமையின் ஞானகுருதே

சிகனையென்றூர். நானெனல்; ஞானஞ்ஞானரகிதநிலையை யென்க, ஈரிடத்துஞ் சாட்சியாகிற்றலின். (௨)

அவையடக்கம்.

(இதுவுமது.)

ஓதுசுரு திகளுன்கி னுபநிடத
மெண்ணுன்கி னுரைக டோய்ந்து
போதுமொரு வேதாந்த சொரூபானந்
தப்பெயரைப் புனைந்த நூலி
னீதிபெரி யோருரைப்ப வதனையன் பொன்
றில்லாத நெஞ்சி னல்யா
னுதரவு கொடுபிதற்றி யெனதறியா
மையையும் வெளி யாக்கினேனே.

(இ-ள்.) ஓதுசுரு திகளுன்கி னுபநிடதமெண்ணுன்கி னுரைகடோய்ந்து. எ-து. சான்றோரால் அத்தியயனஞ் செய்தற் கியைந்த நான்குவேதங்களிலும் முப்பத்திரண்டு உபநிடத்துகளிலுமுள்ள சொற்பொருளோ டகலா துநின்று—போதுமொரு வேதாந்த சொரூபானந்தப் பெயரைப்புனைந்த நூலினீதி பெரியோருரைப்ப வதனையன்பொன் றில்லாதநெஞ்சினல். எ-து. மாறின்றிவருகின்ற ஒப்பற்ற வேதாந்த சொரூபானந்த மென்னும் பெயரைத் தரித்த ஞானநூலின் வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்த நெறியை மகத்துக்கள்சொல்ல அந்நிலையை அந்நெறித்தாகச் செல்லும் அன்பு சற்றுமில்லாதமனதினல்—யானுதரவுகொடு பிதற்றி யெனதறியாமையையும் வெளியாக் கினேன். எ-து. மிக்கதிறமையுடையோன்போல் யானுசை

கொண்டு பாடலாகப்பிதற்றி அதனேடெனதறியாமையையும்பிறரறியச் செய்தனன். எ-று. ஏ-அசை. "மொழிப்பொருள்படுவது பொருந்திய பொருளைப் பிண்டமாகக்கொண்டுரைப்பதுவே" என்பதனல் மொழிப்புரையாக்கிஞெம், இஃதுரையாசிரியர் தொல்லை மரபாதலின். வேதம் நான்காவன; இருக்கு—தைத்திரியம்—சாமம்—அதர்வணமென்பன. உபநிடதமெண்ஞன்காவன; சிருத்திரம் பிரகதாரண்ணியம் முதலியன. சொரூபானந்தமாவது; ஞெப்திப்பிரியந்தை. எனவே, அறிவானந்தமாயிற்று. ஆகவே, அறிவன்றி ஆனந்தமும் ஆனந்தமன்றி அறிவுமின்ரும். உண்டெனின், உபாதிரகிதத்தா லெங்ஙன மியையும். சகிதத்தாலெனின் அறிவானந்தம்போல் உபாதித்திரயங்கள் சச்சிதானந்த மாதற்கியையாவென்க. ஆதலினேகமெனக்கண்டாம். காணவே, ஏகமேவாத்வைதம் பிரம்மோகமென்பதே துணிவெனப் பெற்ரும். பிதற்றலாவது; எழுத்தசைமுதலிய எண்ணிலக்கணங்கட்கு முரணுதலும், எனதறியாமையாவது; ஆதிமத்தியாந்த ரகிதத்திற்குச் சகிதமாகக் கூறுமிலக்கணம் முரணுதலுமென்க. வெளியாக்கல்; பாடுதற்கும் இந்தவிஷயத்தை ஆளுதற்கும் பாத்திரனல்ல னென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றது. எனவே, பாத்திரர்; நீதிபெரியோரென்ருயிற்று. ஆதரவுகொடுவென்றதனல், அகங்காரத்தா லன்றெனக் குறிக்கின்றது. அறியாமையையு மென்பதிலும்மை இறந்தது தழீஇய இழிவுசிறப்பு. இந்நூலவனதருளா லமைந்ததெனக் குறிப்பிக்கின்ற தருத்தாபத்தி. (௫)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

(ஞா ன சா த ன நி லை.)

1

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்கா
புத்திவிசா ரித்தறியும் பொலிவதனா லரவாந் [ம்
தன்போல விலையெனலா லகங்கார மதமாத்
தனைநிக ராஞ் சித்தமொரு தன்மையினா னுயா
மின்போலுஞ் சலனமன மசையாம னிறுத்தி
விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்ப்பொருட்பால் விடு
வன்போடு வருமகங்கா ரத்தினையுங் கடிந்தால் [த்து
வைத்தவிடத் திருந்துசித்த மகத்துவமுந் தருமே.

(இ-ள்.) பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம் புத்திவிசாரித்தறியும் பொலிவதனா லரவாம். எ-து. மாற்றுயர்ந்தபொன்போல மலரகிதமாக விளங்கும் மனமெனப்படுதல்யாதோ அது பகிர்முகத்தாயவழி யியல்பாக வெய்துஞ் சஞ்சலத்தினால் குரங்கு போல்வதாகும், அதன் திரிபாகிய புத்தியெனப்படுவது காரியங்களை விசாரித்தறியும் மிகுதியினால் கட்செவிபோல்வதாகும், தன்போல விலையெனலா லகங்கார மதமாத்தனை நிகராஞ் சித்தமொருதன்மையினானாயாம். எ-து. அப்புத்தியின் திரிபாகிய அகங்காரமெனப்படுதல் தன்னைப்போல ஒருவருஞ் சமானமில்லை யெனக்கோடலால் மதயானைபோல்வதாகும், அவ்வகங்காரத்தின் திரிபாகிய சித்தமெனப்படுதல் இழிவில் தனக்குத்தானே நிகரெனப்படும்

ஓரேதுவினல் நாய்போல்வதாகும்—மின்போலுஞ் சலனமன மசையாம னிறுத்தி விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்ப்பொருட்டால் விடுத்து. எ-து. மின்போலத்தோன்றி மறைதலையுங்கணமேனுமில்லாது சலித்தலையு மியல்பாகவுடைய அந்தமனதை அந்தர்முகத்தாயவழிச் சற்றுஞ்சலியாமனிறுத்திப் பொய்ப்பொருளையே நிஜமெனவிசாரித் துழலும் புத்தியெனப்படுவதை மெய்ப்பொருளாகிய சைதன்யத்தின்கண் விசாரிக்கவிடுத்து—வன்போலவருமகங்காரத்தினையுங்கடிந்தால் வைத்தவிடத்திருந்து சித்த மகத்துவமுந்தரும் எ-து. விடயவலிமைகொண்டு பிறந்திறந்து வருதற்குரிய அகங்காரத்தையும் நாசப்படுத்தினல் சித்தமெனப்படுவது விசாரித்திலக்காகவைத்த அந்தச்சைதன்யத்தினிடத்தில் பிறழாதிருந்து நவநவமாய மேலாய நிலைகளையு மேகமாக நிற்குமகத்துவத்தையுந் தந்தேவிடும். எ-று. ஏ—ஈற்றசை. பொன்போல விலங்குமனமென்பது முதல் நாயாமென்பது காறும், விஸ்மரணையெனவும், மின்போலுஞ் சலனமனமென்பது முதல் சித்தமகத்துவமுந்தருமென்பதுகாறுந், தஸ்மரணையெனவுங்கொள நின்றது ஓர்ஸ்மரணையே யெனக்குறிக்க அத்தியாரோப அபவாதயுத்தியை யிக்கவி காட்டிற்றென்க. சஞ்சலமுதலிய புடைபெயர்ச்சிகளை உன்னுமிடத்துத் தொழில் சாதாரண தர்மமாகக் காண்டலி னிந்நான்குவமையும் பொருந்தும். இந்நான்கு புடைபெயர்ச்சியும் ஒவ்வோர்முதலினதாகக் காண்டலேயன்றி விசாரிப்புழி யின்முதலின் மனமுதலியநான்கு மவ்வவ்வவசர நிலையாமென்க. கண்ணேசெவியாகச் சகலமந்திரங்களையு மறிதலால் பாம்பையும், கஞ்சிவார்க்கிறவன் பின்னே திரிதலால் நாயையும், உவமையாகக் கூறியவாறுகாண்க. நிறுத்தி விடுத்து கடிந்தால் தருமெனக்கூட்டி முடிக்க. மகத்துவமு

மென்பதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை
யாதலால் நவநவமாய மேலாய நிலைகளென்றும். க்ஞானம்
மனம்—புத்தி—சித்தம்—அகங்கார மென்பவற்றுள்—க்ஞானமய
லாயவழி—சஞ்சலமுதலிய நான்குபுடை பெயர்ச்சியையுமே
ற்று அவ்வவற்றிற்கு வினைமுதலாக மனமுதலிய நான்கையு
ங்கொண்டவாறெங்ஙனமோ அதுபோலப் பொன்போல வில
ங்குதலாகிய புடைபெயர்ச்சியை யேற்று வினைமுதலாக நிற்
பது ஒன்றுளதாகக் கோடல்வேண்டு மாதலின் க்ஞானமெ
ன்றும். அன்றேல், இலங்குதல் யாதின்புடை பெயர்ச்சி.
பொன்போல வெனல் யாதிற்குபமானம். ஆதலின் மறுக்கு
தும். அயல்மயமாகாதுழி-க்ஞானமெனக்கோடற்கு முரணெ
ன்னை. பொன்போலிலங்கல் மனமெனற்குவிசேடமாநிற்பதெ
னின், அவ்வவசரஞ் சுத்தமனமெனலாயிற்று. ஆகவே; க்ஞா
னமென்றும். மருளாயவழி மருண்மயமாதலுந் தெருளாயவ
ழிதெருண் மயமாதலும் க்ஞானமாதலினொக்கும். தன்மருளை
யன்றி அநிர்தசட துக்கமுந், தன்தெருளையன்றிச் சத்துசித்
தானந்தமுமின்றாதலின் க்ஞானமெனற் கையமின்றென்க.
ஊர்த்தமுகமாயவழி மனமுதலிய நான்குபேருமத்தியாசமெ
னற்கியைதலின் அத்தியாரோபமெனவு மிவையனைத்தும்
விசாரித்துத்தெளிந்துழி தானாகக்காண்டலின் அபவாதமென
வும் போந்தவாறுகாண்க. மெய்ப்பொருளென்றதனால் பொய்
ப்பொருளெனவருவித்தாம். பொய்ப்பொருளிலக்கு கொதுகில
க்கையும்,மெய்ப்பொருளிலக்கு மலையிலக்கையும் போல்வதின்
புத்திதனைமெய்ப்பொருட்பால் விடுத்தெனப்பட்டது. அகங்
காரத்தினைக் கடிதலாவது; ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தில்ச
தோதயமாக விளங்குஞ் சைதன்யத்தை யிடைவிடாதுகண்
டிதுநானிதுநானெனப்பழகுங்கால் முன்போல உடல்நானெ

னவந்துழி அதனைக்கடிந்துகோடலை. அறிவேவடிவாயிருக்க வேண்டுதலைப்பற்றி. மலையிலக்குபோல்வதின் வைத்தவிடத் திருந்து சித்தம் மகத்துவமுந் தருமெனற்கு முரணென்னை. இன்றுதலாலெவர்க்குமுடன்பாடாமென நோக்கி யிங்ஙனங் கூறினரென்க. வாளாபுத்தியென்றது விசாரிக்கும் புத்தியெ ன்றதனல் நம்பிக்கையாலிதுமெய்ப்பொருளெனக்கோடற்க. கொள்ளின் பூர்வபட்சத்திற்கியையும். இயைபின் முன்போல அநிர்தசடதுக்கத்தைச் சச்சிதானந்தமாகக் கொண்டலையவே ண்டிவருமென்க. விசாரித்தற்கியைந்த கருவி; சிரவணமுதலியவை.

இந்நூலில் ஒவ்வோ ருபநிடதகவியும்; அணுவைத்துளைத் தேழ்கடலைப்புகட்டிக் குறுகத்தறித்ததுபோலுமாதலின், இந் நூலையுணரப்புகுவார் கல்விகேள்விகளில் எத்துணையராயிருக் கவேண்டும். ஆதலின் இறுமாக்காதடங்கவேண்டும். (க)

இதனை இஃதறியுமெனல்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

2

சத்தமுத லைந்தனையும்பொறிகளறி
யும்பொறிக டம்மைத் தானு
யொத்தகர ணமதறியுங் கரணத்தை
யறியுமுயி ருயிரைத் தானு
நித்தியமா யிருந்தறியுஞ் சாட்சியகண்
டாகார நீங்கி மேலா
யித்தனையும் பகுத்தறிய மறிவுவடி
வாயிருப்ப தியல்ப தாமே.

(இ-ள்.) சத்தமுதலேந்தனையும் பொறிகளறியும் பொறிகடம்மைத்தானு யொத்தகரணமதறியும். எ-து. சத்தபரிசமுதலிய ஐந்துவிடயங்களேயும் நேராகின்றதற்குரிய பொறிகளறியும். அங்ஙனமறியுமப்பொறிகளை அவைதானுக ஒத்துநின்ற அந்தக்கரணமாகிய மனமறியும்—கரணத்தையறியுமுயிருயிரைத்தானு நித்தியமாயிருந்தறியுஞ்சாட்சி. எ-து. அந்த மனதை உயிரறியும். அந்தஉயிரையுஞ் சீவசாட்சி சதோதயமாகநின்றறியும்—அகண்டாகார நீங்கிமேலாயித்தனையும் பகுத்தறியு மறிவு வடிவாயிருப்ப தியல்பதாம். எ-து. அந்தச்சீவசாட்சியை அகண்டாகாரமா நின்றுள்ள வீசுரசாட்சியாகிய பிரமமறியும். அந்த வீசுரசாட்சியாகிய பிரமநிலையுங்கழன்று அதுதற்கு மேல்மேலாகநின் றித்தனைநிலைகளையு மொவ்வொன்ருகப் பகுத்தறியநின்ற தெந்தஅறிவோ அந்த அறிவேவடிவாயிருப்பது நமது சுபாவநிலையாம். எ-று. ஏ—அசை. இந்திரியம், கரணம், சீவன், கூடஸ்தன், ஈசன், பிரமம், அறிவு, வென்பவற்றுள் அறிவொழியயேனையவற்றுளொவ்வொன்றும் ஒன்றுக்குத்திருக்காயும் மற்ருென்றுக்குத் திரிசியமாயு மிருத்தற்கியையுமாறு போன்று அறிவியையா திருத்தலின் இத்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுவடிவாயிருப்ப தியல்பதா மென்ருர். எனவே: அறிவையன்றி யித்தனைபகுப்புமின்றென்பதாயிற்று. ஆகவே, இத்தனைபகுப்புகளுள் ஒவ்வொன்றையு மவரவர்க் கெட்டியவளவாகச்சென்று தீர்ந்தநிலையென விறுமாந்திருத்தலைத் தவிர்ந்திருத்தற் கெனக்கண்டாம். அறிவின் பிரதிபலனமேயன்றி அறிவுதிருக்கு திரிசியமெனற் கியையாது பற்றி இங்ஙனங் கூறிஞரென்க. சத்தமுதலிய வைந்துவிடயங்களுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அதுதற்குரிய இந்திரியங்களிருக்குமாறு போன்று அப்பொறிகளை அறிதற்கு மனம் ஐந்தலைநாகம்போ

லவைதானயிருத் தலினுந் தன்னையன்றி அப்புலன்களிருந் துந் தத்தம் விடயங்களை அறிதற்கேலாததானும் " பொறிகட ம்மைத்தானுயொத்த கரணமதென ஒருமையிற் கூறினர். இங்ஙன மெவ்வெவ்வுயிர்பாலு மனுபவம் நிகழ்தலாலென்க. பொறிகடம்மை யெனப்பன்மையிற்கூறு து கரணத்தையென ஒருமையிற்கூறியது தக்க உதாரணமெனக் கண்டாம். உபா திபற்றி, ஏகதேசாகாரம் உயிரெனவும் அகண்டாகார மீச னெனவுஞ்; சாட்சியெனல் பற்றி, கூடஸ்தனெனவும் உரை கொண்டாம். அகண்டாகார மென்றதனு லேகதேசாகார மெனற்கு முரணென்னை. சாட்சியெனலா லிருவகைசாட்சி யெனக் கோடற்கு மாறென்னை. இந்நிலைகளனைத்தும் பூர்வ பட்சமாதற்கு யோக்கியதையா நிற்றலின், நீங்கியென்றார். எவரெவரெந்தெந்தமேலாயநிலைகள் சொல்லினுமிவற்றுளடங் குமாதலினு மங்ஙன மந்தந்தநிலையாய் அந்தந்த வவசரத்தி லிருப்பது தானுதலினும் நீக்கியெனப் பிறவினையாக்கூறு து நீங்கியென்றார். இதனுலகண்டாகார மைந்தாம்வேற்றுமை நீங்கற்பொருட்ர னின்றதெனப் பெற்றாம். நித்தியமாயிருந்து நிதல் சாட்சிக்கியல்பாதலி னிருவகை சாட்சியென்றாம். (உ)

(தம்மாலறியப்படுபவை தாமாகாவெனல்.)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

விடையமறிந் திடும்பொறிகள் விடைய மாமோ
  மிக்கபொறி யறிகரணம் பொறிக ளாமோ
வடையவறி சீவனந்தக் கரண மாமோ
  வதனையறிந் திடுஞ்சாக்ஷி சீவ னாமோ

தடையறவொன் றனையறியு மொன்று மேலாஞ்
சாட்சியையொன் றுலறியத் தகுமோ தானு
யிடையறவொன் றிலகுமெனி லதனைக் காண்டற்
கேதுண்டா மதுவாகி யிருந்து காணே.

(இ-ள்.) விடையமறிந்திடும் பொறிகள் விடையமாமோமி க்கபொறியறிகரணம் பொறிகளாமோ. எ-து. விடையங்களை அறிதற்கியைந்த இந்திரியங்கள் விடயமாதற்கியையுமா அங் ஙன மேலாநின்ற புலன்களை அறிதற்கியைந்த மனம் இந்திரிய ங்களாகுமா—அடையவறிசீவனந்தக்கரணமாமோ வதனையறிந் திடுஞ்சாட்சி சீவனுமோ. எ-து. ஒருங்கறிதற்கியைந்த சீவனென் பது மனமாதற்கியையுமா அந்தச்சீவனை யறிதற்கியைந்த சீவ சாட்சியாகிய கூடஸ்தன் சீவனுதற்கியையுமா—தடையறவொ ன்றனையறியுமொன்றுமேலாஞ் சாட்சியை யொன்றுலறியத் தகுமோ. எ-து. தடையின்றி ஒவ்வொன்றினையு மறிதற்கியைந் த ஒவ்வொன்றும் மேலாகச்செல்லுமாயின் எவற்றிற்குமேலா நின்ற சாட்சியை வேறொன்றுலறிதற்குத்தக்கதாமோ—தானு யிடையறவொன்றிலகுமெனி லதனைக்காண்டற்கேதுண்டா மதுவாகியிருந்துகாண். எ-து. தானேதானு யிடைவிடாமல் ஒப்பற்றசைதன்யஞ் சதோதயமாகவிளங்கிக் கொண்டிருக்கு மெனச் சுருதியுத்தி அனுபவமேற்குமெனி லதனைத் தெரிசித் தற்கெது ஓர்முதலாக வுள்ளது. இன்றுதலி னதுவேதானுகியி ருந்து காணுதி. எ-று. ஏ-அசை. இஃதறிவுக் கறிவென்னு மாகமத்தை மறுத்தது, அநவத்தாதோடமுறுதற்கியைதலின். அறிதற்றன்மையனவாகிய புலன்கள் அறியப்படுந் தன்மைய னவாகிய சத்தமுதலிய விடயஙகளாகுமாயின் கரணங்கள் புலன்களாகவும் ஜீவன் அந்தக்கரணமாகவுங் கூடஸ்தன் ஜீவ

ருகவுமாகலாம். ஆதலின் சுவானுபவமில்லாதார் ஜீவசாட்சி யாகிய கூடஸ்தநிலையொன்றுளதாக வுற்றுவிசாரித்தறியாது அதனை ஜீவனெனக் கோடல்தவிர்தற்கும்; இவ்வாறாகமேல்மே லொன்றை யொன்றறியுமாறுபோன்று ஜீவசாட்சியாகிய கூடஸ் தனையுமறிதற்கு வேறொன்றிருக்கவேண்டுமே யென்று சங் கைவரா ததற்கியைந்த நிலைகூறியதை மறுக்காதேற்றற்கு மி ங்ஙனங் கூறினாரென்க. சாட்சியென்றதனை லதனினும் மேலாய நிலையின்றென்பதாயிற்று. ஒன்றை யொன்றறிவதாக மேல் மேல் சேறல் யுத்திபூர்வகமும், மங்ஙனஞ் செல்லவொட்டாது தானே அமையச்செய்வது ஞானகதப்பிரத்தியட்சானுபவமு மாம். அறியத்தகுமெனக்கோடல் யுத்திபூர்வகமெனவும், அறி யத்தகுமோவெனமறுத்தல் அனுபவபூர்வகமெனவுங் கோடற் கியையுமாறுகாண்க. ஆகாயத்துக்குமேல் வேறாகாயமில்லாவா றுபோன்றிருத்தலின், சாட்சியானது தானுயிடையற நின்றில குமெனி லதனைக்காண்டற்கேதுண்டா மதுவாகி யிருந்துகா ணேயெனப்பட்டது. அந்தப்பிரத்தியட்சானுபூதியிழப்பே இ வ்வாறாயபேதமெனக் காட்டற் கிக்கவி கூறப்பட்டதென்க. எனவே, அனுபூதியில்லாவிடத் திவ்வையந்திரி பறுதெனக்க ண்டாம். இக்கவியிலுள்ள ஐந்தேகாரமும் எதிர்மறை. (ரு)

(விருத்திஞானத் திரியவியல்பு.)

இதுவமது.

மேடமனே விருத்தியகண் டாகார விருத்தி விசே
கவிருத்தி யொடிவையே விருத்திகண் மூன்றாகு
மாயமனே விருத்திவிட யாஞ்ஞானம் போக்கி
யவ்விடயந் தோற்றுவிக்கு மகண்டமெனும் விருத்தி

தூயசிதஞ் ஞானத்தைப் போக்கியச் சாட்சியையே
தோற்றுவிக்கும் விவேகவிருத் தியுமகண்டாஞ் ஞானம்
போயிடச்சீ வன்சாட்சி பூரணமே தானும்
போதநிலை பொருந்துமெனப் புகன்றிடுநான் மறையே.

(இ-ள்) மேயமனோ விருத்தியகண் டாகாரவிருத்தி விவேக விருத்தியொடிவையே விருத்திகண்மூன்ருகும். எ-து. என்று மியல்பாயுள்ள மனோவிருத்தி அகண்டாகாரவிருத்தி விவேக விருத்தியெனக் கூறப்படு மிவைகளே விருத்திஞானம் மூன் றெனப்படுவனவாம்—ஆயமனோவிருத்தி விடயாஞ் ஞானம் போக்கி யவ்விடயந் தோற்றுவிக்கும். எ-து. அங்ஙனமாய மனோவிருத்திஞானமெனப் படுவது; கடாதிவிடயங்களை மறைத்திருந்த அஞ்ஞான மிஃதெனக்காட்டி, அதனைப்போக்கி, அவ்விடயங்களி னெதார்த்தநிலைமை யிஃதெனவிளக்கி விடு தற்பாலதாம்—அகண்டமெனும் விருத்தி தூயசிதஞ்ஞானத் தைப்போக்கி யச்சாட்சியையே தோற்றுவிக்கும். எ-து. அ கண்டாகார விருத்திஞானமெனப்படுவது; நிர்மலமான சை தன்யத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானமாகிய அவித்தைகெடச் செய்து ஜீவனுக்குச் சாட்சியாநின்றுள்ள கூடஸ்தனைமாத்தி ரம் விளக்கிவிடுதற்பாலதாம்—விவேகவிருத்தியு மகண்டாஞ் ஞானம்போயிடச்சீவன் சாட்சிபூரணமே தானும் போதநிலை பொருந்துமெனப் புகன்றிடுநான்மறை. எ-து. விவேகவிருத்தி ஞானமெனப்படுவது; அகண்டாஞ் ஞானமாகிய மாயையெ னவின்னதிசையெனக்காணுமற் போகச்செய்யும் செய்வது மன்றி அதனு லம்மாயைபோகவே சீவசாட்சியாகிய கூடஸ் தனு மீசுரசாட்சியாய்ப் பரிபூரணமாகவிளங்கும் பிரமமுந்து விதமுமு தேகமாதற்கியைந்த போதநிலையையும்வரச்செயற்

பாலதாமென நான்குவேதங்களும் முறையிடும். எ-று. ஏ-அசை. விடையாஞ் ஞானத்தைப்போக்கலாவது; தத்தமக்கெனச்சுயம்பா யோர்பொருளின்மையைக்காட்டலே. தூயசிதஞ்ஞானத்தைப் போக்கலாவது; வியட்டியுபாதி சகிதமாநின்றுணருஞ் சைதன்யமிஃதெனக் காணவொட்டாமல் மறைக்கும்மறைப்பு தனதேகதேச மருளேயன்றி வேறொன்றின்றெனக்காட்டலே. அகண்டாஞ்ஞானத்தைப் போக்கலாவது; சமட்டியுபாதி சகிதமாநின்றுணருஞ் சைதன்யமிஃதெனக் காணவொட்டாமல் மறைக்கும் மறைப்பு தனதகண்டமருளேயன்றி வேறின்மையெனக் காண்டலேயெனக் கொள்க. விடயாஞ்ஞானமுள்ளளவும் அவித்தையும், மாயையு, மெங்ஙனமகலும். விடயமாவது; கருத்துப்பொருள் காட்சிப்பொருளாகிய இணைபாலிடங்களே. இங்ஙனம் விசாரித்துத் தெளிந்துழி அறிவையன்றி விருத்திஞானத்திரியமு மிங்ஙனங் கோடற்கியைந்தமருளும் வரற்கிடமின்றாம். இன்றாகவே, சாட்சித்துவிதபேத மெங்ஙனமுண்டாம். இதுபற்றிச் சீவன்சாட்சி பூரணமே தானும்போதநிலை என்றார். பூரணமேயென்ற தேற்றத்தால் சீவசாட்சியே பூரணமெனவும் பூரணமே சீவசாட்சியெனவும், ஆதற்பாலதால் தானும் போதநிலையெனப்பட்டது. தோற்றுவிக்குமென்பன விரண்டும் பிறவினையாதலால் பொருத்துமெனக்கூறினர். இஃதென தனுபவமாத்திரமன்று, சுருதிக்கு முடன்பாடெனக் காட்டப் புகன்றிடுநான்மறையெனப்பட்டது. தூயசிதஅஞ்ஞானம், அவித்தையெனவும், அகண்டாஞ்ஞானம், மாயையெனவுங் கோடலே மறுப்பாருமுளர். அஃதனுபவத்தில் முரணுதற்கென்செய்வர். அது பொருந்தாதென்க. (௫)

(ஞானி அஞ்ஞானி விருத்திபேதநிலைமை.)

(அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.)

௫ மிக்கபரா தீனர்களே யுலகமெலா
மதில்விருப்பு வெறுப்பற் றோர்க
டொக்கமனோ விருத்தியணு மாத்திரமா
வறிவகண்ட சொரூப மாகு
மக்கதிக டேரா தா ரறிவணுவா
மனோவிருத்தி யகண்ட மாகத்
தக்கபிரா ரத்தவசத் தவராகிப்
பிறந்திறந்து தளர்கின் றாரே.

(இ-ள்) மிக்கபராதீனர்களே யுலகமெலாம்.எ-து. மேலாய பரத்துக்கு விலக்காநிற்பவர்களே உலகெங்கு முள்ளவராவர்- அதில் விருப்பு வெறுப்பற்றோர்க டொக்கமனோ விருத்தியணு மாத்திரமா வறிவகண்ட சொரூபமாகும். எ-து. ஆயினு மவ்வுலகத்தின் கண் ணியல்பாநின்றுள்ள விருப்பு வெறுப்பகன்றோர்களது முன்னர் சுருங்கக்கூறிய மனோவிருத்தியென்பது சுவானுபவநிலையில் அணுமாத்திரமாகவும், விவேகவிருத்தி அகண்டசொரூபமாகவும் விளங்காநிற்கும்-அக்கதிகடேராதாரறிவணுவாமனோவிருத்தி யகண்டமாகத் தக்கபிராரத்தவசத்தவராகிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றார். எ-து. அங்ஙனமாய அநுபூதிநிலைகளைத் தீரவிசாரித்துத் தெளியாதவர்களது விவேகவிருத்தியென்பது அணுமாத்திரமாகவும் மனோவிருத்தியென்பது அகண்டாகாரமாகவும் நிலையாநிற்கும், இதுகாரணத்தாலிவர்கள் தத்தமக்கியைந்த பிராரத்வகன்ம வயப்பட்டவர்களாகி ஒயாது பிறந்திறந்து சுகதுக்கத்தில் மொத்துண் டெய்

ப்புறுகின்றனர். எ-று. ஏ-அசை. உலகமெலாமெனல் இட வாகுபெயராய் உயிர்களைப் பொதுமையிற்காட்டலின் மிக்க வெனலைப் பரத்துக்கு அடைமொழியாக்காது முழுதும் மூடர்களேயெனப் பயநிலையாக்கின் சிறப்பிற்குமெனக்கொ ள்ளினு மமையும். ஆதலின், உலகமெலாமிக்க பராதீனர்க ளே யெனமுடிக்க. உலகம், உண்மையாயின் வெறுப்புறுதற் கேதென்னை. இருமைக்குமிடமாநிற்றலின், உலகம் மித்தை யெனற்கிடம்பெருதோ? அதனுலெய்தற்கியைந்த விருப்புவெ றுப்புறுதலும் அதனை மெய்யென நுகரவெழுந்த மனோவிருத் தி அணுமாத்திரமாதலு மறிவு அகண்டசொரூபமாதலு மெய் தற்கிடம்பெருதோ? இங்ஙனமாய நிலைகளைச் சற்றுமறியாதா ரறிவு அணுவாகவும் மனோவிருத்தி அகண்டமாகவும், அதனல் தக்கபிராரத்த வசத்தவராகிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றதாகவும் கூறியதை யேற்றற்கிடம்பெருதோ? இங்ஙனமிருக்க இதனை மறுப்பதென்னமதி. ஓரறிவே மருளாநின்றுழி மனோவிருத்தி யெனவும் அகண்டாகாரமெனவும் அவ்வறிவே தெருளாநின் றுழி விவேகவிருத்தியெனவும், அகண்டாகார மெனவும், போந்ததுகாரணமாக அவ்வவ்வவசரத்தி லிவ்விரண்டு விருத் தியும் அணுவெனற்கு முடன்படுமாதல்பற்றி இங்ஙனங் கூறினரென்க. இதனைக்காண வேண்டின் நாமே தக்க உதா ரணமாயிருக்கின்றனம். ஒவ்வொரு விருத்தியு மணுமகத்தாய வவசரத்தைக் காட்டக்கூறிய தென்க. 'மருளெனல், அக விருட்குபாதானமாகவும்; தெருளெனல், அகவொளிக்குபா தானமாகவும் நிற்றலே. நிற்கவே; அங்ஙனமாய விருட்குமொ ளிக்கு முபாதேயம், அநிர்தசடதுக்கமும் சத்துசித்தானந்தமு மெனக் கண்டாம். (௫)

(உபரதிவைராக்கியஞானத்தாலுறுபயன்.)

இதுவுமது.

6 தோற்றுமுப ரதிவைராக் கியஞான
மூன்றிவைக டொழிற்பட் டாரு
ளேற்றுமுப ரதியுடையார் பிரமாதி
பதமடைவ ரிகலோ கத்திற்
போற்றும்வை ராக்கியர்க்கு மப்பதமுண்டா
ஞானம் பொருந்தி னோர்க்குச்
சாற்றரிய தனிமுத்தி சரீராந்தத்
தெனவுரைப்பர் தகைமை யோரே.

(இ-ள்) தோற்றுமுபரதி வைராக்கியஞான மூன்றிவைக டொழிற்பட்டாருள். எ-து. தன்னைத்தானடைவோர்க்கு முறையே யுண்டாதற்கியைந்தவை; உபரதி, வைராக்கியம், ஞானம், எனமூன்றும். இம்மூன்றுக்கியைந்த முயற்சிக்கண் அதனதன் வயப்பட்டவர்களுக்குள்-ஏற்று முபரதியுடையார் பிரமாதிபதமடைவர். எ-து. எவரானு மதிக்கத்தக்க உபரதியெனப்படுவது; பொருளல்லவற்றை யானெனதாகக் கொள்ளும் மயக்கத்தில் வெறுப்புறுதலாம், அதனைமறவாது காப்பாற்றுபவர் அவ்வுபரதியை யுடையராவர். அவர்க்குப்பயன், தூலசரீராந்தத்தில் பிரமலோகாதிபதங்களாம்-இகலோகத்திற் போற்றும் வைராக்கியர்க்கு மப்பதமுண்டாம். எ-து. புகழத்தக்க வைராக்கியமெனப்படுவது; உபரதியாலெய்திய வெறுப்புறுதலை யிடையிற்கலங்காது மரணபரியந்தம் இகலோகத்தில் காத்தலாம். அங்ஙனம் காத்தலையுடையார் அவ்வைராக்கியத்தையுடையராவர். அவர்க்குப்பயன் அந்தப்பிரமாதிபதங்

களைத்தும் வெறுப்பாகக் காண்டலாம் - ஞானம்பொருந்தி
ேனோர்க்குச் சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராந்தத்தென வுரைப்பர்
தகைமையோர். எ-து. ஞானமெனப்படுவது; பொருளைப்
பொருளாகக்காண்டல் காரணமாகத் தன்னைத்தானகக்கண்டு
நிற்றலாம். அதனையுடையோர், அயலனைத்தையுந் தனதுபிரி
திபலனமாகக்காணும் நிலைமையுடையவராவர் அவர்க்குப்ப
யன்; காரணசரீராந்தத்தில் சொல்லற்கரிய கூடஸ்தபிரம அ
யிக்கியமே முத்தியெனநிற்பதாம், என்று சத்துக்கள் கூறு
கிற்பர். எ-று. ஏ - அசை. சரீராந்தத்தெனலை; கடைநிலைத்
தீபமாக்கித் தனித்தனி உபரதியுடையார்க்குத் தூலசரீராந்தத்
தெனவும்; வைராக்கியமுடையார்க்குச் சூக்குமசரீராந்தத்தெ
னவும்; மெய்ஞ்ஞானமுடையார்க்கு, காரணசரீராந்தத்தென
வும் பொருள்கொள்க. அன்றேல்; முரணும், சரீரமெனப்
பொதுப்படக் கூறினமையின். உரையிற்கோடலென்னு முத்
தியால், உபரதியுடையார்க்கு, வெறுப்புறற்கியைந்த திகலோ
கம்போல வைராக்கியமுடையவர்க்கு, வெறுப்புறற்கியைந்த
து அப்பதமெனப் பொருடரற்கு இகலோகத்திலென்பதில்,
இல்லுருபை ஐந்தாம்வேற்றுமை யுருபாக்கி, உவமைப்பொரு
ளாக்கில் முரணின்மையா லேற்கப்பாற்று. இகலோகத்தி
லென்பதில் இகரம், அணிமைசுட்டாகவும்; அப்பதமென்ப
தில் அகரம், சேய்மைசுட்டாகவுங் கொளநிற்றலின், உபரதி
யுடையார்க்கு வெறுப்பாயது இகலோகம்போல வைராக்
கியமுடையவர்க்கு வெறுப்பாயது அப்பதமெனக்கொண்டா
ல் முரணென்னை? சுருங்கச்சொல்லலென்னு மழகாலென்க.
பிரமபதமென்றது ஆதியென்றமிகையால், உபரதி வைராக்
கிய ஞானமென்பவற்றை உபரதியில் உபரதி வைராக்கியம்

ஞானமெனவும்; வைராக்கியத்தில், உபரதி வைராக்கியம் ஞானமெனவும்; ஞானத்தில், உபரதி வைராக்கிய ஞானமெனவும் மும்மூன்முக்கவும்; அவ்வவற்றிற்குரிய முயற்சிகளும் அவ்வவற்றிற்குரியவரும் அதநற்கியைந்தபலனும் பெறுமெனமாட்டுதலால் மாட்டெடிற்தொழுகலென்னு முத்தியாக்கவும் பெற்ரும். பெறவே சிற்சிலருக்குத் தனித்தனி ஒவ்வொன்றேனும் உப்ரதி வைராக்கியமேனும், உபரதிஞானமேனும், உபரதி வைராக்கியஞானமேனும் வாய்ப்பதிறனும் அவ்வவ்வவசரத்திற்கியைந்த சேட்டையும் பலனும் முரணுதெய்தற்பாலதாதலானு மிங்ஙன மனுபவமாக ஆங்காங்கு காணப்பெறுமாதலானும் மறுக்காதேற்றனம். இங்ஙனமாய விரிவனைத்தையும் வேதாந்தப்பெருங்கடலில் ஆரியத்தில்தோன்ற விரித்துரைத்திருப்பதால் அந்நூல்களிறகாண்க. இந்தமுப்பத்திரண்டுள் ஒவ்வோர்கவியுஞ் செல்லச்செல்ல ஆழமுடைத்தாதலினுழமுடைத்தாதலென்னு மோரழகுமாம். எனவே, உபரதி வைராக்கியஞானமெனக் கூறியது; அறிவின் அவசரநிலையெனக்காட்டற்காதலின் இம்மூன்றும் ஒவ்வோர்முதலன் றென்க. இவையெனச் சுட்டாக்கலால் மூன்றெனலை விளைமுற்முக்குக. இம்மூன்றிலக்கணமும் வேதாந்த விலக்கியத்தினமைதியாம். அவ்விலக்கியமின்றே லவ்விலச்கணம் யாதுபயன் பெறும். இவைபோன்றனவாகிய விலக்கணங்கட்கறி விலக்கியம். (௬)

(திரிபுடி-நிலையாமாறு.)

இதுவுமது.

மெய்வாய்கண் ணெடுமூக்குச் செவியானுண்
பதுவிடயம் விடயம் யாவு

மைவாயி லாவெனவுற் றுணர்தன்மனோ
　　விருத்தியவை யறிவ தாகிப்
பொய்வாயின் செயல்களெலாந் தனதாகின்
　　றிடல்சீவ போதம் வேறுத்
தைவாய்வெண் பிறைபோலத் திரிபுடிக்குஞ்
　　சமசாட்சி தானே தானும்.

(இ-ள்) மெய்வாய்கண் ணுடுமூக்குச் செவியாலுண் பது விடயம். எ-து. தொக்குமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களால் அனுப விக்கப்படுவது சத்தமுதலியவிடயமாம்-விடயம்யாவு மைவா யிலரவெனவுற்றுணர் தன்மனோவிருத்தி. எ-து. அங்ஙனமாய விடயமனைத்தையும் ஐந்தலைநாகம்போ லவ்விந்திரியங்கள் கா ரணமாக வூன்றியுணர்தல் மனோவிருத்தி ஞானமாம் - அவை யறிவதாகிப் பொய்வாயின் செயல்களெலாந் தனதாகின்றி டல் சீவபோதம். எ-து. சத்தியம்போல மித்தையாகின்றுள்ள அகக்கரணம் புறக்கரணங் காரணமாக வியங்குஞ் செயல்கள னைத்தையுந் தனதாகப்பாவித்து நிற்றல் சிதாபாசனாகியசீவ னும்-வேறுத்தைவாய் வெண்பிறைபோலத் திரிபுடிக்குஞ் சம சாட்சி தானே தானும். எ-து. இவற்றிற்கு விலக்காகித் தை மாதத்திலுதித்த வெண்பிறைபோலத் திரிபுடிக்குஞ் சமத்துவ மாகச் சாட்சியாகின்று விளங்குவதுயாதோ அது கூடஸ்த னும். அதனையன்றித் தானேதானுதற் கியைந்தநிலை வேறின் றாம். எ-று. புலனும், கரணமும், சீவனும், தானேதானுதற்கி யைந்தநிலை அன்றெனக்காட்டத் திரிபுடிக்குஞ் சமசாட்சி என்றார். தைவாய்வெண்பிறைபோலவென் றுவமித்தது; அங் கே மாசும், இங்கே திரிபுடியுமாய தடைசற்றுமின்மைபற்றி யாதலா விது தொழில்சாதாரண தர்மமென்க. தானேதானு

நிற்குநிலை பஞ்சேந்திரியங்களி லொன்றெனவுங் கரணங்களில் மனமெனவும் அப்பாலாயநிலை ஜீவனெனவுங் குறிசொன் டவலமாவாரைமறுத்தற் கிங்ஙனங் கூறியதென்க. இந்திரியக்குறி, ஷண்முகிமுதலியமுத்திரைகளும் கரணக்குறி, மூலாதாரமுதலியவையும். ஜீவக்குறி, ஒன்றுந்தோன்றாது நிற்றலுமென்க. புலனின்றியக்கன், விடயமும்; கரணமின்றியக்கன், புலனும்; சீவனின்றியக்கன், கரணமும்; கூடஸ்தனின்றியக்கன், சிதாபாசனும்; எங்ஙனமுணரப்படும். இதனால், காண்பான் காட்சி காணும்பொருளாகிய இவைமூன்றையும் சிவபோதமெனுங்காறு மேற்குமெனவும், சிவசாட்சியாகிய கூடஸ்த னேற்காதெனவுமிக்கவியிற் குறிப்பிக்கப்பெற்றும், சிவசாட்சி தானேதானாயநிலையா நிற்றலினென்க. தன்னையுமயலையு மறிதற்றகையது சாட்சிக்கன்றி வேறொன்றுக்கின்மையின் சாட்சி திரிபுடியற்றதென்றும். தன்னையன்றி அயலின்மையின் தானேதானுமென்னும் யோக்கியதைபெறப்பட்டது. இக்கவியினாலும் அறிவே முக்கியமெனவு மேலையவை அமுக்கியமெனவுங் கொண்டாம். தொக்குமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களாவன; தொக்கு சிங்குவை சட்சு ஆக்கிராணம் சுரோத்திரமென்பன. விடயம் ஐந்தாவன; பரிச ரச ரூப கந்த சத்தமென்பன. ஜீவிக்குந்தன்மைய தாதலின், சாட்சிபோதமென்னாது சிவபோதமெனப்பட்டது. போதம் அறிவு சிவமே, நானெனல், துவிதம். தானே தானெனல், அத்துவிதம் ஏகமேவாத்துவித மெனற்கியைதலின். (எ)

(அஞ்ஞானிகளினியல்பு நிலை.)

ஓதரிய வஞ்ஞானந் தனையறியா
வுணர்விழற்கோ ருறுதி மூல

மாதன்மனோ விருத்தியவை யகற்றியொளி
தனையறித லகண்டா காரங்
காதலினா லருளியசற் குருவருளாற்
பெறுமகண்டா கார மாகுஞ்
சாதகமே தானாகி யிருப்பதே
ததுசொருப சாட்சி யாமே.

(இ-ள்) ஓதரியவஞ்ஞானந் தனையறியா வுணர்விதற்கோர் றுதிமூல மாதன்மனோவிருத்தி. எ-து. கணித்தற்கரிய அஞ்ஞானமெனப்படுவது; தன்னைத்தானென அறிதற்றகை யற்றதுயாதோ அந்தஉணர்வேயாம், இதனைத்தெளிய வொட்டாது மருளின்கண் ஆழ்த்தற்குறுதிமூலமா நிற்பது மனோவிருத்தி யெனப்படுவதாம் - அவையகற்றி யொளிதனையறிதலகண்டாகாரம். எ-து. அங்ஙனமாய மூடநிலைகளை யொருங்ககலப்பண்ணி, பண்ணினவிடத்துச் சதோதயமாநின்றொளிர்வது சுயஞ் சைதன்யமாதலா லதனை அதுவாக நின்றறிதலகண்டாகார ஞானமெனப்படுவதாம்-காதலினாலருளியசற்குருவருளாற் பெறுமகண்டா காரமாகுஞ், சாதகமேதானாகி யிருப்பதே ததுசொருப சாட்சியாம். எ-து. இம்மூன்றனு ளன்போடருளிய சற்குருவின் அநுக்கிரகத்தாலடையத்தகுவது அகண்டாகார ஞானமெனப்படுவதேயாம். வேறன்மையின், அவ்வொளி தானாகப் பல்லூழிகாலம் பழகவேண்டியது சாதகமெனப்படுவதால் அந்தச்சாதகமே தனக்குரிய முயற்சியாகி என்று மிருப்பதுயாதோ அது தானே தானாதற்கியைந்து நிற்பது சொரூபசாட்சியெனப்படுவதாம். எ-று. ஏ-அசை. தனக்கெனச்சொரூபமொன் றின்மையின், ஓதரிய அஞ்ஞானமெனப்பட்டது. அஞ்ஞானம், மனோவிருத்தி, அகண்டாகாரமென்

பவற்றுள் முன்னேயவிரண்டும் பகிர்முகத்திற்கும், பின்னைய தொன்றும் அந்தர் முகத்திற்குமியைந்தனவென்றுயிற்று. யாதுகற்கினு மெய்த்தவமுயலினும் ஞானப்பிரகாசங்காண்டலரிது. அதனைவழுவாது காத்தலரிது. அதனையன்றி அனைத்துமின்றெனவறிதலரிது. அவ்வொளியே தானெனவறிதலரிது. அவ்வொளியைச்சத்து சித்தானந்தமாகவு மந்தச்சத்து சித்தானந்தத்தை அநிர்தசட துக்கமாகவும் பகுத்துணர்தல் மிகவுமரிது. இத்தனையு மவ்வொளியாகக்காண்டலரிது. இடையிடையே ஊழிற்கியைந்தவாறு பற்பல விகற்பதூலதேகங்கள் வந்துவந்தகலும். அகலினும், ஆங்காங்குசெய்து நின்ற நிலைபாகங்கள் சாத்தியமாதல் காறுந் தொடர்ந்தேவரும். அங்ஙனந்தொடர்ந்துவருநிலை, மறவாதுகண்டுசாதித்தலைச் சாதகமென்றூர். சாதகமேதானுகி யிருப்பதென்பது விடாமுயற்சியைக்குறித்தற்கென்க. இக்கவியுந் தானே தானுதற்கேற்றநிலையைக்கூறியது. (அ)

௯

(விருத்தியுஞ் சீவனும் விபுவாகுநிலைமை.)

விருத்தியுஞ்சீ வனும்விடயத் தினைப்பார்கிற் பெரிதாம் ௯
விருத்தியின்ஞா னம்விடயாஞ் ஞானத்தை கயற்றின்
விருத்தியுஞ்சீ வனும்விடயா காரம தா மதுபோல்
விருத்தியுஞ்சீ வனுஞ்சத்தா காரம தா யமைந்தால்
விருத்தியைச்சீ வனைவிடயத் தினையறியுஞ் சாட்சி
வேந்தனசை யாதிருந்து மேன்மைபெறுந் திறம்போல்
விருத்திவிட யஞ்சீவன் சாட்சியிவை தோன்று
விபுவாவன் ஞானியென விளம்புமுப நிடதம்.

(இ-ள்.) விருத்தியுஞ்சீவனும் விடயத்தினைப்பார்க்கிற் பெரிதாம். எ-து. அதோமுகத்தில் விருத்திஞானமுஞ் சிதாபாசனுந் தத்தமக்குரிய விடயங்களைப்பார்க்கிலும் விபுவாகும்-விருத்தியின்ஞானம் விடயாஞ்ஞானத்தை யகற்றின் விருத்தியுஞ் சீவனும் விடயாகாரமதாமதுபோல். எ-து. கல்விகாரணமாகவெழும் விருத்திஞானத்தைக்கொண்டு அவ்வவ்விடயங்களை மறைத்திருக்குமஞ்ஞானத்தை அகலச்செய்யின் அவ்விருத்திஞானத்தோடே சிதாபாசனும் வேறுமயமாகாது விடயாகாரமயமாவன் அதுபோல-விருத்தியுஞ் சீவனுஞ் சத்தாகாரமதாயமைந்தால். எ-து. ஊர்த்தமுகத்தில் விருத்திஞானத்தோடு சிதாபாசனும் ஐயந்திரிபகன்று ஞாஞகாரமயமாவிளங்கின்-விருத்தியைச்சீவனை விடயத்தினையறியுஞ்சாட்சி. எ-து. விருத்திஞானத்தையுஞ் சிதாபாசனையும் விஷயத்தையும் விலக்காநின்றறிதற்குரிய இருவகைசாட்சியுந்தானுகி—வேந்தனசையாதிருந்து மேன்மைபெறுந்திறம்போல். எ-து. திரிலோகத்தையும் ஒருங்குவென்ற அரசன் தனதிடத்தை விட்டசையாதிருந்து எல்லாச்சிறப்பையும் அடையுந்திறமெங்ஙனமோ அதுபோல-விருத்திவிடயஞ் சீவன்சாட்சி யிவைதோன்று விபுவாவன் ஞானியெனவிளம்பு முபநிடதம். எ-து. விருத்திஞானத்தையும் விஷயங்களையுஞ் சீவனையு மிருவகைசாட்சியையு மிங்ஙனமாய நிலையினவெனத் தோன்றவொட்டாத விபுவாக விளங்குவன். இங்ஙனமாயினேனை முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும் ஞானியெனக்கூறுநிற்கும். எ-று. ஓர்பிரக்ஞையே பகிர்முகத்தில் அஞ்ஞானியெனவும், ஏகதேசியெனவுஞ் சிதாபாசனெனவும் நின்றாற்போல அந்தர்முகத்தில் ஞானியெனவும், விபுவெனவும், சாட்சியெனவும் நின்றதெனவறிக. அதோமுகத்தில் விடயாஞ்ஞானத்தை அகற்றலாவது; அதிஷ்டானநாட்டமின்

மையால் தத்துவசோதனைசெய்து தெளிந்ததுபோற்காண்டலே. விடயாகாரமதாதல்; தனதுபிராந்தியெனத்தேராமையை. ஊர்த்தமுகத்தில் விடயாஞ்ஞானத்தை அகற்றலாவது; அதிஷ்டான நாட்டஞ் சற்றுண்மையால் தத்துவசோதனை செய்து தெளிந்துநிற்றலே. சத்தாகாரமதாதல்; தனதுபிராந்தியெனத்தேர்ந்ததை பகிர்முகத்தின்கண்ணும் அந்தர்முகத்தின்கண்ணும் பகுத்துணர்வு இருத்தலினானும் அதனாலவ்வவற்றாலாய பயனனுபவிப்பா னிருத்தலினானும் விருத்தியெனவும் சீவனெனவும், சாட்சியெனவும் பெயர்தந்தவாறுகாண்க. விருத்தியுஞ் சீவனும் விடயத்தினைப்பார்க்கில் பெரிதாமென்றவிதப்பால் விருத்தியுஞ் சீவனும் ஞானத்தினைப்பார்க்கில் பெரிதாமெனக்கொண்டாம். அங்கே விருத்தியுஞ் சீவனும் விடயமயமாதல்போல் இங்கே ஞானமயமாதற் கியைதலின் முரணொன்னே. இன்றாதலிற் பொருந்தும். நூலாசிரியர் அங்ஙனங் கூறாதிருக்கில் யாமிங்ஙனம் உரைகொள்ளாதிருக்குதுமென்க. (௯)

/0

விஷயமுதல் சாட்சிவரையில் ஒன்றற்(கொன்று விசேடமாமாறு.)

போற்றியவிந் திரியமின்றி விடயமெலாந் தோன்றா பொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப் பொலிவொடுதோன்றாவால், சாற்றுகர ணமுஞ்சீவ னின்றியக்காற் றோன்றா சாட்சியன்றிச் சீவனிலே தானுணர்வு தோன்றா, தாற்றலினு லிந்தியங்கள் விடயமட்டு மறியு மவ்விரண்டுங் கரணமறிந் திடுமவைமூன் றினையுந், தேற்றமொடு

சீவனறி வுறுமவைநான் கினையுந், தெளிந்தறியுஞ் சாட்சியதீ தப்பொருளா மிதுவே.

(இ-ள்) போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந்தோன்றா பொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப் பொலிவொடு தோன்றா. எ-து. யாவரானுந் துதித்தற்கியைந்த ஞானேந்திரியங்களைந் துமின்றிச் சத்தமுதலிய சகலவிடயங்களுந் தோன்றாவாம். அந்த ஞானேந்திரியங்களைந்தும் அகக்கரணமாகிய மனமென்ப தில்லாமல் விளக்கமாகத்தோன்றாவாம்—சாற்றுகரணமுஞ் சீவனின்றியக்காற் றோன்றாசாட்சியன்றிச் சீவனிலை தானுணர்வுதோன்றாது. எ-து. சொல்லப்பட்டமனமுதலிய கரணங்களுஞ் சீவனில்லாவிடத்துத் தோன்றாவாம். அந்தச்சீவனிலையாகிய வுணர்வுஞ் சீவசாட்சி இல்லாவிடத்துத் தோன்றாவாம்—ஆற்றலினுலிந்தியங்மள்விடயமட்டு மறியுமவ்விரண்டுங் கரணமறிந்திடுமவை மூன்றினையுந் தேற்றமொடு சீவனறி வுறுமவை நான்கினையுந் தெளிந்தறியுஞ் சாட்சி யதீதப் பொருளாமிது. எ-து. அவ்வவற்றின் வலிமைத்திறமிங்ஙனமிருப்பதால் ஞானேந்திரியங்களைந்தும் விடயமாத்திரமுணரும். விடயம், இந்திரியமாகிய விவ்விரண்டை மாத்திரம் அந்தக்கரணமறியும். விடயம், புறக்கரணம், அகக்கரணமாகிய மூன்றைமாத்திரம் தெளிவோடு சீவனறியும். விடயம், புறக்கரணம், அகக்கரணம், சீவன், ஆகிய நான்கைமாத்திரம் சீவசாட்சியாகிய சுயஞ்சைதன்யம் மிக்கதெளிவோடறியும். இதனின்மேலாய நிலைவேறின்மையின் இதுவே அதீதப்பொருளெனப் படுவதாம். எ-று. ஆல்-அசை. இதுவே என்பதில், ஏகாரம் தேற்றம். எவ்வெவ்வுயிரும் போகம் நுகர்தற்கியைந்த நேராய கருவிஞானேந்திரியமாதலின் போற்றியவிந்திரிய

மென்றார். அந்தந்தப் பகுத்துணர்வின் வலி யினையவெனக் கூறவே, சிவசாட்சி யொன்றாலறியப்படுவ தல்லவென்பதா யிற்று; ஆகவே; தானேதானயநிலையெனக்கண்டாம். தன்னை ஒன்றாலறியப்படுவ தின்மையின் தனக்குத்தானே விசேடமா மென்றுணர்க. இதுவே தீர்ந்தநிலையாதலின் இங்ஙனங்கூறினு ரென்க. தானேதானயநிலையாதற்கு இதுவுமோர் தந்திர யுத்தி. தோன்றாவென்னு நான்கெதிர்மறை வினைமுற்றும்; இருக்கிறதுமென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றது, அறியுமென்னும் நான்குடன்பாட்டுவினைமுற்றாலெனக. இதனால் தோற்றுதல் திரிசியத்திற்கும் அறிதல் திருக்குவிற்கும் புடைபெயர்ச்சியே னுஞ் சாட்சியாகிய கூடஸ்தவிளக்கத்தில் சற்றுமின்றென்ப தாயிற்று, திருக்குதிரிசியந்தானயிருத்தலால். (௧0)

(அவஸ்தாத்திரிய சாட்சியி னியல்பு நிலைமை.)

௨௨ கற்பனைசெய் யவத்தைகண் மூன் றினுக்குஞ் சாட்சி
 கலந்தொருதன் மையினிலகுங் காட்சி கூறிற்
சிற்பாவுஞ் சாக்கிரத்திற் சாட்சி தானே
 செகசாட்சி யாயிருக்குந் தியக்க மான
சொற்பனத்தின் மனோவிருத்தி தனக்கே சாட்சி
 சூனியமாஞ் சுழுத்தியிலஞ் ஞான மான
வற்பநெறி யானந்த மதற்கே சாட்சி
 யனைத்தினுமிவ் வாறிருந்தோர்ந் தறியுங் காணே.

(இ - ள்.) கற்பனைசெய்யவத்தைகண் மூன்றினுக்குஞ்சாட்சிகலந்தொருதன்மையினிலகுங் காட்சிகூறில். எ-து. கற்பனைகளைவிளைவிக்கத்தக்கசாக்கிரமுதலிய மூன் றவஸ்தைகட்

குஞ் சாட்சியாகிய கூடஸ்தசைதன்யம் இம்மூன்றினு முபா
தானமாகக்கலந்து ஒருபடித்தாச்சதோதயமா நின்றுவிளங்
குஞ் சுவானுபூதிக் காட்சியைக் கூறுமிடத்தில்—சிற்பரவுஞ்
சாக்கிரத்திற் சாட்சிதானே செகசாட்சியாயிருக்கும். எ-து.
அறிவுவியாபித்திருக்குஞ் சாக்கிராவஸ்தையின்கண் அந்தக்கூ
டஸ்தசாட்சியே அங்கேதோற்றுஞ் சகத்திற்குச்சாட்சியாயிரு
க்கும்.—இயக்கமான சொற்பனத்தின் மனோவிருத்திதனக்கே
சாட்சி. எ-து. கலக்கமாநின்றுள்ள சொப்பனத்தின்கண்
அங்கே தோற்றும்மனோவிருத்திக்குஞ் சாட்சியாயிருக்கும்—
சூனியமாஞ்சுழுத்தி.லஞ்ஞானமான வற்பநெறியானந்தமத
ற்கேசாட்சி. எ-து. சூனியமாநின்றுள்ள சுழுத்தியின்கண்
அங்கே தோற்றும் முழுதும் மூடமயமான அற்பநெறியாலெய்
திய மக்ஞானந்தத்திற்குஞ் சாட்சியாயிருக்கும்.—அனைத்தினு
மிவ்வாறிருந்தோர்ந் தறியுங்காண். எ-து. இதுபோல ஏனைய
அவஸ்தையின்கண்ணு மாங்காங்கு ஜெகம்போலத் தோற்
றுந் தோற்றங்களினிடத்து மிப்படியாக விருந்து அந்தந்தநிலை
களை ஐயந்திரிபறநின்று அறியும் இதனை அநுபவித்துக் கா
ணுதி. எ - று. ஏ-அசை. யானெனதல் லவற்றை, யானெ
னதாகக் கோடலைக் கற்பனைசெயலென்றார். சாக்கிரமுதலிய
மூன்றவத்தைக் கண்ணுஞ் சாட்சிகலந்தொரு தன்மையி
னிலகுங் காட்சியாவது ; அலைதிவலைமுதலியவைகள் தோ
ன்றி மறைதற்கும் அதுவது வாதற்கு மாதாரமாயுமுபாதான
மாயும் நிற்பது சமுத்திரமெங்ஙனமோ அதுபோலச் சாக்கிர
முதலிய அவஸ்தைகளும் தூலம் சூக்குமங் காரணமென்னு
முபாதிகளும் விஸ்வதைசத பிராக்ஞனென்னு மபிமானங்க
ளும் விடாதுதோன்றித் தோன்றி மறைதற்கு ஆதாரமாயுமு
பாதானமாயும் நிற்றற்கொன்றிருக்க வேண்டுமே. இதனறி

யும் அறிவெனவும் சாட்சியெனவும் கூடஸ்தனென்வும் பிரம மெனவும் சான்றோரால் பரியாயநாமம்பெற்றிருப்பது யாதோ அதனையெனல். நனவு நினவு முதலிய எழுச்சியேசாக்கிரமெனப்படுமாதலின் அந்தச் சாக்கிர சங்கற்பந்தோன்றி மறைதற்கும் அந்தச் சங்கற்பத்தையன்றிச் செகத்தெனப் படுவதற்கும் ஓர் முதலும் ஆதாரமுமறிவையன்றி வேறின்மையின் சிற்பரவுஞ் சாக்கிரத்திற் சாட்சிதானே செகசாட்சியாயிருக்குமெனவும்; அந்தநனவு அயர்ந்து சோர்ந்துழிச் செகத்து சாயாவடிவமாகத்தோற்றும் அங்ஙனந்தோன்றி மறைதலைச் சாட்சியாநின்றுணர்தல் அறிவாதலால், தியக்கமான சொப்பனத்தின் மனோவிருத்திதனக்கே சாட்சியெனவும்;அந்தஸ்புரிப்பின்சோர்வே சுழித்தியெனப்படுதலால் சூனியமெனப்படும். இந்த அவஸ்தையும், சூனியமாகிற காட்சியுந் தோன்றிமறைதற்கும் அதன் பலனுனமக்ஞனந்தத்திற்கும் ஆதாரமும் உபாதானமும் அறிவையன்றிவேறின்மையின் சூனியமாஞ் சுருத்தியிலஞ்ஞானமான அற்பநெறி ஆனந்தமதற்கே சாட்கிெயெனவுங் கூறியவாறுயிற்று. துரியம் துரியாதீதம் மூர்ச்சை மரணம் இருப்பதால் அனைத்தினுமென்ருர். முத்துச்சரம் ஓர் சரட்டில் நிற்பதுபோலச் சாக்கிரமுதலிய வேழு அவஸ்தைகளும் அததற்குரிய காட்சிகளும் தோற்றங்களும் அபிமானங்களும் பிரவர்த்தி நிவிர்த்திகளும் ஓர் அறிவில் நிற்குமெனக்கொள்க. இதனைமறுப்பார், எடுக்குந் துறையும் முடிக்குந் துறையு மறியார்போல்வர். அவர்கள் யாது கற்றும் யாது பயன். இங்ஙன மையந்திரிபற ஒன்றேயென வுணர்ந்தோரே ஏக மேவாத்துவைதம் பிர்மமேகமெனற் கதிகாரிகள். ஏனையர்; துவிதமெனற்கும் அதிகாரிய ரல்லரொனற்கு யாமே உத்தரவாதி. சாட்சிதானே, என்னுந் தேற்றேகாரத்தை,

ஏனையவிடங்களிலு மொட்டுக. இக்கவியின்கருத்து ; சாக்கிரமுதலிய மூன்றிலுஞ் சாட்சியாகிய கூடஸ்தனைதன்யத்தை மறவாமலும் பராக்காகாமலு மொருவன் கண்டிருக்கில் ஏனைய வவஸ்தைகளிலும் அப்பழக்கம் காணச்செய்விக்குமென்பது. (௧௧)

விருத்திஞானத் திரயத்தால் அஞ்ஞானத்திரிய (நிவிர்த்தியின் நிலை.)

12 அரியவிருத் திகண்மூன்று லகலுமஞ்
ஞானங்க ளினுமாய்ந்து கூறிற்
றெரியுமனோ விருத்தியினல் விடயாஞ்
ஞா னங்களெலாஞ் சிதையு மேலாய்ப்
பிரிவிலகண் டாகார விருத்தியிற்சாட்
சியையறியாப் பெத்த நீங்கு
முரியவிவே கவிருந்தி யகண்டாகா
ரமுங்கடந்தங் கொன்று மன்றே.

(இ-ள்) அரியவிருத்திகண்மூன்றுலகலு மஞ்ஞானங்களினு மாய்ந்துகூறில். எ-து. முற்கூறிய அரிமையாய மனோவிருத்திமுதலிய மூன்றினும் அஞ்ஞானம் அகலுமென்றதைக் குறித்து இன்னும் ஆராய்ந்து கூறுமிடத்து—தெரியுமனோ விருத்தியினல் விடயாஞ்ஞானங்களெலாஞ் சிதையும். எ-து. அசமுகமாகவும் பருத்துணரத்தக்க மனோவிருத்திஞானத்தாலவ்வவ்விடயங்களின்ன நிலையினவென்றறிய வொட்டாமல் மறைத்துநிற்கு மஞ்ஞானமெனப்படுபவைக ளெவைகளோ அவைகளனைத்தையுமொருங்குமாய்க்க அதனலவைமாயும்—

மேலாய்ப்பிரிவி லகண்டாகார விருத்தியிற் சாட்சியையறி யாப் பெத்தநீங்கும். எ-து. மனோவிருத்திஞானத்திலும் மேலா கப்பிரிவற்றுவிளங்கு மகண்டாகாரவிருத்தி ஞானத்தினல் கூடஸ்தசைதன்யத்தை உணரவொட்டாமல் மறைத்து நிற் கும் பெத்தமாகிய அவித்தையைநீக்க அதுநீங்கும்—உரியவிவே கவிருத்தி யகண்டாகாரமுங் கடந்தங்கொன்றும். எ-து. அப் பாலெய்தற்குரிய விவேகவிருத்திஞானத்தினல் ஈசுரசாட்சி யாகிய பிரமசைதன்யத்தை உணரவொட்டாமல் மறைத்து நின்ற மாயையைக்கடக்க அதனலது கடக்கப்படும். இங்ங னங் கடந்தவிடத்து அங்கேசாட்சித் துவிதபேதமின்றி ஒன் றாகவிளங்கும். எ-று. அன் று. ஏ - அசைநிலைகள். விடயாஞ் ஞானமாவது; விடயமனைத்துந் தனதுபிரிதிபலன வடிவ மெனக் காணவொட்டாமல் மறைத்தலை. மாயையை அகண் டாகார மென்றது; தனக்கெனச் சொரூபமொன்றின்றி உண்மைபோற் காணப்படுந் தன்மையைச் சமஸ்தமுமேற்ற வின் பிராந்திரூப மாதலைப்பற்றி என்க. மூன்றுவிருத்தி ஞா னமு மேதுவாதல்பற்றி; சிதைக்க நீக்க கடக்கவென்றும். பிறவினையாக்காவிடத்து, சிதையும் நீங்கும் கடக்குமெனத் தன்வினையேலாவாம். மேயமனோவிருத்தி என்னுங் கவியில் கூறிய விருத்திஞானத்திரியத்திற்கு மிக்கவிக்கும் பேதமென் னையுள கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமெய்துமெனின்; கூறி யதுகூறினுங் குற்றமில்லை, வேறொருபொருளை விளக்குமா யின், என்னும் விதியால் அக்கவியில் தோற்றுவிக்குமென் னும் பிறவினைநயமு மிக்கவியில் சிதையும் நீங்கும் கடக்கு மென்னுந் தன்வினைநயமு மிருத்தலினு மிவ்விரண்டு நய மும் விடாமுயற்சிக்கண்ண தாதலானுமென்க. இதுவும் ஏக மே வாத்துவைதம் பிர்ம்மோகமென்னுங் கருத்தை விளக்கிற்

றென்க. ஒன்ருமெனலால் சுசாதியாதி பேதமின்றெனப் பெற்ரும். (௧௨)

(தத்துவோற்பத்திலயக்கிரமம்.)

13 பேசரிய பரத்தினிலா ரோபமதா மூலப்
பிரகிருதி தோன்றுமிதிற் சாத்திகமா மாயை
யீசனிதிற் ருேன்றுமிரா சதமவித்தை சீவ னிதிற்
ருேன்றுந் தாமதத்தா வரணம்விட்சே பமதாஞ்
சூசகவிட் சேபமதிற் சூக்குமபூ தமதாஞ் சூக்
கவுட லிருகுணத்தாற் ருேன்றிடுந்தா மதத்தின்
மாசில்பஞ்சீ கரணமதா மைம்பூத வடிவா
மதிற்றூல சடந்தோன்று மனைத்துமிவ்வா றடங்கும்.

(இ-ள்.) பேசரியபரத்தினிலா ரோபமதாமூலப்பிரகிருதி தோன்று மிதிற் சாத்திகமாமாயை யீசனிதிற்ருேன்றும். எ-து. இங்ஙனமாய நிலையினதென யாதொன்ருனுங் கணித்தற்கரிய பரவஸ்துவில் ரச்சுவிற்சர்பபத்துவம்போல விவர்த்தமாயுள்ள மூலப்பிரகிரிதியென்னு மொருசத்தி அவாந்தரமாகத் தோற்றும். இந்தமூலப்பிரகிருதியின்கண் இயல்பாநின்றுள்ள சத்துவம், ரஜசு, தமசு, என்னும் முக்குணங்களில் சத்துவத்திற்கு மாயையெனவும், அம்மாயையில் ஈசன் பிரதிபலித்தனனெனவும்—இராசதமவித்தை ஜீவனிதிற்ருேன்றும். எ-து. ரஜசுக்கு அவித்தையெனவும், அந்த அவித்தையில் ஜீவன் பிரதிபலித்தனனெனவும்-தாமதத்தாவரணம் விட்சேபமதாம். எ-து. தமசு; ஆவரணம்; விட்சேபமென விருபாகுபாடதாகிற்கும்-சூசகவிட்சேபமதிற் சூக்குமபூதமதாம். எ-து.

அதிசூக்குமமாய அந்தவிட்சேபசத்தியில் சூக்குமபூதமாகிய சத்தபரிசாதிகள் தோன்றும்-சூக்கவுட லிருகுணத்தாற் றோன்றிடும். எ-து. சூக்குமசரீரம்; சத்துவம், ரஜசு, என்னு மிரண்டுகுணத்தா லுதிக்கும்-தாமதத்தின் மாசில்பஞ்சீ கரணமதாயைம்பூத வடிவாயதிற் றூலசடந்தோன்றும். எ-து. ஏனைய தாமதகுணத்தால் குற்றமற்ற பஞ்சீகரணமாயும், இதனால் தூலஐம்பூதவடிவாயும் பேதிக்கப்பட்டு அந்த ஐம்பூதவடிவினின்றுந் தூலசரீரந்தோன்றும்-அனைத்துமிவ்வாறடங்கும். எ-து. இங்ஙனம் ஆரோபத்தால் விரிந்தவாறுபோலச் சமஸ்த தத்துவங்களும் அபவாதத்தினா லிம்முறையே அடங்கவேண்டிய முறைப்படி அடங்கும். எ-று. பேசரியபரத்தினிலா ரோபமதா மூலப்பிரகிரிதிதோன்றலாவது; பழுதையிற்பாம்பு தோற்றினாற்போலு மெனற்கியைவதை. ஆரோபமெனல்; ஓரோர்வஸ்து ஓரோர்வஸ்வாக உணரப்படுதலுந் தோற்றப்படு தலுமெனப் பொருடருதலை அனாதி எனலை; மூலப்பிரகிருதி என்றார். இதனாற் பழுதையிற் பாம்பென்றாம். பாம்பாகத் தோற்றலு முணர்தலும் அதனியல்பா? நமதுபிராந்தியா? அதனியல்பெனின்; ஆராய்ச்சியின்கண் திரிகாலத்தினு மிருக்கவேண்டும். பிராந்தியெனின்; நடுக்கமுறுதிருக்கவேண்டும். பாம்பாகத்தோற்றுதலுக்கும் அதனை மெய்யெனயுணர்தற்கும் வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளு மிருக்கவேண்டும். இன்மையால் பரவஸ்துவில், அனாதியில் ஜெகமுதலிய திரிபதார்த்தமு மில்லவே இல்லை எனஸ்திரமாகக்குறிக்க ஆரோபமதாமூலப் பிரகிருதி தோன்றுமென்றார். இதனைமறுக்கில் அல்லவில்லையெனற் கியையாது, ஆம், உண்டு, எனற்கேயியைய யாதானு மோர்பொருளைத் தெரிவிக்கவேண்டும். சிவனும் பரமும் அப்பிரத்தியட்சம். உலகம், பிரத்தியட்சம். சோதனைஞாயத்தாற்

கணிக்குமிடத்துப்போகம் நுகரவேண்டிய விவகாரத்தால்; விவகாரிக சத்தாகவும், உண்மைகாணவேண்டி விசாரிக்கும் நுண்ணியவிசாரத்தால், பாரமார்த்திகு சத்தாகவும், உலகங் காண்டற்கேதென்னை? இங்ஙனமாய உலகங்காரணமாக உண் டென அநுமானித்தற்கியைந்த ஈவேசுராள் ஆம் உண்டெனற் கென்ன உறுதி. இன்மையால், கருத்துப்பொருள், காட்சிப் பொருளாகிய, இயங்குதிணை நிலைத்திணை எனப்படுவன வனை த்துஞ் சொன்மாத்திரமுந் தோற்றன்மாத்திரமும் விகிர்தி யென நிற்றலால், மூலப்பிரகிருதியை, ஆரோபமதாமெனற்கு முரணென்னை? இன்றுதலால், அனைத்துமித்தையே. இக்கவி; ஜெகஜீவபரம் ஆறுதி நித்தியமென்பாரை மறுத்ததென்க. பிர மம் மூலப்பிரகிருதி மாயை முக்குணம் ஜெகஜீவபர மூண்டா கிய விரிவனைத்தையுந் தத்துவகட்டளைகளிற் காண்க. பொரு ளாற்றலை மாத்திரந் தெரிவித்தாம். சொல்லாற்றலைத் தெரி விக்கின், இடமின்றி விரியுமாதலால் சுருக்கியுரைத்தனம். பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனல், மதஸ்தர். பொருளைப் பொருளெனல், அத்துவிதிகள். கட்சிவாதத்தில் நில்லாது, பதார்த்த சம்மதவாதத்தில் நிற்கின், முரணுதற்கிடமின்றிச் சும்மாயிருத்தல் வாய்க்குமென்க. பழுதை உண்மை. பாம்பு, பொய். இந்தப்பொய், சந்தேகவிபரீதத்தை அகலாதது, கேட் டல் சிந்தித்தல் தெளிதலால் அகலுமாறுபோன்று; மூலப் பிரகிருதியுமெனக் கொள்க. பாம்பாகியபொய் அடங்குதல் பழுதையாகிய மெய்யிலென்றற்போல, மூலப்பிரகிருதியா கியபொய் அடங்குதல் பிரமமாகிய மெய்யிலெனக்கோடற்கு அனைத்து மிவ்வாரடங்கு மென்றார். இக்கவி; தன்பால் சுருங் கச்சொல்லல் ஆழமுடைத்தாதல் முறையின்வைப்பு விழுமி யதுபயத்தலென்னு மழகுகளை அமைத்து நிற்கக்கண்டாம்.

பகிர்முகத்ததாகுமிடத்துப் பூர்வபட்சமாதற்கியைவன வனைத்தும் சித்தாந்தபட்சமாதற் கியைவனவாகவும்; அந்தர்முகத்ததாகுமிடத்துச் சித்தாந்தபட்சமாதற் கியைவனவனைத்தும் பூர்வபட்சமாதற் கியைவனவாகவுந் தோற்றற்கேதென்னை கொலோ அனைத்துமறிவின் பிரதிபலனமெனக்கோடற் கியைதலின் சத்தியமன்று மித்தையே. அறிவொன்றே சத்தியமென்றேற்றது அருத்தாபத்தி. (௧௩)

(பிரகிருதிமுதலியவற்றினிவிர்த்தி.)

14

பகர்வரிய முதற்பொருளின் விவர்த்தமதா மூலப்,
பகுதியிந்த வுலகமெய்யாப் பார்த்திடுதன் மாயை; யக
முடலென் றிருப்பதுவே யவித்தைதத் துவங்க, ளனை
த்தையுந்தா னெனமறைப்ப தாவரணம் விடய; சுகவி
ருத்தி விட்சேப மிவைகளொந்து மடைவே, தொலையபரி
பூரணத்தாற் சோதனைதற் பதத்தான்; மிகவுணருந்
தொம்பதத்தாற் றத்துவஞா னத்தால், விதேகமுத்தி
யதனொடும் விடப்படுதல் வீடாம்.

(இ-ள்.) பகர்வரியமுதற்பொருளின் விவர்த்தமதா மூலப் பகுதி. எ-து. யாவரானு மிங்ஙனமாயதிலையதென வோதற்கரிய முதற்பொருளாகிய பரவஸ்துவின்கண் அர்த்தரூபமாகவன்றி அநர்த்தரூபமாகத் தோற்றுவது மூலப்பிரகிருதியெனப்படுவதாம் - இந்தவுலகமெய்யாப் பார்த்திடுதன் மாயை. எ-து. தனக்கெனச்சொரூபமின்றியவுலகைச் சத்தியமாகக் கண்டுழலுதல் மாயையெனப்படுவதாம்-அகமுடலென்றிருப்பதுவே யவித்தை. எ-து. தேகமே நானென்று அகங்கரித்துழல்

வதுவே அவித்தையெனப்படுவதாம். தத்துவங்களனைத்தையு ந்தானென மறைப்பதாவரணம். எ-து. தத்துவங்களெனப்படு வனவனைத்தையுந் தானே யெனக்கொள்ளுமாறு மறைக்கத் தருவது ஆவரணமெனப்படுவதாம் - விடயசுகவிருத்தி விட் சேபம். எ-து. விடயசுகம்வேண்டி விவகரிக்கும் விருத்திக ளனைத்தும் விட்சேபமெனப்படுவதாம் - இவைகளைந்துமடை வே தொலைய பரிபூரணத்தாற் சோதனை தற்பதத்தான், மிகவுணருந்தொம்பதத்தாற் றத்துவஞானத்தால் விதேகமுத் தியதனாலும் விடப்படுதல் வீடாம். எ-து. இங்கே கூறியந்த விப்பேதங்களைந்து மொருங்கே தொலையவேண்டிப்பரிபூரண ஞானத்தினாலும், தற்பத சோதனையினாலும், மிகவும் விசாரி த்துணரத்தக்க தொம்பத சோதனையினாலும், தத்துவசோ தனை ஞானத்தினாலும், விதேககைவல்ய ஞானத்தினாலும் வி டப்படுவது வீடெனப்படுவதாம். எ-று. மூலப்பகுதி-மா யை-அவித்தை-ஆவரணம்-விட்சேபமென்னு மைந்தையும் நி ரலே தொலைக்கவேண்டிப் பரிபூரணஞானம் - தற்பதசோத னை - தொம்பதசோதனை-தத்துவசோதனை - விதேகமுத்தி எனவைந்தாகக் கூறுதலால், நிரனிறையணி. பரிபூரணஞா னத்தால் மூலப்பகுதி தொலையும் வகை ; ஜெனனமரணமு ம், அவஸ்தாத்திரயங்களும், காட்சிகளும், ஸ்தூலமுதலிய தோற்றங்களும் அவ்வவற்றிற்குரிய இன்பதுன்பங்களுந்தோ ன்றி மறைதற்காதாரம் அறிவாதலால் அந்தந்தடயமாகாது அறிவா விளங்கிநின்றவிடத்து ஞானமெனவும், அந்நிலையை மறந்தவிடத்து அஞ்ஞானமெனவும் பொருள்படுமாதலின் இ வ்விரண்டு பாரிசமுஞ் சாயாது நடுநிலைதானாயவிடத்துச் சற் றுஞ் சலன முழுமையும் ; தற்பதசோதனைஞானத்தால்

மாயைதொலையும்வகை ; அந்நடுநிலைநழுவியவிடத்து அஞ்ஞானம் ஞானம்போற் காண்டலின் செகத்துபிரிதிபலிக்கும். அதனைமெய்யாகக் காணவரும். அங்ஙனங் காணுதலாகிய மயக்கம் சமஷ்டி விகாரத்திலாதலால் அந்த சமஷ்டிவிகாரமுந்தற்பத சோதனையில் நில்லாதழியும். அங்ஙனமழிந்தவுடன் சிவப்பாழாதலால் அதுதானுயவிடத்துச் சற்றுஞ் சலனமுறாமையும் ; தொம்பதசோதனைஞானத்தால் அவித்தைதொலையும் வகை ; ஒருகால் தற்பத சோதனை ஞானம் நழுவிய விடத்து மீண்டுஞ் செகத்துத் தோற்றும். அங்ஙனந்தோற்றியவழி அதனது காரியமாகிய வியட்டிதூலதேகந்தோற்றும் அதைத்தானெனத்திடமாகக் கொண்டது அவித்தையெனப்படு மாதலால் அது நாசமுறுவதெங்ஙனம். உறுதவிடத்து அல்லலே பெரும்பயனாகமுடியும். அதனை ஒழிக்கத்துணிந்தவிடத்துத் தொம்பதசோதனை செய்யவேண்டிவரும். அந்தத் தொம்பதசோதனையில் தூலவுடல் ஆதேயமாகவும், உபாதேயமாகவும், விகாரமாகவும், ஆரோபமாகவுமேற்றற்கியையும் அங்ஙனமேற்றற்கியைந்தவிடம் பாழாதலால் சீவப்பாழெனப்படும், அங்ஙனமாய சீவப்பாழ் தானுயவிடத்துச் சற்றுஞ் சலனமுறாமையும் ; தத்துவஞானத்தால் ஆவரணந்தொலையும்வகை; தொம்பதசோதனை ஞானம் ஒருகால் நழுவியவிடத்து மீண்டுந் தூலவுடல் தோற்றும். அங்ஙனந் தோற்றியவழி அதனதுகாரியமாகிய அகமமதையும் - அயனும்-உறவும் - தாய்தந்தையென்னும் முறையும் ஆண்பெண்ணலியென்னும் வகையும் - ராகத் துவேஷாதிகளும் - இவைபோல்வன பிறவு மெய்தற் கிடமபெறுமாதலின் இவை யகலாக்காறு மிம்மயக்கம் ஆவரணசத்தியென

ப்பெயர் பெறும் - இந்தச்சத்தி உபாதான உபாதேயவகைக் கியைந்த தத்துவங்களனைத்தையு மங்ஙனமாக ஆராய்ந்த விடத்துக் கணமேனு நில்லாதகலும். அங்ஙன மகன்றவிடம் வியாபக வியாப்பிய ரகிதமாதலின் அந்நிலை தானுயவிடத்து ச்சற்றுஞ்சலியாமையும்; விதேகமுத்தியதனுல் விட்சேபசத்தி தொலையும்வகை, விதேகமுத்தியெனல் ; ஞானஞ்ஞானசகிதமும் ரகிதமுமாகிய கற்பனைகடந்தநிலை. விட்சேபசத்தியெனல்; பந்தமாயவழி பந்தநெறியாகவும், விடுதியாயவழி விடுதிநெறியாகவும் நிற்றற்கியைந்த வுணர்வு. இவ்வுணர்வு நிற்குமளவு மோர்துணிவின்றியலையும். இவ்வலைவு கற்பனுசகிதம் ரகிதம் அற்றவிடந் தானுயவிடத்துச் சற்றுஞ்சலியாமையுமாமென்க. இவைமுரணின்றி விளங்கல், தனக்குச் சுவானுபவம்வாய்த்த விடத்தன்றி யேனையவிடத்தாகாதென்க. பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கொண்ட பாதகர்க் கிதுயாது பயன்தரும். ஆதலின் ; நிர்விதவுலகத்தரிதொரு ஞானியெனப்பட்டதென்க. (கச)

(பிரமசப்தாவத்தை.)

கரு சோதிதா னிருந்தாற் பிரமமதா
மாயையிலே தோய்ந்தா லீசன்
காதலவித் தையிற்கூடிற் சீவனும்
பிரமாதா கரணந் தோய்ந்தான்
மேதகுமிந் தியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாண
மறியாத விடயத் தெய்தல்
யாததுவே பிரமேய மறிவதிற்போந்
தாற்பலமே மவத்தை கூடும்.

(இ-ள்.) சோதிதானாயிருந்தாற் பிரமமதா மாயையிலே தோய்ந்தாலீசன், காதலவித்தையிற்கூடிற் சீவனாம். எ-து. யாதோ ருபாதியோடுங் கலப்புற்றுச்சைதன்யம் சுயம்பிரகாசமாகத் தானேதானாயிருந்தால் பிரமமெனப்பேர்பெறுவதாம். அதுமாயையில் பிரதிபலித்தா லீசனெனப்பேர்பெறுவதாம். இச்சாமயமாகிய அவித்தையிற் பிரிதிபலித்தால் சீவனெனப் பேர்பெறுவதாம். பிரமாதா கரணந்தோய்ந்தான் மேதகு மிந்தியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாணம். எ-து. அந்தக்கரணத்தில் பிரிதிபலித்தால் பிரமாதாவெனப் பேர்பெறுவதாம். சிறப்புற்ற ஞானேந்திரியங்களில் பிரிதிபலித்தால் பிரமாணமெனப் பேர்பெறுவதாம்-அறியாதவிடயத்தெய்தல், யாததுவே பிரமேயமறிவதிற் போந்தாற் பலமேழவத்தை கூடும். எ-து. தன்னைத்தானறியாத விடயத்தின்கண் பிரதிபலித்தல் யாதோ அதுவே பிரமேயமெனப்படுவாதாம். இங்ஙனமாயவிடத்துச் சர்வ மூடமாநின்றுள்ள உணர்வில் பிரதிபலித்தால் பலமெனப்படுவதாம். ஆதலினிவ்வேழிடங்களுமேழவஸ்தையெனச் சொல்லக்கூடும். எ-று. இங்கே சோதியெனல்; சைதன்யத்தை. தனதுசோதியே தானாகவிளங்கு மிடத்து மேல்கீழொப் பின்மையின் அவ்வவசரத்தேற்குநிலை பிரமமெனவும், அந்நிலைமறந்த வவசரம் பெரும்பாழாதலால் அந்தப்பாழ் மயமாயவிடத்து அந்தச்சைதன்யஞ் சமஷ்டிரூபமாக நின்று நிமித்த காரணனெனப் படுதலின், அவ்வவசரத்தேற்குநிலை யீசனெனவும், அந்நிலையிழந்த அவசரம் ஒன்றும் தோன்றா நிலையதாதலால் அந்நிலைமயமா அந்தச்சைதன்யம் நிற்புழி வியட்டிரூபமாகிக்கிஞ்சிக்கினனெனப்பட்டு வியட்டியுடல் நானென்று மயங்கிநிற்கும். அம்மயக்கத்திற்குப்பேர் அவித்தையெனலால் அவ்வவசரத்தேற்குநிலை சீவனெனவும், அந்

நிலை யெல்லவிழ்ந்தவிடத் தேற்குநிலை சமுசயநிச்சய சாஞ்சல்ய மாதலால் கரணமெனப்படும். அக்கரணமே தானாய் அச்சைதன்யம் மயக்குற்று நின்றவவசரம் பிரமாதாவெனவும், அதுவும் மெல்ல நழுவியக்கண் இடந்தரற்பாலது இந்திரியமாதலால் அவ்விந்திரியமயமாய் அந்தச்சைதன்யம் நிற்குமவசரநிலை, பிரமாணமெனவும், அதுவுந்தவறியவிடத்திடமா நிற்றற்பாலது விடயமாதலால் அச்சைதன்யம் விடயமயமாயவிடத் தேற்கு மவசரநிலை பிரமேயமெனவும், அங்ஙனமும் நில்லாது அதோமுகத்ததாயவழிச் சுகப்பேற்றதா நிற்றலின் அந்தச்சைதன்யம் நிற்குமவசரநிலை பலமெனவும், பேர்பெறுதற்கியைந்து நிற்றலின் காரணக்குறியென்றும். ஓர் சைதன்யமே அவ்வவ் வவசரநிலையாதல்போற் காண்டலின் அவ்வவ்வவசரநிலைப்பெயர் தந்தனர். இவ்வவசரநிலைகளும் அவ்வவற்றிற்கியைந்த பேர்களும் அறிவே வடிவாயவிடத்தெங்ஙனம் நிலையுறும். ஆதலி னிவையனைத்துங் கற்பிதமெனக்கண்டு தானேதானாகநிற்பது கௌணமன்று முக்கியமென்க.

(அஷ்டப்பிரமாணம்.)

உற்றெதிரே காண்டல்பிரத் தியட்சமனு மான
மோங்குபுகை கண்டுநெருப் புண்டெனவே யுணர்தன்
மற்றுவமை மரைபசுப்போ லெனல்சத்தம் பெரியோர்
வாய்ச்சொல்லருத் தாபத்தி மதத்தவுட லதனு
லற்றவுப வாசியொளித் துண்பானென் றுணர்த
லபாவமுன்பி னிடையொருகா லத்துமிலை யென்னல்
நற்றியவிம் மரத்தினிற்பே யுண்டெனலை தீக
நாட்டுதலே சம்பவம்ப்ர மாணமெட்டா நவிலும்.

(இ-ள்.) உற்றெதிரே காண்டல்பிரத்தியட்ச மனுமான மோங்குபுகை கண்டுநெருப்புண்டெனவே யுணர்தல். எ-து. நேரே ஒன்றினையுற்றுக்காண்டல் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமாம். மேலே ஓங்கியெழுகின்ற புகையைக்கண்டு அங்கே நெருப்புண்டெனக்கோடல் அனுமானப்பிரமாணமாம்-மற்றுவமை மரையபசுப்போலெனல் சத்தம் பெரியோர்வாய்ச்சொல். எ-து. அப்பிரத்தியட்சமா நின்றுள்ள 'மரையென்னுமோர் மிருகத்தைக்காண விரும்பினேனுக்கு அது அலைதாடியின்றிய பசுவையொக்குமெனக்கூறுதல் உவமானப்பிரமாணமாம். சுருதி யுத்தியனுபவமொத்துணர்ந்த மகான்களது வாக்கியமே சத்தப்பிரமாணமாம் - அருத்தாபத்தி மதத்தவுடலதறு லற்றவுப வாசியொளித் துண்பானென்றுணர்த லபாவமுன்பினிடை யொருகாலந்து மிலையென்னல். எ-து. மதத்துக்கொழுத்திருக்கின்ற உடல் காரணமாக அன்னபானம் அருந்துவதே இல்லைநானித்திய வுபவாசி யென்பானது சொல்லைநம்பாமலிவன் கரவில் உண்கின்றானென்றுணர்தல் அருத்தாபத்தி பிரமாணமாம். இக்கடபடம்; மண்ணையும் நூலையுமன்றி முன்னும் பின்னும் இடையிலும் எப்போது மில்லையெனச் சாதித்தல் அபாவப்பிரமாணமாம் - நற்றிய விம்மரத்தினிற்பே யுண்டெனலை தீகம். எ-து. யாவராலும் விரும்பத்தக்க விந்தவிருக்ஷத்தில் பேய் உண்டெனக்கோடல் ஐதிகப்பிரமாணமாம் - நாட்டுதேலே சம்பவம் ப்ரமாணமெட்டா நவிலும். எ-து. நூறென்னுந் தொகையன்றி ஆயிரமென்னுந் தொகைவருதற் கிடமேயில்லையெனச் சாதித்தல் சம்பவப்பிரமாணமாம். இங்ஙனமாதற்கியைந்த பிரமாணங்கள் எட்டென வேதங்கூறுநிற்கும். எ-று. மற்று-அசை. நவிலும் என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழு

வாய் வேண்டுதலின் வேதமென்றும். பிரத்தியட்சப்பிரமாண மிருவகைத்து; விடயகதப்பிரத்தியட்சம் ஞானகதப்பிரத்தியட்சமென. விடயகதப்பிரத்தியட்சம் தன்னை அயலாகவும், ஞானகதப்பிரத்தியட்சந் தன்னைத்தானாகவுங் காண்டலே. அனுமானப்பிரமாணம் மூன்றுவகைத்து, அவை; பிரதிக்ஞை ஏது. திருட்டாந்தமென்பன. இம்மலையக்கினி யுடைத்தெனல் பிரதிக்ஞை. புகையாலெனல் ஏது. மடைப்பளியெனல் திருட்டாந்தம். இன்னமிவ்வாறுவிரிந்து வருவனவற்றையும் ஏனைய பிரமாணங்களின் மிக்க விரிவனைத்தையும் விரிக்கப் பெருகுமாதலால் இந்நூலாசிரியர் சுருக்கியுரைத்தனர், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்தற்கு. ஞானகதப்பிரத்தியட்சம் இருவகைத்து, போலிஞானம் எதார்த்தஞானமென. போலிஞானகதப்பிரத்தியட்சமாவது; பிறவிக்குருடனுக்குத்தெய்வகதியால் பூதசூரியன் காணப்பட்டாற்போல அக்குருடனுக்கு பூர்வதவ சமஸ்காரத்தால் ஞானசூரியோதயங் காணப்படும். அவனுக்குச் சிலகாலவரையுங் காணப்படாதவுலகம் பின்னர்காணப்பட்டுவர அதனை அநுதினித்திய மென்பன். அதுபோல இவனுக்குச் சிலகால வரையுங் காணப்படாதவுலகம் பின்னர் மெல்லமெல்லக் காணப்பட்டுவர அதனை அநுதினித்தியமென்பன். இதனால் ஏகத்துவம்வாய்ப்பதெங்ஙனம். கூடாமையின் முடிவறியாதுழல்வது. இனி, எதார்த்த ஞானகதப்பிரத்தியட்சமாவது; அங்ஙனங்காணப்பட்ட ஞானசூரியோதய விளக்கத்தில் விடாதநாட்டம் பல்லூழிகாலம் பயிலப்பயில அங்ஙனம்பயிறலே ஞானசூரியனுக்குலகம்; உபாதேயம் - ஆதேயம் - ஆரோபம் - விகாரம் - அத்தியாசம் - கற்பனை - சாயை - எனப்பொருட்ட

லே அதனதியல்பாகும். இங்ஙனமாயவியல்பு ஏகமேவாத்துவைதமாக்கி நிலைக்கச் செய்வது. போலிஞானத்தை எதார்த்த ஞானமெனக்கொண் டகங்கரித்தலைமறுத்தது முரணேனும் எதார்த்த ஞானமடைதற்கு அடுத்தநெறியாயிருத்தலின் ஏற்கும் தகுதியுடையது. இந்தப்போலிஞானமுண்டெனக்கோடற்கு அனுமானப்பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், ஓரறிவுமுதல் ஆறறிவுவரையினுமுள்ள விகற்பபேதநிலை உயிர்கள்மாட்டியங்கலின் இவ்வுயிர்கள் பிரக்ஞை யுடைத்தெனல், பிரிதிக்ஞை. உணர்தலாகிய இயக்கத்தினுலெனல், ஏது. இதனைக்காண்டல் தன்னிடத்திலெனல், திருஷ்டாந்தம். இங்ஙனமாய அங்கமுடைத்தாதலினென்க. இந்த அனுமானப்பிரமாண முண்டெனக்கோடற் குவமானப்பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், எவ்வுயிரிடத்து முள்ள பிரக்ஞை துக்கநிவிர்த்தி தருவதெனின் யாதுபோல்வது-யாதிடத்தது-எங்ஙனங் காண்டற்கரியது என்றசங்கை எழாதமைதற்குரிய நிலையது. வியாபகவிளக்கமாயும் தன்னைத்தானுணர்தற்பாலதாயும், சுத்ததெளிவாயும் நிற்கும்வெளிபோல்வது, தன்னையே யிடமாகவுடையது, தன்னையன்றிச் சங்கற்பமின்முய தாதலினென்க. இவ்வுபமானப்பிரமாண முண்டெனக்கோடற்குச் சத்தப்பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், இங்ஙனமாய வுபமானத்தாலேற்பதாகிய நிலை சிறுபான்மையாராலோ பெரும் பான்மையாராலோ வென்றவையர் தவிர்தற்கும், சோதனை ஞாயம் பொருத்தம் முற்றுமுரணு தியைதற்கு மின்றி யமையாமையின், சத்தம் சுருதி ஆகமம் வேதம் இவைபோல்வனவொருபொருட்கிளவி. இச்சத்தம் அனைத்தையுங் கற்றது

யாதோ வதனைக்கற்கக் கருவியாயும் அயலைக்கற்கக் கருவியாயு நிற்றலைப்பற்றிப் பிரபலசுருதி அற்பசுருதி யென்றிருவகைப் படும். இவ்வுபநிடத மயலையுணர்த்தாமையானும், சோதனை யாதிமூன்றிற்கு முரணாது நிற்றற்கியைதலானும் பெரும்பான் மையோரா லேற்றற்பாலதெனவும் பிரபலசுருதியெனற் கியைதற்பாலதெனவு மிடந்தருதலின் சத்தப் பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க. அறிவிற்சிறந்த வெம்மதத்தினர்க்கும் மதா பிமானங்கழன்றவிடத் துண்மைவிளங்குமெனக் கண்டிருப் பதா லிஃதெவர்க்கு முடன்பாடாம். எவர்மதமுங்கொள்கைக் குடன்படுமாறுபோன் றிஃததீதத்திற் குடன்படலிலென்க. வஸ்துபரிசோதனையி லென்னகற்று மாங்காங்குள்ள வுளவறி யாவிடத் தென்னமுடிபுதரு மின்மையால் தள்ளற்பாற்றே. இங்ஙனமாய தீர்ந்தநிலையில்லாவிடத் தீஸ்வரவாக்கிய மெனி னு மடியார்வாக்கியமெனினு மென்சிறப்பு. இந்நெறியா லேற் கப்பெற்ற சத்தப் பிரமாணமுண்டெனக் கோடற் கருத்தாப த்திப் பிரமாணமும்வேண்டும். எங்ஙனமெனின், அறிவையறி வுநுகருமென்ற சுருதிப்பிரமாணத்தை யேலாவொருவனது மொழி தநுவாதிய சமஸ்தவுலகமும் பாரித்திருக்கப் பெறுதலி னு மிங்ஙனம் பாரித்திருத்தல் தனதுசமதிருஷ்டி-விசேஷ ணதிருஷ்டியின் பிரதிபலனமாக் காணப்படுதலினு மறுக்க ற்பாற்று தனதிருபார்வையின் விகற்பமன்றியில்லாமையின். யாதானுமோர் தூலதேகத்தைக்காண்புழி யாது பதார்த்தமெ னவுன்னில் அங்ஙனமாக சமஸ்ததேகமும் மாமிசவடிவாகக் காணுமன்றே, அப்போது ஏகத்துவமுஞ் சமதத்துவமு மாயநிலைவரும். அங்ஙனமுன்னாது கண்டமாக வுன்னில் அங் ஙனமாய சமஸ்தவடிவங்களுங் கண்டமாகக் காணுமன்றே

அப்போது விசேடத்துவமு மனேகத்துவமு மாயகிலேரும். இங்ஙனமாயது தனதுதிருஷ்டி பேதத்தையன்றி வேறுயிரா மையின் அவனதுமொழியினருத்தத்திற்காபத்துநேரிட்டது. அருத்தாபத்தியெனல் சொற்பொருளுக்கு நஷ்டம் நேரிடல். ஆதலின், ஏற்கப்பாற்று; பலகாலுற்றுநின் றுணருமிடத்தெ ன்க. இந்நெறியா லேற்கப்பெற்ற அருத்தாபத்திப் பிரமாண முண்டெனக்கோடற்கு அபாவப் பிரமாணமும்வேண்டும். எங் ஙனமெனின்,"எங்கேநான்போற்றுவது மென்னையே"யென் றகவிபோல்வனவே பிரபலசுருதியனைத்துமாதலாலும், இக்க ருத்தையன்றி யற்பசுருதியெனற்குப்பொருள் வேறின்மை யானும், உளதெனில், விட்டவிலக்கணையாதிய மூன்றும்போ ந்தது வேறுபயன் கருதியன்றுதலானும் மறுக்கற்பாற்றே. த ன்னைத்தான் மறந்தமறப்பே ஜெகஜீவபரமெனற்குப் பொ ருளாதலின் சோதனையில் அநர்த்தரூபமெனற் குடன்படு கின்றன. இவையனைத்துந் தனது பிரதிபலனமாதலின் இ வைமெய்ப்பொருளன்றென மறுக்க, அபாவம் நான்கெனப் போந்ததென்க. தனதுஸ்மரணையன்றிக் கடபடபாவம் வேறு ளவாகத் தோற்றற்கு இடம் பெறுது போதற் கேதென்னை யோ இன்மையின், அபாவப்பிரமாண மேற்றற்பாற்றே. இதோ ஜெகத்துளதெனின் உனதுதெப்திப் பிரியத்தை யன்றி வேறுபொருளாகக் காட்டற்கிடந்தராததென்? ஆத லின், இன்றியமையாமைபற்றி அபாவப்பிரமாணமும் வே ண்டும். இஃதன்றியும் சச்சிதானந்தம் = அநிர்தஜடதுக் கம் — என்னுங் குணத்தையன்றி பிரமத்துக்கும், ஜெ கத்தெனற்குங் குணி வேறிலாததற்கும்; சச்சிதானந்தத் தையன்றி யநிர்தஜடதுக்கம் வேறிலாததற்கு மேதெ

ன்னைகொலோ. இவையனைத்து முய்த்துணரா விடத்
தெய்தற்பாலதாகிய மயக்கம் போக்கற்கேதுவாகிய அபா
வப்பிரமாண மூண்டெனக் கோடற் வைதீகப்பிரமாண
மும்வேண்டும். எங்ஙனமெனின், ஜகத் துண்டென்பதில்
ஓர்கர்த்தா விருக்கவேண்டும். உளனெனக் கொள்ளில்
கண்டவ னிருக்கவேண்டும், இன்றெனின், தனுகரணாதிகள்
வந்துபோதற்கும், உயிர்களியற்றுதற்கும், சேதனத்துவமு
ம் கர்த்தத்துவமு மியல்பாயிருக்கவேண்டும். இன்மையால்
ஒருவனுளனாகக்கோடற் பாற்று. நாஸ்திகபாதிக்குடன்படு
வதென்னெனின், ஆஸ்திகமாகிற்பதும் நாஸ்திகமாகிற்பதும்-
ஒன்றிலொன் றில்லாமற்போவது அபாவமன்றே. இந்த அபா
வமு மறிவன்றி யிருக்கவேண்டு மின்மையாற் றள்ளற்பாற்
றே. தானாகிய அறிவையன்றி யெம்மயக்கமுமின்மையின் அ
றிவு கோடற்பாலதாதலி னைதீகப்பிரமாணமும் வேண்ட
ற்பாற்று. இங்ஙனமாய வைதீகப்பிரமாண மூண்டெனற்குச்
சம்பவப்பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், ஞப்தி அ
யலாக வணுவணுவாஸ்புரிக்காவிடத்து மகத்தாக ஜகத்துகா
ணப்படுதற்கேதின்மையானும் பிண்டித்தபொருளையன்றிப்பி
ண்டப்பொருள் வேறிலதாக வுதாரணங்காட்டற் கியைதலா
னு மதுதாஷ்டாந்திரத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாதலானு மெங்ங
னமுரனும், ஞப்திசலியாவிடத்து விகற்பனைகளனைத்து
மெங்ஙனம் வருதற்கிடம் பெறும், பெறாதாதலின் சம்பவப்
பிரமாணமும் வேண்டும். எனவே-இவ்வஷ்டவிதப்பிரமாண
முந்தன்பாலிலெனக்காட்ட விங்ஙனங்கூறியதென்க. இவ்வு
ளவறியாதார் தாஷ்டாந்திரத்திற் செல்லவகையறியாது வா
ளாகற்ற வலமாயினரென்பதைக்குறிக்க விவ்வுபநிடதம் நிற்
றலி னிதனையாழ்ந்துணர்கவென்பதுகருத்து. (கரு)

(சிவசப்தா வஸ்தை.)

மன்னியதோ ரஞ்ஞானந் தனையறியா
தது மறைப்பா வரண மாகும்
பன்னியவிட் சேபமென தெனலாப்த
வாக்கியமே பரோட்ச ஞானந்
தன்னிலைதா னெனதுவே யபரோட்சங்
கண்டதொரு சந்தோ டத்தி
னந்நிலையே துக்கமும்போ யானந்த
மடைவதுமே மூவத்தைப் பேறும்.

(இ-ள்.) மன்னியதோ ரஞ்ஞானந் தனையறியா தது மறைப்பாவரணமாகும். எ - து. தன்னைத்தானறியாத வவசரம் நிலைபெற்ற அஞ்ஞானமெனப்படுவதாம். அங்ஙனம் அறியவொட்டாமல்மறைத்தமறைப்பா நின்றவவசரம் ஆவரணமெனப்படுவதாம் - பன்னியவிட் சேபமென தெனலாப்தவாக்கியமே பரோட்சஞானம். எ - து. அங்ஙனம் மறைத்தமறைப்பால் எனதெனவந்தவவசரம் விட்சேபமெனப்படுவதாம். இங்ஙனம் மருண்டுகலங்கித் தவிக்குங்கா லோருறுதிமொழிதந் தாளவேண்டி ஒருவரங்கேவந்து கூறியவவசரமொழி ஆப்தவசனமாதலால் பரோட்சஞானமெனப்படுவதாம் - தன்னிலைதானெனதுவே யபரோட்சங் கண்டதொருசந்தோடத்தி னந்நிலையேதுக்கமும்போ யானந்தமடைவது மேமூவத்தைப்பேறும். எ - து. அங்ஙனங் கூறியவாப்தமொழியால் தன்னிலையில்தானைத்தெளிந்து கலங்காது நின்றவவசரம் அபரோட்ச ஞானமெனப்படுவதாம். அங்ஙனந்தன்னைத் தானே

ரிசித்த வவசரத்திலெழுவ தானந்தப்பெருக்காதலா லதனு
னுண்டாயவவசரம் துக்கநிவிர்த்தியெனப்படுவதாம். அந்து
க்கநிவிர்த்தியெய்திய வவசரம் நடையற்றவானந்தமெனப்படு
வதாம். இக்நெறித்தாப்போந்த விவையனைத்தும் ஏழவஸ்தை
யின்பயனெனப்படும். எ - று. அஞ்ஞானம், காரணதனு.
ஆவரணம், சூக்குமதனு. விட்சேபம், தூலதனு. இதுகாறுங்
கீழாயிறங்குநெறி. இதனைப்பகிர்முகத்ததெனவும்; பரோட்
சம், தூலதனுகழற்றி. அபரோடசம், சூக்குமதனுகழற்றி. துக்
கநிவிர்த்தி, காரணதனுகழற்றி. நடையற்றவானந்தம், மகாகா
ரணதனுகழற்றி. இதுகாறும் மேலாச்செல்லுநெறி. இதனை
அந்தர்முகத்ததெனவுங் கூறற்கியையுமாதலின், அத்தியாரோ
பம் அபவாதமெனக்கண்டாம். இது இருவினையொப்பு மலபரி
பாகர்க்கன்றி, ஏனையோரெத்திறத்தராயினும் விளங்காது.
தன்னிழப்பும் அகலாது. ஆதலின், "தன்னிழப்பையென்னைக
ற்றுச் சாதிப்பானென்றார்" பிறரும். நுண்ணுணர்வோராயினு
ம் ஞானாசானின்றியமையாது. ஆங்காங்குபுடைபெயர்ச்சி
விகற்பபேதமே வினைமுதல் விகற்பபேதமாகவும், குணவிகற்
பபேதமே குணிவிகற்பபேதமாகவுந் தோன்றும். இவற்றை
யாசானனுக்கிரகவிளக்கத்தால் கண்டுகொண்டகற்றில், "செய்
வான் கருவிமுதலியவாறும் பொருளிடங்காலம் முதலியவா
றுமின்றித் தானேதானாகவிளங்கும். இதனைக்காட்டற்கிங்ஙன
ங் கூறியதென்க. பரோட்சநிலை யெய்துமளவும் எத்தனையோ
தூலதேகம் வந்துவந்தகலும். அதுகாறு மகலாதுநின்றுள்ள சூ
க்குமதனு, அபரோட்சநிலை யெய்துமளவும் எத்தனையோ சூ
க்குமதனுவந்துவந்தகலும். அதுகாறுமகலாது நின்றுள்ள கா
ரணதனு துக்கநிவிர்த்திநிலை யெய்துமளவும் எத்தனையோ
காரணதனு வந்துவந்தகலும். அதுகாறு மகலாதுநின்றுள்ள

மகாகாரணதனு, தடையற்றவானந்தநிலை யெய்துமளவு மக ன்றேவிடும். மகாகாரணதனுவாவது தானே தானயநிலை, அதுவு ங்கற்பனைகழன்ற நிலையெனப்படுதலினானும், அசுத்தங்கட்கு சுத்தமெனப் படுதலினானும், ஆதிகாரணங்கட் கனாதிகாரண மெனப் படுதலினானும், அதுவுந் தவிரவேண்டியதே யென்க. இதனை யனுபவத்தாலன்றிச் சுருதியுத்தி பூர்வகத்தால் முடி வுகாட்டற் கொண்ணாததால் மதஸ்தரென வேறுநின்றனர். மதமெனல்; தத்தமக்குரியகொள்கை. கொள்கைகடந்த தாத லின் அத்துவிதம் மதாதீதமெனப்படும். ஐயமுளதேல் சோத னை யாதியமூன்று லிப்போதேகாணலாமென்க. (கஎ)

தூலசரீரமுதல் பிரமம்வரைக்கும் திருஷ்டாந்தம்.

/8) கடவடிவு தூலவுடல் கடசலமே கரணங் கடசலத்தி லழுக்கவித்தை கடசலவான் சீவன், கடவெளிமேல் வெளிசாட்சி சத்தாமிவ் விரண்டுங் கடசலம்போற் றனு கரணங் கலங்கினுமே கலங்கா, கடசலம்வற் றுநிழல் போ லாசையினா லவித்தை கலந்துநிற்கு மிரவியெனப் போலிரண்டு நில்லா, கட்டவெளிமேல் வெளிபோல்சற் குருவருளா னன்குங், கரந்துதிர சாட்சிசத்தாக் காண் பதத்து விதமே.

(இ-ள்.) கடவடிவுதூலவுடல் கடசலமே கரணங்கடசலத் திலழுக்கவித்தை கடசலவான் சீவன். எ - து. கடவடிவை ப்போல்வது, தூலசரீரம். கடசலம்போல்வது, அந்தக்கரண ம். கடசலத்தாலமைந்த வழுக்குப்போல்வது, அவித்தை. கட

சலப்பிரிதிபிம் பாகாயம்போல்வது, சீவன் - கடவெளிமேல் வெளிசாட்சிசத்தாமிவ்விரண்டும். எ-து. கடத்துக்குள் நிறையநின்றவெளிபோல்வது கூடஸ்தன். மேலேமேகத்துக்குள் நிறையநின்ற வெளிபோல்வது பிரமம். இவையிரண்டுஞ்சத்தாமாத்திரமாநிற்றலின் சாட்சியெனப்படும். இவ்விருசாட்சியும்-கடசலம்போற் றனுகரணங் கலங்கினுமேகலங்கா. எ-து. கலங்கிய கடம்போலவும் தன்னுள்நின்ற சலம்போலவுந்தூலதேகமும் அந்தக்கரணமுங்கலக்கமுற்றாலுங் கலங்குவனவல்ல-கடசலம் வற்றுநிழல் போலாசையினு லவித்தைகலந்துநிற்கும். எ - து. நீங்கா நிழலினல் கடசலமும் அழுக்கும் வற்றுது நிற்குமாறுபோன்று நீங்காவாசையினுல் அந்தக்கரணத்தோடு அவித்தையும் நீங்காது கூடிநிற்கும்- இரவியெதிர் போவிரண்டு நில்லா. எ - து. பூதசூரிய சந்நிதியில் வைத்தகடசலமும் அழுக்கும் எங்ஙனம் நில்லாவோ வதுபோன்று, ஞானசூரியனெதிரில்வைத்த அந்தக்கரணமும் அவித்தையும் நிலையுறதழியும் - கடவெளிமேல் வெளிபோல் சற்குருவருளானுண்கரந்து திரசாட்சிசத்தாக் காண்பதத்துவிதம். எ - து. அங்ஙனமழியவே கடாகாயம் மேலேமகாகாயம் கடசலப்பிரிதிபிம்பாகாயம் மேகசலப்பிரிதிபிம்பாகாயம் ஆகியநான்கும் அழியும்; அதுபோலச் சாட்சியாகிய கூடஸ்தபிரமமும் அவற்றின் கற்பனையாகிய சீவேசுரரும் சற்குருவின்மிக்கவனுக்கிரகத்தாலழியும். அழிந்தவுடன் நான்காகாயத்திற்கும் விலட்சணமாகவும்ஸ்திரமாகவும் சாட்சியாகவும் உண்மையாகவுங் காணப்படும் ஏகாகாயம்போல அப்போதே நான்குசைதன்யத்திற்கும் விலட்சணமாகவும் ஸ்திரமாகவும் சாட்சியாகவும் உண்மையாகவும் விளங்கும் ஏகசைதன்யமே அத்துவிதமெனப்படுவதாம். எ - று. ஏ - அசை. கடவெளிமேல் வெளிசாட்

சி சத்தாமிவ்விரண்டு மென்றதனும் நான்குமென்றதனு னும் மேகவடிவு தூலவுடல். மேகசலம் கரணம். மேகசலத்தில் அழுக்குமாயை. மேகசலப்பிரிதிபிம்பாகாயம் ஈசன். கடவெளி சாட்சி கூடஸ்தன். மேகவெளிசாட்சி பிரமம், எனக்கொள் ளவேண்டியதாயிற்று. மற்றவைகளையு மிதுபோல் நேர்நிர ணிறையாக்குக. திரசாட்சியெனற்குமாறாகச் சடசாட்சியெ ன்பாருமுளர். இரவியெனப் பொதுப்படக் கூறினேனும் உவமேயத்தில் கொள்ளவேண்டுவதுபற்றி ஞானசூரியனென் றும். ஏனையகுருவால் அவித்தை தொலையாதபோது மாயை யெங்ஙனந் தொலையும் தொலையாவிடத்து முன்போல நான் குசைதன்யமாகவிரியுமாதலின் சற்குருவருளாலென்றார். ஏ காகாயமே நான்காகாயமாகக் காணப்படுமாறுபோன்று ஏக சைதன்யமே நான்குசைதன்யமாகக்காணப்படுதலை விசாரித் துத்தெளிதலே அத்துவித மெனப்பட்டதென்க. (கஅ)

(துவம்பததத்பதானுபவம்.)

தொம்பதத்தி னுபாதிகெடச் சொரூபமதா மதுபோல் தொன்மையதாந் தற்பதசோ தனைசெயவும் வேண்டுங், தம்பவுடன் மூன்றிறுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாஞ் சாற் றுதன்மாத் திரைப்பகுதி தானுமிருப் பதனை, னம்பரிபூ ரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ னடுமுயி ராது விறு ஞ்தனருட் படியே, யிம்பருபா தியும்போய் நிரு பாதிகமா மதுபோ லெப்பொருளப் பொருளாகி யி ருப்பதுதன் னியல்பே.

(இ-ள்.) தொம்பதத்தி னுபாதிகெடச் சொரூபமதா மது போல் தொன்மையதாந்தற்பத சோதனைசெயவும்வேண்டும்.

எ - று. தொம்பதசோதனை செய்யுமிடத்து வியட்டியுபாதி
த்திரியங் கெடும்.கெடவே சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தசைதன்
யம்தனதுசொரூபமாகவிளங்கும். அங்ஙனம் விசாரித்துத்தெ
ளிந்ததுபோல இதற்கு முதற்காரணமாகத் தோன்றுதொட்
டுள்ள சமஷ்டிவுபாதித்திரியங்கெட்டு ஈசுரசாட்சியாகிய பிரம
சைதன்யம் விளங்குமாறு தற்பதசோதனையுஞ் செய்யவே
ண்டும். செய்யாவிடத்து-தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக்
குமுதலாஞ் சாற்றுதன் மாத்திரைப்பகுதி நானுமிருப்பதனா
ல். எ - று. வியட்டியுபாதித்திரியத்திற்கும் அதற்கபிமானி
யாநின்ற சீவனுக்கும் அவனுக்காதாரமாநின்ற அவித்தைக்கு
ம் முதற்காரணமா நின்றுள்ள சமஷ்டியுபாதித்திரியம், அதற்
கபிமானியாகிய ஈசன் அவனுக் காதாரமாநின்றுள்ள மூலப்
பிரகிருதி ஆகியவிவை நசியாதிருப்பதினால்-நம்பரிபூ ரணமறை
ந்து ஞானமின்றி முனம்போ னுடுமுயிராதலினால். எ - று.
நமதுபரிபூரணசுவானுபூதிநிலை மறைந்து ஞானப்பிரகாசமு
மின்றி முன்னர் அஞ்ஞானதிசைபோல விடயங்களையுயிர்
நாடுதற்கியையுமாதலால் - நாதனருட்படியேயிம்பருபாதியும்
போய் நிருபாதிகமாமதுபோலெப்பொருளப் பொருளாகி யி
ருப்பது தன்னியல்பு. எ - று. அங்ஙனம் நாடாதிருக்கும்
வண்ணம்சற்குருநாதனையடுத்து அவனருள்வழிச்சென்று அவ
ன்விளக்கிய விளக்கப்படி நின்றால் சமஷ்டியுபாதித்திரியத்
தோடேவியஷ்டியுபாதித்திரியமுங் கழன்று சோபாதிகமின்
றி நிருபாதிகமாகவிளங்கும். அங்ஙனம்விளங்கியவாறு போல
பிறழாது நிற்பின், சகிதமும் ரகிதமுங்கழன்றுநிற்ப தெப்பொ
ருளோ அந்தப்பொருள் தானாகி யிருப்பது தனதியல்பு நிலை
யாம். எ-று. ஏ. அசை. தாலவுடலையன்றி நானெனற்குப்
பொருள் சுருதிப் பிரமாணத்தாலும் யுத்திப்பிரமாணத்தா

று முயிரெனக்கோடலேயன்றி அனுபவத்தால் சற்றுமின் மையின் முமூட்சு வானவன் நானூர் உடல் வந்தவகையே து என்று விசாரிக்க வேண்டிவரும். அப்போது தொம்பத சோதனைத்தெளிவால் ஐயந்திரிபற விளங்கும். அதுமட்டும் திரத்தெளிந்தனமென் றிறுமாந்திருக்கில், நிஷ்டையினின் று விழிக்குந்தோறும் உலகந்தோன்றும். தோன்றியவிடத் த துவாகவேண்டி வரும். வரின், ஆதாரநோக் கிழக்கும். இழக்கின் சமத்துவநிலை கெட்டு விசேடநிலை மேலிட்டு ஆ ரோபமே மெய்ப்பொருளாக விளங்கும். விளங்கின், பிறப்பி றப் பின்ப துன்பங்களாகிய சுழலில் கலங்கச் செய்யும். ஆத லால் தற்பத சோதனை செயவும் வேண்டுமென்றூர். தத்து மசி, சாமவேத மகாவாக்கியம். தத்தெனல், ஈசன். துவ ம்மெனல், சீவன். அசியெனல், பிரமம். இதுவாச்சியார் த்தம். இஃதன்றியும்; தத்தெனல், ஈசுரசாட்சியாகிய பிரமம். துவம்மெனல். சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தன். அசியெனல், ஐக்கியம். இது இலக்கியார்த்தம். சீவனுக்கு வியஷ்டிதூல வடிவுபோல, ஈசனுக்குச் சமஷ்டிபூத பௌதிகந் தூலவடி வாதலினுனும்; அந்தச்சமஷ்டி தூலவடிவுக்கு வியட்டிதூல வடிவு, ஆதேயம் - உபாதேயம் - ஆரோபம் - விகாரம்-இன் னுமிவைபோல்வன பிறவுமெனு முரணு தேற்றற்பாலதாதலி ளுனும் நடக்கற்பாற்றன்று. இங்ஙனஞ் செய்யாவிடத்து - நம்பரிபூரண மறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ னுடுமுயிர் என்னு மனுபவம் வாய்க்காதோ? ஆதலின் அதையும் விசா ரித்துத்தெளியவேண்டியதென்க. பௌதிகங்களாகிய அண் ட பிண்டங்கள் பூதத்துக்குச் செயற்கையாயும், காரியமாயும், தனக்கெனச் சொரூபமொன் றின்மையாயும் நிற்றல்போல

அப்பஞ்ச பூதமும் மாயைக்கு செயற்கையாயும், காரியமாயும்,
தனக்கெனச் சொரூப மொன்றின்மையாயும், நிற்குமாதலின்
இம்மாயை நசிப்பது தற்பதசோதனையாலன்றிக் கூடாமை
யின் ஏற்றற்பாலதென்க. (௧௧)

(பஞ்சைக்யம்.)

ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூதபௌதிகமே யீசனுக்கு
ச் சூக்கவுட லிருவகைச்சூக் குமமே, யீசனுக்குக் கார
ணமா முடன்மாயை யவனே யீசனவன் சாட்சியே பிர
மமிவை யைந்தா, மீசனுக்குஞ் சீவனுக்கு மைக்யமெவ்
வா றென்னி லீசனுடன் மூன்றனைப்பார்த் திடிலிவனு
க் குடலே, நீசனெனி லிவனிலையீ சுரசாட்சி யென்று
மிவன்சாட்சி வேறுமற் றிதுவேபஞ் சைக்யம்.

(இ-ள்.) ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூதபௌதிகமே யீசனுக்
குச் சூக்கவுட லிருவகைச் சூக்குமமே, யீசனுக்குக் காரணமா
முடன்மாயை. எ-து. சீவனுக்குத் தூலவுடல் போல ஈசனு
க்குத் தூலவுடலாவது; ஐம்பெரும் பூதமும் அவற்றின் காரிய
மாகிய அண்ட பிண்ட பௌதிகங்களுமாம். சீவனுக்குச் சூக்
கும வுடல் போல ஈசனுக்குச் சூக்கும வுடலாவது; காரண
காரிய வகையாநின்றுள்ள இருவகைச் சூக்கும வுடலுமாம்.
சீவனுக்குக் காரணவுடல் போல ஈசனுக்குக் காரணவுடலாவ
து; உபாதான உபாதேயமா நின்றுள்ள இருவகைக் காரண
வுடலுமாம் - அவனே யீசனவன் சாட்சியே பிரமமிவை யை
ந்தாம். எ-து. அவித்தாப் பிரிதிபலனன் சீவனும் அவனுக்குச்
சாட்சி கூடஸ்தனு மென்றாற்போல மாயா பிரிதிபலனன்
ஈசனும் அவனுக்குச்சாட்சி பிரமமும் என்றாதலின், இவைய

பஞ்சைக்ய மெனப்படுவதாம் - ஈசனுக்குஞ் சீவனுக்கு மைக்ய மெவ்வாறென்னில். எ-து. இங்ஙன மிருக்க விருவருக்கும் ஐக்யம் வாய்க்குமென்ற தெங்ஙன மெனின், ஈசனுடன் மூன்றனைப்பார்த்திடி லிவனுக்குடலே, தீசனெனி லிவனிலை யீசுரசாட்சி யென்று லிவன்சாட்சி வேறோமற்றிதுவே பஞ்சைக்யம். எ-து. ஈசனது மூன்றுடலையும் ஆராய்ந் துணருமிடத்து இந்தச் சீவனுக்கென்று மூன்றுடலென்பதேது எவற்றிற்கு மாதாரமா விருப்பனீச னெனில் சீவனென்பதேது. ஈசுர சாட்சி பிரமமெனில் சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தனென்பது வேறோ? இல்லையே ஆதலால் இங்ஙனமாகக் கொள்ள நிற்பதுவே பஞ்சைக்ய மெனப்படுவதாம். எ-று. இக்கவி சீவர்களது அகமமதையைக் கெடுக்க உணர்த்தியதென்பது. எங்ஙனமெனின், அகமெனல் — நான். மமதையெனல் - என தென்பது. அகமெனல் - தூலதேகமுதல் கூடஸ்த சாட்சிகாறு மெனின், அவ்வவற்றிற்கு ஆதாரம் - உபாதானம் - அதிஷ்டானம் - நிர்விகாரம் - என்பன வில்லாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லையே இங்ஙனமிருக்க, மமகாரமெனல், எங்ஙனந் தலைகாட்டற் * கிடம்பெறும். இஃதெவர்க்கு முடன்பா டாதலால் மறுக்கற்பாற்றன்று. மறுப்பார், உய்த்துணராதார். இவ்வாறு தெளியப்புகின் ராகத்து வேஷாதிகள் தலைகாட்டுமோ? ஆதலால், "இந்தச் சீவனல் வருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லாமல் அந்தத்தேவனல் வருமென்ற மூடர்கள் அதோகதியடைவா ரென்றது," ஏற்றற்பாற்றோ? தள்ளற்பாற்றோ? தள்ளற்பாற்றெனின், மாயா காரணத்தையன்றிக் காரிய மிருக்கவேண்டும். ஏற்றற்பாற்றெனின், அகம் பிரமமெனக் கொண்டுழிவரன்றோ?

ஆதலின், ஆராய்ந்து தெளிதற்குமுன்னர் யாதுங் கூறற்கவெ ன்பது கருத்து. அவனெனலும் நானெனலுஞ் சுயஞ்சோதி யன்றி யின்மையாற் கற்பிதமே. இவ்விரு நாமமுமெடுத்தா ளுதல் பயனின்றென்க. உண்டெனின், உபாதி சகிதத்தி ல் காணும் திரிபுடியா மென்க. (உ0)

(அத்துவைதநிலை.)

தேகமே தானெனல்சீ வத்தொய்த மதுபோய்த் தெளிவுவரி லாகாயத் தின்வடிவே தானுய்ப், போக மாந் தனுகரணம் வாயுவைப்போ லியங்கப் பொருந்து மவனேயீச னெனப்பொலிவு தன்னி, லேகமா யண் டமெலாங் கடுகளவாய்த் தோன்று மவையகண்டா காரமதுவேயீசத் தொய்த, மாகமா மகண்டாகா ரமு நீங்கிக் கடுகா வண்டமுந்தோன் றுதவிடத் தத்துவித நிலையே.

(இ-ள்.) தேகமே தானெனல் சீவத்தொய்தம். எ-து. அறிவு வியட்டி தூலதேகமே தானெனத்திடங்கொண்டு நிற்ப து சீவத்தொய்தமெனப்படும் - அதுபோய்த் தெளிவு வரி லாகாயத்தின் வடிவே தானுய்ப் போகமாந்தனுகரணம் வாயு வைப்போலியங்கப் பொருந்து மவனே யீசன். எ-து, அப் போது சிறிது விசாரணைத் தெளிவுவரில் அந்நிலை மெல்ல ந முவி ஆகாய வடிவே தானுக வெய்தப்பெறும். பெறின், போக நுகர்தற் கருவியாய தனுகரணங்கள் ஆகாயத்தில் வியா ப்பியமாகிய வாயுவைப்போ லியங்கவாய்க்கும். அங்ஙனம் வாய்த்த வவசரம் அவ்வறிவு ஈசனெனப்படும் - அப்பொலிவு தன்னிலேகமா யண்டமெலாங் கடுகளவாய்த் தோன்று மவை

யகண்டாகார மதுவே யீசத்தொய்தம். எ-து. அங்ஙன
மாநின்ற பரிபூரண நிலையில் ஏகத்துவம் வாய்க்கும். வாய்
க்கில், சகல வண்டங்களுங் கடுகளவாத்தோன்றும். தோ
ன்றில், அஃதகண்டாகார நிலையெனப்படும். அந்நிலையே ஈசத்
தொய்த மெனப்படும் - ஆகமா மகண்டாகாரமு நீங்கிக்கடுகா
வண்டமுந்தோன்றாதவிடத் தத்துவிதநிலை. எ-து. அந்த
ஈசத்தொய்தமே தனக்குடலாய் அமையும். மேல் மேல் செ
ல்லு நெறியாலவ்வகண்டாகார நிலையும் நழுவும். நழுவில்,
மெல்ல மெல்ல முன்னர்கடுகளவாத் தோன்றிய சகல வண்ட
ங்களும் இந்நிலையிற் றோன்றாதழியும். இங்ஙனந்தோன்றா
தழிந்த நிலையாதோ வந்நிலையே சுத்த அத்துவிதமெனற்
கியைந்த நிலையெனப்படும். எ-று. ஏ. அசை. அதுபோ
யத் தெளிவு வரலாவது ; அண்ட பிண்டங்களனைத்தும் நான்
கு பூதசையோகத்தையன்றி யில்லையெனவும், அந்நான்கு பூத
ங்களில் நீரையன்றி மண்ணும் - அனலையன்றி நீரும் - வாய்
வையன்றி அனலும் - ஆகாயமன்றி வாய்வும் - இல்லையென
வும், இவற்றிற்கு நுண்ணிய பூதமாகிய அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூ
தத்தையன்றி ஆதாரஞ் சற்று மில்லையெனவும், தக்க கருவி
களாலும் மிக்க நுண்ணிய வுணர்வினாலும் இனி ஐயமுறாது
தெளிநலை. இங்ஙன மாய நிலையில் ஆகாயத்தின் வடிவே
தானெனவும் - அதில் தனது தனுகரணங்கள் வாய்மைப்
போலியாங்குமெனவுங் கூறிய வுவமைக்கு முரணென்னை.
இன்றாதலின், பொருந்து மவனே ஈசனென்றார். அங்ஙன
மாய வகண்டபரிபூரண நிலையில் சமஸ்த வண்டங்களும் கடு
களவாத் தோற்றற் கியைதலின் அந்நிலை யீசத்தொய்தமெ
னப்பட்டது. சிவத்தொய்தமும் - ஈசத்தொய்தமுங் கற்பனை

யெனக்காட்ட வகண்டாகாரமு நீங்கிக் கடுகா அண்டமுந் தோன்றாத விடத் தத்துவித நிலையென்றாரென்க. இதனைச் சுத்த அத்துவித நிலையென யாம் அடைகொடுத்துரை செய்த தற்கு முரணென்னை. ஆதலினேற்கப்பாற்றென்க. அனைத்து மொருங் கேகமாகாவிடத்து அத்துவிதமெனல் பொருந்துமா? பொருந்தாதாதலின் இங்ஙனங் கூறினரென்க. (உக.)

சிவன் எதைத் தியானித்தாலும் அந்தமயமாவனெனல்.

ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தா லதுவா ம
ருவுருவைத் தியானித்தா லட்டமூர்த் தியுமாம், பொய்
யவிரண் டையுந்தவிர்ந்து தானாகி யிருந்தாற் பூரணமா
ஞ் சிவனெதிற் பொருந்துமது வாமான், மையலுறு ம
னம்விடயத் தாசையுற்றே யதுவாய் மரணசன னமு
ம்விளைந்த வாறதென்றே யுணர்ந்து, மெய்யறிவே தா
னாகப் பாவித்தா லதுவா விளங்குவர்யா வருஞ்செ
னியா வீட்டையுமெய் துவரே.

(இ-ள்.) ஐயமின்றித்தெய்வ வுருத்தியானித்தா லதுவா மருவுருவைத் தியானித்தா லட்ட மூர்த்தியுமாம். எ-து. யாதானு மோருயிராகிய வறிவு ஊர்த்தமுகத்தில் தத்தமக் குரிய வுபாசனா மூர்த்தங்களி லொன்றை யுயிர் விடுகாலையில் ஐயமின்றித் தியானிக்குமாயி னதுவாகச்செனிக்கும். அங்ஙனமின்றி ரூபா ரூப நிலையின தாகிய வடிவைத் தியானிக்கில் அஷ்ட மூர்த்த சொரூபியாகிய பரமசிவனாகவும் செனிக்கலாம் - பொய்ய விரண்டையுந் தவிர்ந்து தானாகி யிருந்தாற்

பூரணமாம். எ-து. கற்பனு வடிவெனற் கியைந்த விவ்விர ண்டு நிலையையும் விட்டு நீங்கித் தானே தானுகி யிருந்தால் பரிபூரண நிலையதாகும் — சீவனெதிற்பொருந்து மதுவாம். எ-து. ஆதலின் சீவனுகிற சைதன்யம் யாது யாதாகத்தடிக் கின்றதோ வதுவதுவாகச் சனிக்கும்—மையலுறு மனம் விடயத்தாசையுற்றே யதுவாய் மரண சனனமும் விளைந்த வாறதென்றே யுணர்ந்து. எ-து. அதோமுகத்தில் திருக்கு திருசியநிலை தெரியாது மயக்குற்று நிற்கும் மனமானது விட யங்களில் பிரியமோதப் பிரமோதமாநின்று தானதுவதுவா கப் பிரிதிபலித்துத் தனது பிரிதிபலன மெனவறியாது மெய் யென நம்பித்தானுமதுவதுவாகி அங்ஙனம் அதுவதுவாதல் சக சமாக நிற்றலால் பிறப்பிறப்புஞ் சகசமாக வெய்தும். அது காரணமாக வின்பதுன்பங்களுஞ் சகசமாக வெய்தும். எய்த வே உறவு - பகை - பந்தவிளைவு முடிவின்றி யெய்தும். எய்தவே, அதுவது அந்தந்தச் செனனத் தளவினதாகக் கா ணும். காணுதலால் முன்பின் செனனமில்லதாகத் தோற்று ம். தோற்றுவதால் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோல ம் தேகமே ஆத்மா போகமே முத்தி, என்றவனுபவம் இய ற்கை நிலையினதாகவும், ஆஸ்திகமெனல் சொல்லளவினதாகவு ம் நடிப்பளவினதாகவும் எவ்வுயிர்பாலும் நிகழ்ந்துவருகின்ற ன. வருவதால், உபாதான உபாதேய நோக்கு சற்று மின்றி யுத்தியால் பிதற்றி மீண்டுமம்மையலிலழுந்தும். அழுந்தவே, பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்தற்கிடமின்றி வாளாமடியும். இங்ங னம்மடியுமாதலே சாதன மேலீட்டாலுணர்ந்து— மெய்யறி வேதானுகப் பாவித்தா லதுவா விளங்குவர் யாவருஞ் செனி யா வீட்டையு மெய்துவர். எ - து. அங்ஙனம் சாதன மேலீ

ட்டா லுணர்ந்த வறிவு இருவகைத்து. பொய்யறிவு மெய்யறி
வென. பொய்யறிவு ; பொருளல்லவற்றைப் பொருளாக வு
ணர்வது. மெய்யறிவு ; பொருளைப்பொருளாகவுணர்வது. இ
வ்விருவகையாக வுணர்தற்சேட்டை யறிவின்பாலதன்றி யே
னையிடத்தின்மையின், அறிவொன்றே மெய் ஏனையவனைத்து
ம் பொய்யென வையந்திரிபின்றித் தீர்மானித் தவ்விருவகை
நோக்குமகன்று பிரத்தியட்சமாக விளக்குவிப்பவர்பாற்
சென்று அவரருணோக்கம் கிடைக்கப்பெற்று அதனால் ச
தோதயமாக விளங்கும் மெய்யறிவினைக்கண்டு அது சுசாதி
யாதி விகற்பமின்றி விளங்குவதால் அம்மெய்யறிவே தன
தெதார்த்த நிலையினதாகக் கொள்ளவேண்டிவரும். அங்ஙன
ம் வருவதால், அதனைத்தானகப் பாவிக்கவேண்டிவரும். அங்
ஙனம் வருவதால் தானதுவாக நிலைக்கவேண்டிவரும். அந்நி
லை நாளுக்குநாள் மேலீட்டால் இவ்விருபேதமுங் கழன்று ச
தோதயமாக விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்குபவர் யாவரோ
அவர்களனைவரும் இனிச்செனியா நிலையினதாகிய முத்தி
யையும் அடைவர். எ - று. ஏ - அசை. சீவன் எதைத்தியா
னித்தாலும் அந்தந்த மயமாவனென்றற்கு முரணுளதேல் கூறு
தும். இக்கணத்தில் அது வது வாகா விடத்து அது வது கா
ணட்டும். காணப்படாதெனின், யாதுகாரணத்தால். சிந்தை
யையாததாலெனின், சிந்தைவைத்தவிடத்து ஏனையவை தோ
ற்றுதற்கும் அறியாததற்கும் ஏதென்னை ? வேறுமயமான
தாலெனின், வேறுமயமான விடத்துத் தோற்றுமையும், ஆ
காவிடத்துத் தோற்றுதலு மென்றா லனைத்துஞ் சிந்தனைப் பி
ரதிபலனமெனற்கு முரணென்னை ? இஃதன்றியும் தேகமெ
ன்னு மிடத்து அவயவங்களை யன்றித் தேகமெனலும், அவயவ

ங்களென்னுமிடத்து அஸ்தி மாமிசாதிகளை யன்றி அவயவ மெனலும், அஸ்தி மாமிசாதிக ளென்னுமிடத்துப் பிரிதிவுமு தலிய பஞ்சபூதங்களை யன்றி அஸ்திமாமிசாதிக ளெனலு ம், பஞ்சீகிர்த பஞ்சமாபூத மென்னுமிடத்து அபஞ்சீகிர்த பஞ்சமா பூதங்களையன்றி, பஞ்சீகிர்த பஞ்சமா பூதங்களெ னலும் போயவாறெங்ஙனே? வாயாடக்கற்ற மொழிகளைத் தள்ளி வஸ்துக்கள் சம்மதிக்கத்தக்க பொருத்தமான ஞாய நெறி செல்லில் சமஸ்தமும் மனேகற்பிதமாகவே முடியும். ஞா ன நூலனைத்தும் ஒருவன் சிறுவயதில்தானே மெய்புணர்வு விளங்கச்செய்து கொள்ளவேண்டுமெனவும், மக்களுக்கென ப் பொதுப்பட விதித்த நூறுண்டு வயதென்னுமளவும் ஞா னநிட்டை பயிலவேண்டுமெனவுங் கூறியிருக்க, தெய்வ வுரு த்தியானித்தா லதுவாதற்கும், அஷ்டமூர்த்தியைத் தியானித் தா லதுவாதற்கும் தானுவிருந்தால் பூரணமாதற்கும் காலவ ரையறை வேண்டுமென்றே? இங்ஙனமிருக்க விதனை மறுப் பதெங்ஙனம், கூடாமையின் ஏற்கற்பாற்று. அஷ்டமூர்த்தமா வது; பிரிதுவு - அப்பு - தேயு - வாய்வு - ஆகாசம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா - என்பன. தெய்வ வுருவாவது; மூலா தாரமுதலிய ஆறிலும் அந்தந்தப் பாவனு வடிவமாகக் காணப் படும் பிரமன் முதலிய தேவதைகளும், இஃதன்றியும், காளி- சரஸ்வதி முதலிய பிதிர்தேவதைகளுமாம். தானென்னும் நிலைக்குத் தெய்வ வடிவங்களும் - அஷ்டமூர்த்தமும் - தனது பிரிதிபலனமாதலினுனும், கற்பிதமாதலினுனும், பொய்ய விர ண்டையுந் தவிர்த்தென்றர். இதனையாராயவேண்டின், ஆ றுதாரநிலையிலும் - பகிர்முக அந்தர்முக நிலையிலுங் கண்டு தெளியலாம். கலக்கமுற்றவிடத்துக் கூடாமையின், ஐயமின் றியென்றர். குறியைக் குறியாது குறித்தலை - தானுகி யிருந்

தாலெனப்பட்டது. மையல், தனதுசந்தை யயலதாகக் காண் டல். அததுவாதல் போல்வதன்றி யெனக்குறித்தலாலும், அ ந்தந்தப்பயனையடைவதன்றி யெனக்குறித்தலாலும், வீட்டை யு மென்பதிலும்மை - இறந்தது தழீஇயவெச்சம். (உஉ.)

(இதற்கு இது விஷயமாமெனல்.)

ஏற்றமுடை யிந்தியத்தின் விடயமதே யுலக மிந்தி யங்கள் கரணத்தின் விடயங்க ளாகுஞ், சாற்றுகர ணங்களுமா பாசனுக்கே விடயஞ் சாட்சிக்கு விடயம தாத் தயங்குவதா பாசன், போற்றுவிவே கக்ஞான விடையமதாஞ் சாட்சி புகன்றவிவே கமும்பிரம பூ ரணத்தின் விடயந், தோற்றரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்று தலினச் சொரூபமிலே வுணர்ந்துவாத் துலங்குவர்ஞா னிகளே.

(இ - ள்) ஏற்றமுடை யிந்தியத்தின் விடயமதே யுலக மி ந்தியங்கள் கரணத்தின் விடயங்க ளாகும். எ - து. உணர் தற்றன்மை யுடைய பஞ்சேந் திரியங்களுக்கு விடய மாவது உலகமும் அகக்கரணத்திற்கு விடயமாவது புறக்கரணமாகிய விந்திரியங்களுமாம்— சாற்றுகர ணங்களுமா பாசனுக்கே வி டயஞ் சாட்சிக்கு விடயமதாத் தயங்குவதா பாசன். எ - து. சீவனுக்கு விடயமாவது முற்கூறிய அந்தக்கரணங்களும், சீவ சாட்சிக்கு விடயமாவது மெய்போ லியங்குவதாகிய சீவனு மாம் — போற்றுவிவே கக்ஞான விடையமதாஞ் சாட்சி. எ - து. துதிக்கத்தக்க விவேகக்ஞானத்துக்கு விடயமாவது முற்கூறிய சீவசாட்சியும்—புகன்ற விவேகமும் பிரமபூரணத்

தின் விடயம். எ - து. பரிபூரணபிரம ஞானத்துக்கு விடயமாவது முற்கூறிய விவேகஞானமுமாம்—தோற்றரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்றாதலினச் சொரூபநிலையுணர்ந்தது வாத்துலங்குவர் ஞானிகள். எ — து. விளங்கற்கரிய அந்தப்பிரமஞானமோ முற்கூறிவந்த முறைபோல முன்பின் ஒன்றிற்கும் விடயமாகாது மேலொன்றில்லாமையின் அந்தப்பிரமசொரூப நிலையை ஐயந்திரிபற வுணர்ந்து அது தானுகவும் தானதுவாகவும் விளங்குக. இவ்வாறு விளங்கினோர் யாவரோ வவர்களே ஞானிகளெனப்படுபவர். எ - று. ஏ - அசை. விடையங்களை யறிதற்கு மேலா நிற்றலின், ஏற்றமுடையெனப்பட்டது. முடையவென்பதிலீறெஞ்சியது - ஆக்கவினைக் குறிப்பெஞ்சிய விடங்களிற்கொள்க. தேற்றேகாரத்தையுமிட மறிந்து கொள்க. உருபுமயக்கமும் பொருளறிந்து மாற்றுக. இங்கேசாட்சி யெனல், கடாகாயம்போல்வதின் கூடஸ்தனெனவும், விவேகஞானமெனல்; மகாகாயம்போல்வதின் பிரமமெனவும், பிரமபூரணமெனல்; ஏதாகாயம் போல்வதின் நிரஞான மெனவுங் கோடற்கியைந்தனவென்க. பரிபூரணமாகிய நிரஞானமெனல்; அபரிச்சின்னமாதலினுனும், நீக்கமறநிற்றலினுனும், மேல் மிழொப்பின்மையானு மொன்றின் விடயமாகாதெனற்கு முரணென்னை? இன்மையினெவர்க்கு முடன்பாடென்க. திரிபதார்த்தமாகவும், முப்பாழாகவும், அப்பாலுக்கப்பாலாகவும் விடாதுநிற்ப தோர்தெரியாதலினுனும், என்னையானறியேன், அறிவேனெனலு மதுவாதலினுனும் அநவத்தாதோட மெய்ஙன மெய்தப்பெறும். மறுக்கற்க. உரு

(தாதான்மியத்திரியம்.)

சகசமென்றும் பிராந்தியென்றுங் கன்மமென்று மூன்றுந் தாதான்மி யங்களிவை சாற்றிலகங் காரம், புகல்சீவ ெனுடுகலத்தல் சகசமதாம் பிரம பூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்திசரீ ரத்தோ, டகலாது கலப்பது வே கன்மநா னறிவேன் கர்த்தாநான் றேகமக மென் பதுதா னிவைகள், பகர்செய்பிரா ரத்தத்தாற் றத் துவஞா னத்தாற் பணிசுழுத்தி யாலகலப் படுமளவுந் தொடரும்.

(இ - ள்) சகசமென்றும் பிராந்தியென்றுங் கன்மமென்று மூன்றுந் தாதான்மியங்களிவை சாற்றில். எ - து. தாதான்மியங்கள் சகசமென்றும் பிராந்திஜ மென்றும், கன்மஜ மென்றும் மூன்றுவகைப்படும். இவற்றைமுறையே சொல்லுமிடத்து—அகங்காரம் புகல்சீவனுடுகலத்தல் சகசமதாம் பிரமபூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்தி. எ-து-சொல்லப்பட்ட சீவனோடு அகங்காரங் கலப்புற்றிருப்பது சகச தாதான்மிய மெனப்படும். பரிபூரண பிரமசொரூபத்தில் பிரியாமற் கலப்புற்றுநிற்பதே பிராந்திஜ தாதான்மிய மெனப்படும்--சரீரத்தோடகலாது கலப்பதுவேகன்மம். எ - து. வந்து வந்து மடியுந் தூலசரீரத்தோடு அகலாது கலப்புற்று நிற்பதே கன்மஜ தாதான்மிய மெனப்படும்—நானறிவேன் கர்த்தாநான் றேகமகமென்பதுதான். எ - து. இவற்றிற்கு முறையே உதாரணமாவது ; நானென்னையறிவேனெனலும், நானெவற்றிற்குங் கர்த்தாவெனலும், தேகமேயானெனலுமாம்—இவைகள்பகர் செய்பிராரத்தத்தாற் றத்துவஞானத்தாற் பணிசுழுத்தியால

கலப்படுமளவுந் தொடரும். எ - து. இம்மூன்றும் சொல்லப்பட்ட பிராரத்துவத்தாலும் தத்துவ ஞானவிளக்கத்தாலும் யாவரும் பணிதற்குரிய நனவிற்சுழுத்தி நிலையாலும் ஒழியப்படும். அதுகாறும் விடாது தொடர்ந்து கொண்டே நிற்கும். எ - று - உதாரணமூன்றும் நேர்நிரனிறையெனவும், இவையொழிதற் கேதுவாகிய மூன்றும், எதிர்நிரனிறையெனவுங் கொளக்கிடந்தன. எங்ஙனமெனின்; பிராரத்தகன்மத்தாலன்றித் தேகநானென்பதுந், தத்துவசோதனையால் விளங்கும் ஞானப்பிரகாசத்தாலன்றி நான்கர்த்தாவென்பதும், நனவிற்சுழுத்தியாலன்றி நானென்னை யறிவேனென்பதும்,ஒருக்காலும் நசித்தற்கிடமின்றென்க. அவரவர் தூலதனு அவரவர் பிராரத்வ கன்மத்தளவா நிற்றலானும், அவரவர்க்கு மேலாயதவத்தால் வாய்த்த பரிபூரணநிலை தானினையனெனக் காணுமளவும் நிற்றலானும் அவரவர்க்குரிய அகங்கார மேலீட்டுநிலை நனவிற்சுழுத்தி நிலைவருமளவும் நிற்றலானும் எதிர்நிரனிறையென்றாம். தானினையனெனக்காணலாவது; சுயஞ்சோதியை. குறிகளிலொன்றால் வாய்க்குஞ் சமநிலை யக்குறி கடந்தவிடத்தின்றித் ததாகாரம்போற் காண்ப திப்பரிபூரணநிலையாதலால், தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டதுபோலுமாம். இதனைத் தத்துவமென்ற ஞானத்தாலேனும், தத்-துவம்-என்றசோதனையாலேனு மாய்த்தற் கிடம்பெறுமாதலினானும், மக்கினசுழுத்தி சர்வசங்காரப்பிரளயசுழுத்தி யிவற்றாற் சற்றுங்கெடாது நனவிற்சுழுத்தியான் மாத்திரமகங்காரமாய்தற்கிடம் பெறுமாதலினானு மிங்ஙன முறைகொண்டாம். இங்ஙனமிருக்க, தேகமே தானெனல் கன்மஜநாதான்மியமாதலால், இதுபிராரத்துவத்தாலன்றி சுழுத்தியினாலெங்கேனு மக

னுமோ ? அகலுமெனின் உறங்கிச் செத்தவருளரோ ? நன
விற்சுழுத்தியெனின் இறக்கின்ற வெழுவகைத்தோற்றமும்
நனவிற்சுழுத்தி நிலைவந்ததாமோ ? சர்வசங்காரப்பிரளய சுழு
த்தியெனின், இப்போதுமரிக்கின்ற வுயிர்களெல்லாம் அதுவ
ருமளவுங் காத்திருக்கின்றனவோ ஆதலின், வழு. அகங்காரத்
தோடுகூடியது, சகசதாதாத்மிய மெனப்படலால், அதுபிரா
ரத்துவத்தால் நசிக்குமென் றெங்ஙனமுறை கொண்டனரோ
வதுதெரியாது. பிராரத்துவ கன்மநாசத்தா லகங்கார நாசமா
வதுளதோ ? உளதெனின், சிரவண மனனாதிக ளெற்றிற்கு.
இயமநியமாதிகளும் ஆருதார அரியமுயற்சிகளும் யாதுபயன்
பெறும். ஆதலின் பிராரத்வ கன்மநாசத்தால் சகசதாதான்
மியம் நாசமுறுமென்பது வழு. பரிபூரணபிரமத்திற்கலந் தே
கமாநிற்றல் தத்துவஞானத்தா லெங்ஙனமகலும் அகலுமெ
னின், சலனத்துவம் வாய்க்குமே. வாய்க்கின் முன்போல் வி
டயங்களிலாழ்ந்தி மொத்துன்னைவரும். இதுகருதாது தத்து
வஞானமெனற் கெவ்வாறு பதச்சேதஞ்செய் துரைகொளப்
புகினு மியையாதாதலி னிதுவும் வழு. இவ்விடையந்தெரியா து
ரைசெயப்புகின் கல்விச்செருக்கு மடமையே தருமென்க.
பரிமேலழகரொழிந்த வேனைய வுரையாசிரிய ரின்னும் பேத
வாதமெனக்கருதி " அகரமுதல வெழுத்தெல்லா" மென்னுங்
கவிக் குபமான வுபமேய சாதாரண தர்ம்ம விலக்கணம் நன்குணா
ர்ந்தும்-ஏகமேவாத்துவித சுவானுபூதிப்பிரத்தியட்சந் தினைத்
துணையுமின்மையின், தத்தமக்கியைந்தவா றுரை கூறிவாளா
போகின்றனர். தானினையனெனத் தெரியாது தன்னிழப்
பையென்னகற்றுமென்னும் கவிக்குப் பொருத்தமின்றிக் கூ
றியவுரையாசிரியருமுளர். (௨௯)

பஞ்சகோசதாதாத்மியம்.

அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம்விஞ் ஞான மா
னந்த மயமைந்தி னன்னமய மாகும், பின்னுடல்கன்
மேந்தியத்திற் பிராணனது கூடிற் பிராணமய மனங்
கூடிற் பிறங்குமனோ மயமா, நன்னிலைஞா னேந்தியமு
ம் புத்தியுங்கூ டிடில்விஞ் ஞானமய மாமவித்தை யா
னந்த மயமாஞ், சொன்னவைந்துந் தானென்று தான்
மியமிவ் வெல்லாந் தோய்வறின் றெனதெனல்காண்
சுத்தவனு பவமே.

(இ - ள்) அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம் விஞ்ஞா
னமானந்த மயமைந்தினன்னமயமாகும் பின்னுடல். எ-து.
பஞ்சகோசமெனப்படுவது, அன்னமயம் - பிராணமயம்- ம
னோமயம் - விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்தமயமெனவைந்தாம். இ
வற்றுள் கடையாநின்றுள்ள தூலசரீரம் யாதானுமோராகா
ரமயமாநிற்றலின் அன்னமயகோசமெனப்படும்—கன்மேந்தி
யத்திற் பிராணனது கூடிற்பிராணமய மனங்கூடிற் பிறங்கு
மனோமயமாம். எ - து. கன்மேந்தியத்தோடு பிராணவாயு
கூடில் பிராணமயகோசமெனப்படும். அந்தக்கன்மேந்தியத்
தோடு மனங்கூடில் மனோமயகோசமெனப்படும்—நன்னிலை
ஞானேந்தியமும்புத்தியுங் கூடிடில் விஞ்ஞானமய மாமவித்தை
யானந்தமயமாம். எ - து. நன்மார்க்கத்திற்கு மியைந்த ஞா
னேந்தியமும் புத்தியுமொருங்கு கூடில் விஞ்ஞான மயகோச
மெனப்படும். அவித்தையாகிய காரணசரீரமாகத் தனித்து நிற்
பூழி யானந்தகோசமெனப்படும்—சொன்னவைந்துந் தானெ

னருதான்மியம். எ - து. இங்ஙனங்கூறிய வைந்துநிலையுந் தானெனநிற்கு மவ்வவ் வவசரநிலையே தாதான்மிய மெனப் படும்—இவ்வெல்லாந் தோய்வற நின்றெனதெனல்காண் சுத்தவனுபவம்.எ-து.இவ்வைந்துகோசமும் பேதமா நிற்பினும் விசாரணைத்தெளிவின் மேலீட்டா லொவ்வொன்றும் யானல யானலவென் றவற்றிற்குவிலட்சணமாகச் சதோதயமா விளங்கிநிற்றலே சுத்தாத்வீத வனுபவமெனப் படுவதாம். எ-று.ஏ-அசை. இங்கே மயமெனல் ; உபாதானத்தை. கோசமெனல்; திரைச்சீலைபோல்வது. எனவே ஆன்மாவாகிய புருஷன் இவ்வைந்நிணையில் கட்டுப்பட்டிருப்பனெனப் பெற்றும். பெறவே, ஏனைய நான்குகோசமுங் கடவாதிருக்க அன்னமய கோசமாகிய தூலதேகம் பிராரத்துவத்தால்நீங்க முத்தியெனல் கூடாது. ஏனைய மூன்றுகோச மிருக்க யோகத்தால் பிராணமயங்கடக்கில் முத்தியெனல் கூடாது. ஏனைய விரண்டு கோச மிருக்க மூலாதாரமுதலிய வாருதாரத்தால் மனோமயங்கடக்க முத்தியெனல் கூடாது. ஏனைய வானந்த கோசமொன்றிருக்க வனைத்தையுஞ் சோதனைத்தெளிவால் மித்தையாக்கிய விடத்து விஞ்ஞானமயங்கெடும். அதனுல் முத்தியெனல் கூடாது. அனைத்தையும் மித்தையாக்கி நின்ற தறிவாதலா லதுவிளங்காதகாறும் வித்தையெனப்படும். அது காரணமாகவரு மானந்த மயமெங்ஙனம் நீங்கும். அதுநீங்காததால் முத்தியென்பது கூடாது. இவ்வகை தெரியாதார் யாதுகருதி முத்தியென்றனரோ யாமறிகிலம். இவை யனைத்தும் தானுகிற சிதாகாயத்தில் சலட்சணவிலட்சணமாகக்காணும். இங்ஙனங்கண்டலே சுத்தாத்வீத வனுபவமெனக்கொள்க. ஆக்கவினையெஞ்சிய விடத்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

"ஆக்கலினைக்குறிப்பாக்க மின்றியலா" என்பதினால் தோய்வ ற நிற்றல் விலட்சணமாதலே. காணென்பது, அசைநிலையெ னினும் நீ கண்டுதெளியெனினுமமையும். இதற்கனுபவமெங் ஙனமெனின், நான் பருத்தேன் இளைத்தேனென்பது அன் னமயகோசதாதாத்மியம். எனக்குப்பசிக்கிறது தாகிக்கிறது என்பது, பிராணமயகோச தாதாத்மியம். நான் சங்கற்பித் தேன் விகற்பித்தேன் என்பது மனோமயகோச தாதாத்மியம். நான்கர்த்தா போக்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோச தாதா த்மியம், நான் அறியேனென்பது ஆனந்தமயகோச தாதாத் மியம். இவைகட்கு அன்னியமாக நின்று என்சரீரம் - என் பிராணன் - என்மனம் - என்புத்தி - என்னஞ்ஞானம் என்னு மனுபவத்தினால் தனக்கு இப்பஞ்சகோசங்கள் வேறு விவகா ரநசை தாதாத்மியமென்று அறிந்து அவற்றில் தோய்வற நின்று அறிவு வடிவமாகிய தன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத் தமாகிய அனுபவமாம். இவ்வெல்லாந் தோய்வறநின் றென்ப தனால், தான்தெருளாய் நின்றவிடத்தெனக்கண்டாம். தெரு ளுமருளுந்தன்னையன்றி யில்லாமையின் இவை யிரண்டுந் தா னல்லவென்க. இவை; யொற்றுமை நயத்தா லொன்றெ னத்தோன்றினும், வேற்றுமை நயத்தால் வேறெனத் தோன்ற லும், தாமோர் முதலன்றுமையி னியல்பெனல் என்று ரறிஞர். (உரு)

சாக்ஷி சரீரத்திரிய விலக்ஷண மெனல்.

மொய்த்தாருஞ் சாட்சிக்குச் சரீர மான மூன்றினு க்கு மன்னியமுமுடிவுங் கூறிற், கர்த்தாவாஞ் சாட்சி யதால்ஞானத் தாலே காரணமாந் தேகமந்தக் கணத்

தி ஞசந், தொத்தாய காரணதே கந்தா ஞென்று தொ
லேவதன்முன் சூக்குமதே கங்கள் கோடி, யொத்தாய
பிரளயத்தி லொடுங்குஞ் சூக்க மொன்ருெடுங்கு மு
னமனந்த மொடுங்குந் தூலம்.

(இ-ள்) மொய்த்தாருஞ் சாட்சிக்குச் சரீரமான மூன்றினு
க்கும் அன்னியமு முடிவுங்கூறில். எ-து. எங்குந் தாக்கற்
று நிறைந்திருக்கின்ற கூடஸ்தசைதன்யத்திற்கும் தூலமுதலி
ய வுபாதித்திரியத்திற்கும் பேதநிலேயும் அந்தமுங் கூறுமிடத்
து—கர்த்தாவாஞ் சாட்சியதால் ஞானத்தாலே காரணமாந்
தேகம். எ-து. கூடஸ்தசைதன்யமெப்போது மெவற்றிற்
குஞ் சாட்சியாவிளங்கி நிற்றலின் கர்த்தத்துவத்தையுஞ் சே
தனத்துவத்தையு மியல்பாகவே யுடையதாவிளங்கும். கார
ணதேகமாகிய அவித்தையோ பிரத்தியட்சக்கியானத்தினல்
நாசமுறும்—அந்தக்கணத்திஞசந்தொத்தாயகாரண தேகந்
தாஞென்று தொலேவதன் முன் சூக்கும தேகங்கள் கோடி.
எ-து. விடாதுதொடர்ந்து நின்றுள்ள அவித்தையாகிய
காரணதேகமொன்று நசித்தற்குரிய கணநேரத்திற்குள் சூக்
குமசரீரங்கள் எண்ணிறந்த கோடி தோன்றித் தோன்றி நசி
க்கும்—ஒத்தாய பிரளயத்திலொடுங்குஞ்சூக்க மொன் ருெடுங்
குமுனமனந்த மொடுங்குந்தூலம். எ-து. ஒருங்கு நசித்த
ற்குரிய சர்வசங்காரப் பிரளயத்தி லொருசூக்குமதேக மொ
டுங்குவதற்குமுன் அனந்த தூலதேகந்தோன்றித் தோன்றி
யொடுங்கும். எ-று. இதஞல் காரணதனு ஒன்றழிதற்கு
முன்ன ரனந்தகோடி சூக்குமதனு அழியுமெனவும், ஒரு சூக்
குமதனு தோன்றி யழிவதன்முன் அனந்தகோடி தூலதனு
தோன்றி யழியுமெனவு மிக்கவிகூறலின் இங்கேசாட்சி செ

னலும், சரீரம் மூன்றெனலும் கூடஸ்தனையும் வியட்டியு பாதித்திரியத்தையுங் குறிப்பிக்கப்பெற்றும். சாட்சியாகிய சைதன்யத்தையன்றி யுபாதித்திரியந் தோன்றியழிதற்கும் இவையோர் முதலாதற்கும் இடம்பெறுவதாகத் தோற்றுவதே யன்றி யுற்றுநின் றுணருமிடத்துச் சற்றும் பேதமில்லை. பகிர் முகத்தில் சாட்சிக்கும் உபாதித் திரியத்திற்கும் அன்னிய மும் முடிவும் உளவாகக்காணும், காணினும், அந்தர் முகத்தி ல் அன்னியமென்பதும் முடிவென்பதுஞ் சாட்சிக்குச் சற்று மின்றெனவுணர்க. உபாதித்திரியத்திற்குக் கால வரைய றை யேற்கப்பெற்றது பகிர்முகத்திலென்க. இங்கே கோடி யென்பது, கணக்கின்மையைக் காட்டுகின்றது. கர்த்தாவா ஞ் சாட்சியென்றதனுல் சேதனத்துவம் வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே அவித்தையெனல்; தானலாததைத் தானெனக்கோட லை. பொருளல்லவற்றைப் பொருளாக வேற்குமளவும் இ ங்கேகூறிய வுபாதித்திரிய முடிவுகள் தள்ளற்பாற்றன்று. உபாதிநாட்டத்தால் சைதன்யம் மேலாகவுங் கீழாகவும் ஒப் பாகவுங் காணப்படுவதன்றிச் சைதன்ய நாட்டத்தில் சற்றுமி ன்றென்க. உபாதிநாட்டஞ் சற்றுமகலாததால் இங்ஙனம் வரையறுத்த முறைகளைந் தடுக்கி லுபயபிரஷ்டத்துவந் தப் பாதெய்துவரென்க. எனவே, தூலதனுவுக்குச் சூக்குமதனு வும், அந்தச்சூக்கும தனுவுக்கு மூடமாகிய அவித்தையு முபா தான மெனப்பெற்றும். பிரவிர்த்தியுங் கணத்திலாதலால் நி விர்த்தியுங் கணத்தினுச மென்றுர். உபாதியாகிய தூலதனு வை மெய்யெனவேற்றலா லதற்கியைந்த காலத்தையு மிட த்தையும் மெய்யாக வேற்கவேண்டிவரும். இங்ஙனம் விரிக் கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கி யுரைத்தனமென்க. (உசு.)

(வஸ்துவை அணுவுக்கணுவெனல்.)

ஆய்ந்தசுத்தத் தவியத்த மதிலவ்வியா கிருத மதனி
விர ணியகருப்ப மதனில்விராட் டடக்கம், வாய்ந்த
விராட் டினில்வானம் வானில்வளி வளியின் வன்
னிவன்னி யதில்வனமவ் வனத்தின்மண்டா னடக்கந்,
தோய்ந்தமண்ணிற் றூலவுட லடக்கமதிற் சூக்கஞ் சூக்
குமத்தி லவித்தையதிற் றேய்சீவ னடக்கம், போந்த
டங்கு மதனையணு வென்பரிதி னடங்கும் பொருளைய
ணு வுக்கணுவாப் புகன்றிடுநான் மறையே.

(இ-ள்) ஆய்ந்தசுத்தத் தவியத்த மதிலவ்வியா கிருத மதனி
விர ணியகருப்ப மதனில்விராட் டடக்கம். எ - து. அளவை
களாலும் யுத்தியனுபவங்களாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்த விடத்
துச் சதோதயமாக விளங்கி நிற்பது யாதோ அந்தச் சுத்தசை
தன்யத்தில் அவ்வியத்தமா நிற்பது மூலப்பிரகிருதி. அந்த
மூலப்பிரகிருதியிலடங்கி நிற்பது ஈசனுக்குக் காரணத
னுவாகிய அவ்வியாகிர்தமும், அந்த அவ்வியாகிர்தத்தி லடங்
கி நிற்பது சூக்கும தனுவாகிய விரணியகர்ப்பமும், அந்த விர
ணியகர்ப்பத்திலடங்கி நிற்பது விராட்டாகிய தூலதனுவும்—
வாய்ந்தவிராட்டினில் வானம் வானில்வளி வளியின் வன்னி
வன்னி யதில்வனமவ் வனத்தின்மண்டானடக்கம். எ - து.
இங்ஙனம் வாய்ந்த விராட்டாகிய தூலதனுவிலடங்கி நிற்ப
து, ஆகாயமும், அந்தவாகாயத்திலடங்கி நிற்பது காற்றும்,
அந்தக்காற்றிலடங்கி நிற்பது அக்கினியும், அந்தவக்கினியில
டங்கிநிற்பது சலமும், அந்தச்சலத்தி லடங்கிநிற்பது மண்ணு

ம்-தோய்ந்தமண்ணிற் றூலவுட லடக்க மதிற் சூக்கஞ் சூக்குமத்
தி லவித்தைதயதிற் றேய்சீவனடக்கம். எ - து. இங்ஙனமிசிரி
ம்பித்துநின் றுள்ள மண்ணிலடங்கி நிற்பது வியட்டி தூலதனு
வும் அந்தத் தூலதனுவி லடங்கி நிற்பது சூக்குமதனுவும்,
அந்தச் சூக்குமதனுவி லடங்கி நிற்பது காரணதனுவாகிய அவி
த்தையும் அந்த அவித்தையி லடங்கி நிற்பது சீவனும்—போ
ந்தடங்கு மதனையணுவென்பரிதினடங்கும் பொருளை யணுவு
க்கணுவாப் புகன்றிடு நான்மறை. எ - து. இங்ஙனம் நிர
லே வந்தடங்கிய சீவனையணுவெனச் சத்துக்கள் கூறுநிற்பர்.
இந்தச் சீவனாகியவணுவிலடங்கி நிற்பது யாதோ வந்தப்பரம்
பொருளை யணுவுக்கணுவென்று நான்கு வேதங்களுந்துதியா
நிற்கும். எ - று - ஏ - அசை. சுத்தமென்றதனால், அசுத்த
மெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. இயைவதினால் அதனை மூலப்பிர
கிருதியென்றும். சுசாதியாதி பேதமின்மையே சுத்தமெனற்
கியையின் அவை யுடைமைக் கசுத்தமெனக் கூறவேண்டு
மோ ? சுத்தத்தி லசுத்தமடங்கி நிற்றல் ; விதையின்கண் வி
ருக்ஷம் சாகைமுதலியவைக ளடங்கிநிற்றல்போல்வதை. வி
யத்தம், வெளிப்படல். அவ்வியத்தம், வெளிப்படாமை. இதி
லடங்கும் பொருளை அணுவுக்கணுவாப் புகன்றிடு நான்மறை
யென்றதனால், சுத்தசைதன்யத்திற்கணு மூலப்பிரகிருதியெ
னவும், அதற்கணு அவ்வியாகிருதமெனவும், அதற்கணு, இர
ணியகருப்பமெனவும், அதற்கணுவிராட்டெனவும், அதற்கணு
வானமெனவும், அதற்கணுகாற்றெனவு மிவ்வாறே கீழ்ச்சேற
ற் கிடம் பெற்றும். இங்ஙனங்கூறிய நெறியால் வஸ்து அணுவு
க்கணுவாமென்றது ஐயமின்றி யேற்றற் பாலதென்க. உபா
திபேத ஈாட்டத்தாலன்றி யணுவுக்கணுவெனல், வஸ்து நாட்

டத்தாற் சற்றுமின்றென்க. இங்ஙனமாய பேதங்களை அறிய
ப்புகின் ஏனையகருவிகளிலும் மிகச்சிறந்தது அறிவாகிறகருவி
யாதலால் அதனையே ஐயந்திரிபெய்தாததற்கு அறிவுடையோ
ரேற்பதென்க. ஏனையோர், வேறுகருவியையேற்பதனால் மு
டிவுபெறாததற்கும்-துக்கநிவிர்த்தி தடையற்றவானந்தம் வா
ய்க்காததற்குங்காரணமாமென்க. (உஎ.)

(வஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தெனல்.)

அரிதான சீவனுக்குப் பஞ்ச கோச மைங்குகை
யா மதின்குகையா மைம்பூ தந்தா, மிரியாத விரா
ட்டிதுமற் றிதற்கு மேலா மிரணியக ருப்பமதா மி
தற்கு மேலாம், பெரிதாமவ் வியாகிருத மிதற்கு மே
லாம் பேசருமவ் வியத்தமிதிற் பெரிதாஞ் சுத்த,
முரியார்க ளிதனைமகத் தென்பர் மேலா மொளியை
மகத் தின்மகத்தென் றுரைப்பர் மேலோர்.

(இ-ள்.) அரிதான சீவனுக்குப் பஞ்ச கோச மைங்
குகையா மதின்குகையா மைம்பூ தந்தாம். எ - து. எட்டற்
கரியசீவனென்னு நிலைக்குப் பஞ்சகோசமென லைந்துகுகை
போல்வனவாம். அந்தப்பஞ்சகோசங்களுக்கும் பஞ்சமாபூத
ங்களுங் குகைபோல்வனவாம்—இரியாத விராட்டிதுமற்றித
ற்கு மேலா மிரணிய கருப்பமதாம். எ - து. இந்தப் பஞ்சமா
பூதங்கட் கென்றும் நசியாத விராட்டென்னுநிலை குகைபோ
ல்வதாம். இந்த விராட்டென்னு நிலைக்கு மேலாநின்றுள்ள
விரணியகருப்பநிலை குகைபோல்வதாம்—இதற்கு மேலாம்
பெரிதாமவ் வியாகிருத மிதற்கு மேலாம் பேசருமவ் வியத்த

மிதிற் பெரிதாஞ் சுத்தம். எ - து. இந்த விரணிய கருப்பத்திற்குச் சிறந்த அவ்வியாகிருத மென்பது குகைபோல்வதாம். இந்த அவ்வியாகிருதத்திற்கு வேருென்றை மேலாச்சொல்லற்குரிய அவ்வியத்த நிலையென்பது குகைபோல்வதாம். இந்த அவ்வியத்த நிலக்குச் சுத்தசைதன்யமென்பது குகைபோல்வதாம்—உரியார்க ளிதனைமகத் தென்பர் மேலா மொளியை மகத் தின்மகத்தென் றுரைப்பர் மேலோர். எ-து. இங்ஙனமாய நிலையை அனுபவித்தற்குரிய பெரியோர்களிவ்வாறு முடிந்த முடிவாய நிலையை மகத்தெனக் கூறுநிற்பர். எவற்றிற்கு மடங்காது விளங்கும் பரஞ்சோதியை மகத்துக்கு மகத்தெனக் கூறுநிற்பர் சத்துக்கள். எ - று. சலசந்திரன்போற் றனக்கெனச் சொரூபமொன் றின்மையை யுளதாகக் கருதியாரோபமென்றெண்ணுமற் றேடப்புகுவான் போல்வதின், அரிநான சிவனென்றடைகொடுத்தார். பஞ்சகோசமெனல் ; அன்னமயம் - பிராணமயம் - மனேமயம் - விஞ்ஞானமயம் - ஆனந்தமயமென்பவற்றை. எனவே ; ஒன்றை யொன்று வியாபித்து மறைத்து நிற்பதெனப்பெற்ரும். இவ்வாறே யே . னையவையுமெனப் பொருள்கொள்க. விராட்டாதி கூறியவதனல் விசுவாதி பஞ்சகோசங்களி லடங்கினவாகக் கண்டாம். இரியாதவிராட்டெனல்; யாதொன்ருலும் விலகாத சமஷ்டி வியஷ்டி தூல வடிவங்களைத் தானென்றபிமானித்தலை. பெரிதாஞ்சுத்தமெனல்; சுருதிக்கும் - யுத்திக்குஞ் சற்றும் முரணின்றி அறிவே உண்மை ஏனையவனைத்தும் ஆரோபமெனத் தெளிதலை. மேலாமொளியெனல் ; ஏனையவற்ருல் விளங்காமல் சற்குருவின் அருள் நோக்கத்தா லவ்வறிவு விளங்கலை. உரியார்களெனல் ; வாச்சியார்த்தத்தில் மேலிட்டோரையும்,

மேலோரெனல்; இலட்சியார்த்தத்தில் மேலிட்டோரையு மெ னக்கொள்க. ஒருவன் அணுவெனவும் - மகத்தெனவு மிருப் பதை விசாரிக்கப்புகின் தானந்த வணுவாகவும், மகத்தாக வும் ஆகவேண்டும். இங்கே தானெனல் அறிவு ஆகாவிடத்து அது வது தனக்கு விளங்காது. விளங்காவிடத்துக் கணிப்பதரி து. எங்ஙனமெனின், தான் அணுவாயவிடத்து மகத்தும், ம கத்தாயவிடத் தணுவும் எங்ஙனம் விளங்கும். இஃதன்றியும் தான் அதுவதுவாறு லதுவது விளங்கும். தா ஞகாவிடத்து விளங்கா. என்றவிடத்து அணுவில் மகத்தெனலும் மகத்தில் அணுவெனலும் தனக்கில்லை. தன்னைவிட வேறுவெனில் தனதுபிரிதிபலனமாதலின் வேறல்ல. அறிவே சமஸ்தமுமா க விளங்கலின் அவ்வறிவு அணுவெனற்கும் மகத்தெனற்கு முடன்படாதோ ? படுமாதலின் அணுவுக்கணு வெனவும் ம கத்துக்கு மகத்தெனவுங் கூறியது பொருந்துமென்க. இவ்வ றிவு விளங்கியவிடத்து இப்பேதமின் றெனக்கொள்க. உபா தானவடுக்கிற் செல்லுழி யணுவுக்கணுவெனவும், உபாதேயவ டுக்கிற் செல்லுழி மகத்துக்கு மகத்தெனவுஞ்சேற லறி வன்றியின்றேனும், அந்நாட்டமு மதுவிளங்கும் விளக்கமும் எய்தப்பெறுவளவு மகத்தெனவும், அணுவெனவுங்கூறற்றகை யமெனக்கொள்க. மறுத்துக்கூறின், சொல்லானந்தமும், விட யப் பயனுமே மேலிட்டழிதற்குத் தெரியாம லிடந்தருமெனை வருத்தாபத்தியாலோர்ந்தாம். இங்ஙனமிருந் துணராதகு ற்றநமதென்க. அனுபவ வுத்தரவாதி யாதலினு மிக்கதொன் றில்லை யென்பது திண்ணம். (உஅ.)

(அஞ்ஞான நீங்குமுறை.)

தோற்றுமசத் தறிந்தகலத் தொடர்பகல்வ தேதெ னிலித் தூல தேக, மாற்றுதொறுந் தொழிலகலு மி

ந்திரியச் செயலகன்றால் வைய நீங்கு, மேற்றுமனோ லயத்திலறும் விடயமவித் தைதையநீங்கில் யாவு நீங் கும், போற்றுமந்தச் சீவவறி விழந்தவிடம் புகல்ப ரிபூ ரணம தாமே.

(இ - ள்.) தோற்றுமசத் தறிந்தகலத் தொடர்பகல்வ தே தெனில். எ - து. மெய்போலத் தோற்றித் தனக்கெனச் சொ ரூபமொன்றில்லாதன வென்று காட்சிப்பொருளையுங் கருத் துப்பொருளையுஞ் சோதனை முதலியவற்றால் ஐயந்திரிபற ந ன்குணர்ந்து உணர்ந்தவாறு கலங்காதுநிற்க அவைதம்மைவிட் டகலும். அகலவே அதுகாரணமாகப் பிறவிதோறுந் தொ டர்ந்துவரும் பந்தத் தொடர்பகலும். எனச்சுருதி கூறுவது எங்ஙனமேற்பதெனில்—இத்தூலதேக மாற்றுதொறுந் தொ ழிலகலு மிந்திரியச் செயலகன்றால் வையநீங்கும். எ - து. பாஞ்சபூதமாகிய தூலபூதத்தையன்றித் தூலதனு வெங்கணு மில்லையென மறவாது நின்று வாசனையா லடிக்கடி தோற்றி னு மங்ஙனமாய விசாரணைத் தெளிவா லத்தடிப்பைக் கரை க்குந்தோறும், வந்தேன், போனேன், இருந்தேன், நடந்தே ன், முதலிய தூலதனுவுக் கியைந்த புடைபெயர்ச்சிகள் மெல் ல மெல்ல நீங்கும். அவை நீங்கவே தூலதனுவில் அமைத்தி ருப்பதாக வெவர்க்கு மியல்பாகக்காணப்படும் பஞ்சேந்திரி யங்களு மவற்றிற்குரிய ஸ்தானங்களு மவற்றின்புடை பெயர் ச்சிகளாகிய பார்த்தேன்- கேட்டேன் - முகந்தேன் - ஸ்பரிசி த்தேன் - ருசித்தேன் - முதலிய செயல்களுந் தாமே அகலு ம். அங்ஙன மகலில் உலகமென வெங்ஙனங்காணப்படும். கா ணப்படாததால்—ஏற்றுமனோ லயத்திலறும் விடயமவித் தை

யைநீங்கில் யாவு நீங்கும். எ - து. சங்கற்ப மெங்ஙனமெழு ம். அச்சங்கற்பத்திற்கு வினைமுதலாகிய மனமென லெங்ஙனந் தலைகாட்டும். தலைகாட்டாவிடத்து அதின் பகிர்முகப்புடை பெயர்ச்சியாகிய - நினைத்தேன் - மறந்தேன் - விரும்பினேன் - வெறுத்தேன் - முதலியவைகள் எங்ஙன மிருக்கப்பெறும். இங்ஙனமாய மனோலயத்தில் சத்த பரிச முதலிய விடயங்கள் தலைகாட்டுமோ. காட்டாவிடத்துத் தன்னைத்தானுணர்தற் கிடையூறு நின்றுள்ள அஞ்ஞானமாகிய அவித்தை யெனல் ஒழியாதிருக்குமோ? அந்த அவித்தை நீங்கப்பெறில் சமஷ்டி சங்கற்பங்களனைத்துந் தலைகாட்டா தொருங் ககலும்--போற்றுமந்தச் சீவவறி விழுந்தவிடம் புகல்பரிபூரணமதாம்.எ-து. அங்ஙன மொருங்ககன்ற வவசரத்தில் தானே நானல்லாததை நானெனக் கொண்டெழுமந்தச்சீவ அறிவுநசிக்கும். நசித்தஅக்கணத்தில் தானே கூடஸ்தனும் பிரமமும் பேதமின்றி யேகமாக விளங்கும். அங்ஙன மேகமாக விளங்கு நிலையே வேதமுடிவிற் சொல்லப்பட்ட பரிபூரண சொரூபமெனப்படுவதாம். எ - று. ஏ - அசை. மனோலயம் எவர்க்குமுடன் படாதலின், ஏற்றுமனோலயமென அடைகொடுத்தார். தற்போத மிழந்தவிடம் மேலாயநிலையாதலால் போற்றுமென்றார். தோற்றுமெனல் பெயரெச்ச மாதலின் உலகெனவெஞ்சியது. அசத்தறிந் தகலத்தொடர்பகல்வ தென்றதனால், இதுசாறுஞ் சத்தென்றறிந் திருந்ததாகப் பெறும். வையநீங்குமெனக்கூறி மனோலயத்தி லறும்விடயமென வேறுபிரித்துக் கூறுவதென்னையெனின் ? இந்திரிய நிக்கிரகத்தால் உலகந்தோற்ற தொழியினும் முன்னர் அதுவதுவாகத் தடித்து நின்ற விடயத்தடிப்புகள் மனத்திலாதலா லிங்ஙனங் கூறினாரென்க.

தானலாதொன்று தன்னைத் தானெனக்கோடல் தெளிவின்மைபற்றி யாதலாலும் அதுகாரணமாக அனைத்தையும் மெய்யெனக்கொள்ள வருமாதலினானும்; அவித்தையை நீங்கில் யாவு நீங்குமென்றார். அகலும்-நீங்கும்-அறும்-யாவு நீங்குமெனத் தன்வினையிற் கூறியது ஆங்காங்கு யாம் தெளிர்தவிடத்தாதலினென்க. எனவே ; சகலகற்பனைகளுமற்று அறிவாய் விளங்கிய வவசரமெனக் காட்டச் சிவவறிவிழர்தவிடம் புகல் பரிபூரணமதா மெனப்பட்டது. இழவாதவிடம் திரிபுடிமயமதாமெனத் தாமேயுரை கொடுக்கின்றது. (உகூ.)

(அஞ்ஞான காலவரையறை முறை.)

மாறாத வஞ்ஞான முழுதுமகல் வதுகூறின் வையந் தன்னின், வேறானாற் காலகனு முடன்மூன்றுஞ் சீவனுக்கு வேற தானா, வீறாகும் பாதிதற்சாட் சியைக்காணின் முக்காலு நீங்குந் தானைப், பேறான சொரூபபரி பூரணமா னன்முழுதும் பேசொணாதே,

(இ - ள்.) மாறாத வஞ்ஞான முழுதுமகல் வதுகூறின். எ - து. என்றும்நசியாதுள்ள அறியாமையெனப்படுவனவனைத்தும் அகலவேண்டுவதைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து— வையந் தன்னின் வேறானாற் காலகனு முடன்மூன்றுஞ் சீவனுக்கு வேற தானா வீறாகும் பாதி. எ - து. தானாகிற அறிவு உலகமாகாதாதலின் தக்க வாதாரவனுஷ்டானத்தால் உலகாகாரந்தவிர்ந்து சந்நாமாத்திரமாக விளங்கின் காற்பங்குதன்னைவிட்டகலும். தூல சூக்குமகாரணமென்னு மூன்றுபாதிவுடல்களும்

அவ்விளக்கஞ் சுருங்காதுசெய்யுஞ் சாதனமேலீட்டால் சிவ
சைதன்யத்திற்கு வேறாகுமெனத் திடந்தரும், தரில் பாதிபங்கு
இனித்தலையெடாதுநசிக்கும்—தற்சாட் சியைக் காணின் முக்
காலு நீங்குந் தானாய்ப் பேறான சொரூபபரி பூரணமா னான்
முழுதும் பேசொணாது. எ - து. அம்மேலீட்டுத்தேர்ச்சியால்
சீவனுக்கதிஷ்டானமாநின்றுள்ள சொப்பிரகாசத்தை யவத்
தைமூன்றினும் ஞானாசாரியரது அநுக்கிரகத்தால் நேரே உ
ண்மையாகக் காணுமிடத்து முக்காற்பங்கு நீங்கும். அங்ஙன
ம் மேலாய பயனாகவிளங்கும் பரிபூரண சொரூபமாக இயல்
பாகத் தான்நிற்கில் முழுதும் நீங்கும். அப்பா லினைய நிலையி
னதெனச் சொல்லக் கூடாமல் நிலைத்துவிடும். எ-று.எ-அசை.
மாறுதவெனல்; விசாரணைத்தெளிவா லன்றியெனக் குறிப்பி
க்க நின்றது. வையந்தன்னில் வேறுதல்; அறியாமை வயத்
தாகாததை. முழுது மகலுமென்றதனால்; பகிர்முக நெறிக்
கண்ணும் - அந்தர்முகநெறிக்கண்ணும் - அறிவறியாமை யடுக்
குகள் அபரிமிதமாக உளவெனப்பெற்றாம். காலபரிச்சேதம் -
தேசபரிச்சேதம் - வஸ்துபரிச்சேதம் - என்னு மிம்மூன்றும்
எங்கு மில்லையெனக்காட்டச் சொரூப பரிபூரண மானாலென்
றார். அப்போது முழுதும் அகல்வதற் கையம்வேண்டுமோ
வென்பார் பேசொணாதே யென்றார். வாச்சியார்த்த மென்னு
நிச்சயார்த்தத்தா லறிவேயெல்லாமா யல்லவுமா நிற்பதெனத்
திடங்கோடல் இனைத்துணையும் பயனின்மையி னெங்ஙனம்
பிராந்தியகலும் - இன்மையி னிலக்கியார்த்தமாகிய பிரத்திய
ட்சஞானத்தாலெனக்கருதித் தக்கோர்பாற் றிரிகரண சுத்தி
யாகத் தொண்டுசெய்யப்பெறில் ஆசிரியரது கிருபாநோக்கம்வ
ரும், வரின், தானாகிற அறிவு மின்மினி போலவும் - தீபம்

போலவும் - வளர்பிறையி னடுக்குகள் போலவும் - தினகரன் போலவும் - ஒளிவிட்டிலகும். அங்ஙனமிலகுவதால் உலகங் காணுதொழியும். ஒழியினும், முன்னர் பழக்கத்தா லுலகிருப்பு முற்றுங்கெடாது. கெடாது பற்றிப் பிராந்திகாற்பங் ககலுமெனவும்; தனக்கின்றேனு மூழ்பற்றி யின்ப துன்பத் தாக்குக ளிடைவிடாது வருமன்றோ? வரினும், அவற்றோடு போக்குவரத்தின்றி நிற்குதுமன்றோ? அங்ஙன நிற்றல் அறிவன்றோ? எனத்துணிந்து வவ்விளக்கநாட்டத்தில் விடாது பற்றுதுமன்றோ? பற்றுந்தோறு மாதேய நாட்டமிழக்குமன்றோ? இங்ஙன மிழக்குந்தோறு மொளிவிட்டெறிதல் பலகோடி தினகரனுதயத்திற் குவமை கூறற்கடங்காது சாக்கிராவஸ்தை முழுதுமா நிற்குமன்றோ? நிற்கின் அப்பழக்கம் ஏனையவீரவத்தைக் கண்ணும் மெல்ல மெல்ல வருமன்றோ? வரின், மூன்றவத்தைகளு மவற்றிற்குரிய வுபாதிகளும் அது பற்றிக் கற்பனையாகவெழு மபிமான நாமங்களு மெங்ஙனந் தலைகாட்டப்பெறும். இங்ஙனந் தலைகாட்டாத நிலைமையைப்பற்றி யுன்னுமிடத்துப் பிராந்தி யரைப்பங்ககலு மெனவும்; சுசாதியாதிபேதமின்றிச் சதோதயமாக விளங்கு மந்த வியாபக விளக்கத்தைத் தவிரத் தானென வில்லாததாகவும், அது அவத்தைகடோறும் நிகழும் சேட்டைகளாகாது அவற்றிற்குச்சாட்சி யாகவும் தான் காணப்பெறும். அங்ஙனங் காணப்பெறுவதால் பிராந்தி முக்காற்பங் ககலுமெனவும்; அகலின், அச்சுயம்பிரகாசமே தானாகமுடியும். முடியின், பரிச்சின்னத்துவமின்றி விளங்கும். விளங்கின், பிராந்தி முழுப்பங் ககலுமெனவும்; அகலின், பிராந்தி யெனல் வந்ததுமின்றி போயதுமின்றி வியல்பாய நெறியில் நிற்கும். நிற்கின், அப்போதுள்ள

நிலையெங்ஙனங் கூறப்படுவது. ஆதலிற் பேசொணாதே யென
வுங் கூறியதாகப்பெறும். இது நிற்க. இந்நிலையடைக்குகள்
தாருகா ததனைவாசித்துப் பிறருக்குக் கூறுவதில் யாதுபய
னுறுவர். இன்றாதலின், நிட்டை கூடுதலே தனக்குப் பெரு
ம்பயனென்க. காற்பங்கு முதலியவளவைகள், துக்க நிவிர்த்
தி - தடையற்ற வானந்தப்பேற்றின் வளர்ச்சியா னுண்ணு
ர்வினராற் கணித்தற் கியையுமாகலி னேற்கப்பாற்று. இவ்வில
க்கணங்க ளனைத்துந் தன்னிலாதலாற் றன்னைப் படிக்கவே
ண்டும். தன்னைப்படித்தலாவது ; அயலனைத்துந் திரிபுடையா
க வாங்காங்கு காண்டல் அறிவின் விகாரமன்றேற் சோதனை
யாதிகளானுற்றுநின் றுணரி லெவர்க்கு மறிவாக முடிவதென்
னையோ? இஃதன்றியும்-மண்ணையும் - பொன்னையும் - நீரை
யும்—நேரே காண்பார்க் கவற்றின் விகார மெங்ஙனமோர் மு
தலாகக்காணப்படும். கற்பனையைப்பற்றிச் சுயம்பென வர
லா விரண்டு மறிவேயெனத் தெளிவுறுவ தென்னையோ ?
ஆதலின். யாதானுமோர் பொருள் தோற்றின் அதன்வயத்
தாகாது நிதானித் துபாதான மில்லாத தின்மையி னவ்வுபா
தான வாகாரமாகவேண்டும். ஆயின், காரியமெங்கேயென
நாட்டம் வரும். வரின், பாழாகமுடியும். முடியின், மரு
ளாதலி னிருளாகக்காணும். காணின், தெருள்வருகாறுங்
கார்க்கவேண்டும். கார்க்கின், மின்மினி முதலிய பலவித விக
ற்பவொளியாக மேன்மேல் வளராநிற்கும். நிற்கின், நிரதிசயா
னந்தப் பெருக்காமுடியும். இங்ஙன முடிந்தவாறிதற் கானி
நேரிடாது கலங்காது நிற்கும். கலங்கல் ; சச்சிதானந்தம்
போற்காண்டலின் விகாரத்தை மீண்டு மெய்யெனக்காண்
டலை. தன்னையன்றி வேறன்மையினென்க. இஃதன்றியும்

வெளியால் சூழப்படாத பொருள் இனைத்துணையு மில்லையெனப் பிரத்தியட்சத்தா லெவர்க்குங் காணப்படுவதால் யாதானு மொன்றைப்பற்றி விசாரிக்குமிடத்து விசாரிக்கப்படுபொருள் உருவமும் - அதனைச் சூழ்வெளி அருவமும் - விசாரிக்கப் புகுவது தெரிவுமாதலி னிஃதெவர்க்கு முடன்பாடன்றோ ஆதலப்பற்றிச் சிறிது விசாரிக்குதும். அதாவது, உருவத்திற் கெல்லை யிருப்பதுபோ லிருவகைக்கு மெல்லையாது ? உணர்தலிருப்பினு மருவமாதலி னில்லையெனின் உருவமு மருவமுஞ் சடமன்றோ ? அகர்த்தத்துவமன்றோ ? உருவநாட்டத்திலருவமும் அருவநாட்டத்திலுருவமு மில்லாமற் காண்டற்கேதென்னை ? நாட்ட பேதத்தா லெனின், நாட்ட பேதமறிவின்புடை பெயர்ச்சியன்றி ரூபா ரூபமாகுமா வெனவருமவரின், அதுவதுவாகப் பரிணமித்துத்தோற்றலும் தானே திணைபாவிடமாகலும் அவ்வவற்றிற்குரியசெயல்கள் போனிகழ்தலும் இந்நனையும் யாதென் றுற்றுணரு மிடத்துச்சர்வசங்காரமயானம்போ னிர்விகற்பமாநிற்றலு மியல்பாகப்பருவத்துக்குத்தக்கவாறுடைமையின் பொருந்துமென்க. பற்பலவிகற்பரூபமாகச்சிதைந்துநிற்றலும் தானே தானாகச்சேட்டித்து நிற்றலுமறிவன்றியின்மையின், பகுத்தறிவின்மையினின்றகலும்வகையும் காலவரையறைவகையுங் கணித்தலெங்ஙனமருமைத்தாமென்க. பெருகுமாதலிற் சுருக்கியுரைத்தாம். (ரு0)

(முத்தர்பெத்தரிலக்கணம்.)

முத்தரையும் பெத்தரையு முகக்குறியா னகக்குறியான் முழுதுந்தேரின், மெத்தெனவா யமொழியுமானந்த பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலை

திரியாத செல்வமுமா யிருப்பர்நல்லோர் தீயோ ரெல்
லா, மித்தகைமை யோர்களையே யிகழ்ந்துபுகழ்ந்
தோர்க்குறவா யிருப்பர் தாமே.

(இ - ள்.) முத்தரையும் பெத்தரையு முகக்குறியா னகக்கு
றியான் முழுதுந்தேரின். எ - து. வீடுபெற்றோரையும்பந்த
முற்றோரையும் முகக்குறியினாலு மகக்குறியினாலு முழுதும்வி
சாரித்துத்தெளியுமிடத்து-மெத்தெனவாகிய மொழியு மான
ந்த பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுந், சித்தநிலை திரியாதசெல்
வமுமா யிருப்பர்நல்லோர். எ - து. கடியவசனமின்மையும்
பேரின்பமேலீட்டால் பரவசப்பட்டு அதனாலெய்தும் மிக்க
சோர்ந்தநடையும் தெளிந்ததா னுண்டாகுந்திடச் சித்தமுமாத
னாலென்றும் மாறுதொருதகையாயுள்ள நிரதிசயவானந்தமு
மாய் முத்தர்களிருப்பார்கள்—தீயோ ரெல்லா மித்தகைமை
யோர்களையே யிகழ்ந்துபுகழ்ந் தோர்க்குறவா யிருப்பர். எ-து
இங்ஙனமாயநெறிபெறாத பெத்தராகிய பாவிகள்தன்னிலையிற
ழாதுள்ள இப்படிப்பட்ட பெரியோர்களையே ஞாயமின்றியெ
ங்கணுமிகழ்ந்து அவர்களைவிரோதித்துந் தம்மைப்புகழ்பவர்
யாவரோ அவர்களுக் குறவாகவேயிருப்பர். எ - று. தாம் ஏ-
அசைகள். முகக்குறியானு மகக்குறியானும் முழுதும் ஓர்தலா
வது ; நல்லோர்களது முகம் பிரமதேஜசும் அகம் ஆனந்த
ப்பெருக் ககலாமையும், தீயோர்களதுமுகம் பிணக்குறியும், அ
கம்தமதென்னப்படி நிறைவேறாமையாலெய்தும் வதையுமா
மெனலை-மெத்தனவாகியமொழி ; தனதுவிகார நாட்டமிழந்
தமையானும், மிகுந்தசோர்வு ; அயனூட்டமிழந்துறி யெய்தற்
பாலது ஆனந்தபரவசமாதலானும்,சித்தநிலைதிரியாதசெல்வம்;
சகலவிதபதவிப்பேறும் இதுகாறும் அயலாகக் கொண்டிருந்த

மயக்கமிறந்து என்னையே யல்லாமல்யான் பயனுகப்பெற்ற து இப்போதுவேறில்லையென்றும் பந்தகாலமுழுது மிவ்வா றே யிருந்தேனென்றும் தெளிந்திட மெய்தினமையானும் வரற்பாலனவென்க. (௬௧)

(அஞ்ஞானஞானங்களின்லக்கணம்.)

ஏற்றபிர பஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்ப தில்லை யென்றும், தோற்றமுட ருனென்றுந் துளங் குவதே யஞ்ஞான துக்கமாகும், சாற்றுபிர பஞ்சமெ லா மநித்தமென்றும் பிரமமது தானே யென்றும், வேற்றுடல்வெற் றுடலென்றும் விரிந்துணரப் பெறுமத துவே தாந்தஞானம்.

(இ - ள்.) ஏற்றபிர பஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமெ ன்ப தில்லை யென்றும், தோற்றமுட ருனென்றுந் துளங்கு வதே யஞ்ஞான துக்க மாகும். எ - து. அந்தர்முகாட்டமிழ ப்பி லெவருமேற்றற் பாலதாகியபிரபஞ்ச மென்பது சத்தா மக்காண்டலின் அநுதிநித்தியமென்றும், அரிபிரமாதிகளாலு மெட்டியறிதற்கரிய பிரமமென்பது நாஸ்திகபாதியென்றும், பி ரத்தியட்சமாகப் பிறவிதோறும்பல விகற்பபேதமாகத்தோற் றற் குரியவுடலேதானென்றும், சித்தங்கலங்கற்கிையைந்து நிற் பதே அறியாமை மயமாகிய துக்க ஸ்வரூபமெனப்படுவதாம்— சாற்றுபிர பஞ்சமெலா மநித்தமென்றும் பிரமமது தானே யென்றும் வேற்றுடல்வெற் றுடலென்றும் விரிந்துணரப் பெறுமதுவே தாந்தஞானம். எ - து. இன்னநிலையினதென அறியாமலெவருஞ் சொல்லுதற்கியைந்த பிரபஞ்சமனைத்து மநித்தியமெனவும், பிரமமென்ப தொன்றுமேயானே யெனவு

ம் நானென்றற்கு வேறாயிருப்பதால் விவர்த்தவுடலெனவும், சுரு
தியுத்திகளாலேயன் றிரிபறவிரிந்துணரப் பெறுவதுயாதோ அ
துவேவேதாந்தஞானமெனப்படுவதாம். எ - று. அஞ்ஞான
துக்கமாகு மென்பதுகாறுமத்தி யாரோபமெனவும், வேதாந்
தஞானமென்பதுகாறு மபவாதமெனவும், குறிப்பித்ததருத்
தாபத்தி. பிரபஞ்சமதே யென்றதேற்றேகாரம் பிரமமென்ப
தற்கேற்றினுமமையும். அஞ்ஞானத்தைத்துக்க மென்றதனு
ல் ஞானத்தை ஆனந்த மெனற்குமுரண்யாது? எனவே, பிர
விர்த்திதள்ளற் பாலதும், நிவிர்த்திகொள்ளற்பாலது மெனப்
பெற்றாம். விரிந்துணரவென்றது பெறுமென்ற மிகையாலெ
ன்னையாறுகப் பெறுதலென்ப தாயிற்று. ஞானமென்றது
வேதாந்தமென்றடை கொடுத்ததேனைய ஞானம்போல் வத
ன்றெனற்கு. அதாவது குறிகுணங்களற்றது. வேற்றுடல்
வெற்றுடலென்றது ; தன்னையுள்ள வாறுகண்டெறிந்தானல்
லாததாகவும், இருந்தும்பயனற்றதாகவும் நிற்பதையுணர்த்தற்
கென்க. சத்தெனற்கிடமின்மையின் அநித்தமெனவும், யாது
யாதென விசாரித்துத் தெளிந்துழி முடிவாகவிளங்குவது
ஞானப்பிரகாசமாதலின் அதுதானே யெனவுங் கூறற்கியை
ந்தவாறு காண்க. தான்சுயஞ்சோதியாகச் சதோதயமாகவிள
ங்கலை மறந்தமறப்பேவிரிந் துணர்தற்குமாறுதலாற் குவிந்து
ணரப்பெறுமது வஞ்ஞானமாகுமென்றுநது, சுருங்கச்சொல்
லலென்னு மழகுறுதற்கென்க. பிரபஞ்சம் அறிவு எனமுன்பின்
னுயது ; உன்னற்கியைந்தபாறுவ மெய்தப் பெருமையானும்,
அதுகாறுந் தேகமேயன்மா போகமேமுத்தி யெனப்படுமன்
றோ? அல்லவற்றையாமெனக் கொண்டங்ஙனமனு பவித்தவுட
அனுபவிக்கப்படு பொருளுமறிவின் சேட்டையும் பிரதிபலக

மூமாயிருப்பினும் நனதறியாமைதன்னை மறைக்குமன்றே அந்தப்பருவத்திற்கங்ஙன மாகநிகழ்வதது சகசமாதலானும், இந்தப்பருவதிற்கிங்ஙனமாக நிகழ்வதிது சகசமாதலானும், இருமையுமேற்குமெனவைக் காட்டற்கென்க. என்றாலும், அறிவு அதிஷ்டானமும் அறியாமையாகிய வுலகமாரோபமுமாக முடிதல்திண்ணமாதலாலிதுவே துக்கநிவிர்த்தியுந்தடையற்ற வானந்தமுந்தரற்பாலதென்க. இந்நெறியறியாதறிவை முன்னுமுலகைப்பின்னும் வைத்துப்போதிப்பதிற் பயனின்றென்க. பல சென்மமாகவறிவேதானுதற்கியைந்த ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தில்விடாது நிற்புழி வினைகாரணமாக தூலதனுநழுவும்; மீண்டுமதனை முடிக்குமளவு மிடையிடையே யனேக தூலதனுவந்துவந்தகலும். இஃதெவர்பாலு மேகதேசத்தினிகழ்வதாலிவர்க்கறிவு முன்னெனினுமமையும். உணர்த்தாதியல்பாயந்நிலை வரப்பெறுநருமுளர். இவரைச்சிறுவயதிலு முலகத்திலவர்வாய் மொழியாலவ்வுள்வாளிகளாங்காங்கு காண்பதுமுண்டு; ஆதலின் ஊகமுளதேற்சிறுவருரையுங் கொள்கவென்றார் வசிட்டர். இதற்குயாமேயுத்தரவாதி. (௧௨)

(தங்குருவைப்புகழ்தல்.)

இருளகற்று நால்வேதத் துபநிடத மெண்ணன்கி
னெங்கோன் சொன்ன, பொருளதனை நெஞ்சகத்தே
சௌபாக்ய குருவென்னும் பொருளினோடு, மருளகலும் படியமுத்தித் தமிழ்போது மதனையொரு வழியெண்ணன்கா, யருளகத்தி லிருந்துரைத்த ததிசயமே
யதிசயமற் றறிகிலேனே.

(இ - ள்) இருளகற்று நால்வேதத் துபநிடத மென்னு ன்கி னெங்கோன் சொன்ன பொருளதனை. எ - து. அஞ் ஞானங்களைப்போக்கற்கியைந்த நான்கு வேதங்களிலும் முடி வாயுள்ள முப்பத்திரண்டுபநிடதங்களையு மாய்ந்து எமதுகர் த்தாவாகிய வியாசபகவான் முடிவாகச்சொல்லிய வையந்திரி பகன்றபொருளை—நெஞ்சகத்தே சௌபாக்ய குருவென்னு ம் பொருளி னோடு மருளகலும் படியழுத்தி. எ - து. அவர து சௌபாக்யகுருவென்னும் நிர்ந்தபொருளோ டொத்துக் காண எனது பிராந்தியகலும் வண்ணம் எனது நெஞ்சினி டத்திலழுந்தச்செய்து—தமிழ்போலு மதனையொரு வழியெ ன் னுன்கா யருளகத்தி லிருந்துரைத்த ததிசயமே யதிசய மற் றறிகிலேன். எ - து. அந்தமேலாயபொருளை யொருவா று பிறருக்குவிளக்கும்படி அருள்வடிவமாக வெனதகத்திலி ருந்து தமிழைப்போல முப்பத்திரண்டு கவியாகப் பாடச்செய் தது அதிசயமே, யெவற்றினும் மேலாயவதிசயமாம்; இதுபோ ன்றவதிசயம் யானெங்குங்கண்டிலன். எ - று. ஏ. அசை. அழுத்தி இருந்து உரைத்தது அதிசயமேயதிசய மெனக்கூட் டிமுடிக்க. சுசாதியாதிபேதமின்மையை ஐயந்திரிபகன்றபொ ருளென்றும். சௌபாக்யகுருவெனல், சுயம்பிரகாசநிலையை யாதலால் பொருளினோடெனவும், உபநிடதார்த்தமும் குரு உபதேசமும் ஒருங்கொத்தலைக்காட்ட அழுத்தியெனவும், இ லக்கணமுரண் கிஞ்சித்திருந்தாலு மிருக்குமென்பதைக்குறிப் பிக்கத்தமிழ்போலு மெனவும், அந்த மேலாய பொருளைமுழு துமெட்டி யறிதலெ வர்க்குமரிதென்பதைக்குறிப்பிக்கவொரு வழியெனவும், இங்கே அருளெனல்; ஞானப்பிரகாசத்தை. இ ங்ஙனமாக விருந்துரைத்தது தனதுசற்குரு நாதனுதலால்,

உரைத்ததிசயமே யதிசயமெனவுங் கூறியவாறாகப்பெற்றா
ம். குருவை யேதுப்பொருளாக்காது, குருவென்னும் பொ
ருளென்றதனா லிருபெயரொட்டுப் பண்பாக்குக. மருளகலு
ம்படியென்னாது, மருளகற்றும்படியெனப் பிறவினையாக்கியது
வழூவென்க. சௌபாக்கியகுருவென்பவ ரிந்நூலாசிரியருக்கா
சிரியராதலினிவர்க்குக் கருணாகரனென்னு மாசிரியனென்றாம்.
எனவே இந்நூலாசிரியராகிய கருணாகரனென்பவர்தனதாசி
ரியராகிய சௌபாக்கியகுரு வென்பவ ருபநிடதப்பொருளை
யெனதகத்திலழுத்தி அங்கே அருள்வடிவாநின்றிந்நூலைத் தந்
ததாகப்புகழ்ந்தனரென்பது கருத்து. உபநிடதப்பொருளும்
எனதாசிரியரநுபவமு மொத்துளதேனும் பாஷை யதற்க
யலாதலால்வழூவெய்தினு மெய்தும். அதனால் வழூவெனக்க
ளையாது பொருணாடி யேற்கவேண்டு மெனக் கூறியதாகப்
பெற்றாம். மருளெனல் ; உபாதேயமெனற் கியையுங்கருத்து
ப்பொருள் காட்சிப் பொருளாகிய வியங்குதிணை நிலைத்திணை
களை யுபாதானமாகக் கொண்டுபலவாகக் கற்பித்துழறலை. இ
தனா லான்மாவாகிய தன்னையன்றிப்பண்பி யில்லையெனத்தெ
ளியாததாற் பண்பனைத்தையும் பண்பியெனத்திட மாகக்கரு
திப்பிறவிசேறு முழல்கின்றனம். இதிற்றன்னைக் கல்லாவிட
த்துக்கற்றும் பயனின்றென்பது கருத்து. ஆயினப்பாடை
வல்லவரும் பண்பியபரிமிதமென்பதெல்லாம் பண்புந்தொ
ழிலையென்க. இதனைச்சோதனை ஞாயம் பொருத்தத்தாலெங்
கணுங்காணலாம். அயலனைத்துமறிவின் பிரிதிபலனமாதலால்
சர்வம் மித்தையென்றும், ஆதிமத்தியாந்தமறிவாமுடிவதாற்
சர்வம்பிரமமென்றும், நானெனல் அறிவையன்றி யெல்லாவித
த்துமின்மையாற் சர்வம் நானென்றும் போந்தவாறுகாண்க.

இதனை யந்நிலையுடையோர்பாலன்றிக்கேட்டுத் தெளியின்ப ழிப்பாரூடியுமென்க. இதற்கிவ்வுலகமேசாட்சி. ஒருநிலையையும் விடாததா லிவ்வுபநிடதத்தைப் போலத் துக்கநிவிர்த்தியையும் தடையற்ற வானந்தத்தையுந் தரற்பால தொருநூலுமெங்கணுமில்லை யெனக்கருதிப்பாடித் தந்தது முறையோ? வழுவோ? வழுவெனின், துவாதசாந்தப்பெரு வெளிதாற் பாலது வேறொன் றிருக்கவேண்டும். இருக்கின்றதெனின் போலியாகா திருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லையெனின் முறையாமென்க.

முற்றிற்று.